

ପ୍ରଥମେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଏ ଗଳ୍ପ ବେଦାନ୍ତର
 ଉପରେ ପୁରାଣ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ୍ ଗୋପାଳରେ
 ଶରୀର ବାହ୍ୟ ପତ୍ରିକା ଜାଣିବି ଓ ବେଦ-
 ଦାନ୍ତରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ଦୟା ଥିବାର
 ଦଳ ଓ ଏଦମ୍ଭା ସରଳତା ଦଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେ
 ସେମାନଙ୍କ ଦୂତା କ୍ରୀଡ଼ା ଏବଂ ବାହ୍ୟୋପାପ
 ଦେଖାଇବା ସତ୍ୟରେ ବୈଦ୍ୟର ଅଲୋଚନ
 ବନୋଦନ ଦୋଷପତ୍ରିକା ଓ ବହିରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ
 ମଧ୍ୟ ଗୁଣପତ୍ରିକା । ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶନ ଓ
 ସେମାନଙ୍କର ଓ ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ ସାଧନମାନଙ୍କୁ
 ପ୍ରଥମେ କଳେ ଧର୍ମସାଧନରେ ସହକାରୀ ଦେବା
 ଏହାକୁ ଅବଶ୍ୟତ । ସେଥିପାଇଁ ପୂଜାଦୋମାଦ
 ଧର୍ମଦାନୀ ହେବା ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପଠନ ଓ
 ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ସମସ୍ତ ବୃଦ୍ଧିଦାନୀ ସମ-
 ସ୍ତୁତ୍ୟର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୁଣାକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରଣ
 ଗୁଣାକରଣରେ ବହୁଲେକର ମଙ୍ଗଳାମଙ୍ଗଳ
 କରଣ ହେବ । ସର୍ବଦା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଯେ
 ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଯେ ପର-
 ମାଣରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଦେବ ସେ ପରମାଣରେ ସେ
 ଜଳର ଓ ଜଳସାଧନର ମଙ୍ଗଳ ହେବାକୁ
 ସମର୍ଥ ଦେବ । ଅଳଗଜା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଓ
 ଚନ୍ଦ୍ରଶିଖର ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଙ୍ଗୀତ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ
 ସହକାରୀ ଦେବା ଅବଶ୍ୟ ସୁଖର କଷ୍ଟ ଅଟେ ।
 ଅଳଗଜାକର ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଉତ୍ସାହ କଳା ଏ
 ସଦଳର ଉନ୍ନତି ଓ ପ୍ରଭୁର ଅସମ୍ଭବ କ୍ଷେତ୍ରରେ
 ଅଳଗଜା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନୁରେ ସଦାତତ
 ଧର୍ମ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗୀତର ବଦନର ଦତ୍ତ ଅବଦଳ
 ଦେଉଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁମାନେ ସେ ସମ-
 ସ୍ତୁତ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉନ୍ନତିସଦାରେ ସହ କରନ୍ତି
 ସେମାନେ କୃତଜ୍ଞତାର ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏକ
 ପୂଜାଦୋମାଦ କାର୍ଯ୍ୟସତ୍ୟରେ ଶରୀର ପତ୍ରିକା
 ପ୍ରକାଶନର ଦରକାର କିମ୍ବା ଥିବାରୁ ସଙ୍ଗୀ-
 ତରଦ୍ୱାରା ଉନ୍ନତି ଲେଖିବା ପ୍ରଥମ ପଦ୍ଧତି ଦୁହେ
 ରହିଲେ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ୍ ଆନନ୍ଦର ବନ୍ଧୁ ଅଧିକ
 ଭଲ ହୁଏତ । ସେହି ଶରୀର ପତ୍ରିକା
 ଧର୍ମସାହିତ୍ୟ ଓ ସଙ୍ଗୀତର ଅଲୋଚନା ପ୍ରଭୁର
 ଓ ବିଶ୍ୱାସରେ କରନ୍ତୁ କରଣ ଏବଂ ସେମା-
 ନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଥମ ସର୍ବଦା ବୃଦ୍ଧିର ସମାପ୍ତ
 ପଳ ଦେଖି ଉତ୍ସାହ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଲେ
 ଅଳେକ ପ୍ରାଣୀମଙ୍ଗଳ ଦେବ । ଏବେକଣ
 ପତ୍ରିକାରେ ଅର୍ଦ୍ଧଶ ଯେବେ ଗୁଣର ପ୍ରାଣେ
 ରହି କରଣସାଧନକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଧର୍ମପତ୍ରି-
 କା ଦେବ ଦେବେ ଦେବେ ଦେବେ ମଙ୍ଗଳ ଦେବ
 ଅଧ୍ୟାୟରେ ବୃଦ୍ଧା ଯାଉଅଛନ୍ତି । ଏ କଷ୍ଟ
 ଉତ୍ସାହରେ ତନ୍ତ୍ରା ସମବାହାରଣ ଗଳ୍ପ ଓ
 ବାହ୍ୟର ସମସ୍ତ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ର ଅନୁ-
 ସେଧ କରୁଅଛନ୍ତି ।

କବିର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଶ୍ରୀମତ୍ ନେ
 ମର ଅପ୍ରସନ୍ନ ମାତର ପତ୍ରିକାରେ ଉଦ୍ଭାସି ଦୋ-
 ଇଅଛନ୍ତି । ଯଥା —

ପ୍ରଥମ କଣ୍ଠ

ଦାମୋଦର ଶରୀର	କଳେକର ବୋଷ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ସୁଖ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ
ମହତ୍ତ୍ୱ ମୁଦିତର	ସୁଖର ଶରୀର ବୋଷ
ଦେଶର ଶରୀର	ପୂର୍ଣ୍ଣତର ସୁଖ
ଦୟାମୟ ଦୋଷ	ଶାନ୍ତିକରଣ ଦୋଷ
ଗୋପନୀୟ ଦୋଷ	ଏକ, କଳେକର ବୋଷ
ପିତାମହର ଦୋଷ	ଦେଶର ଶରୀର ମୁଦିତର

ଦ୍ୱିତୀୟ କଣ୍ଠ

ଦେଶର ସୁଖ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ
କଳେକର ବୋଷ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ
କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ
କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ
କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ
କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ
କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ
କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ
କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ
କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ
କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ

ତୃତୀୟ କଣ୍ଠ

କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ
କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ
କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ
କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ	କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ

ଚତୁର୍ଥ କଣ୍ଠ

କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ମହତ୍ତ୍ୱ ।

ଗର ମଙ୍ଗଳକାର ଶେଷ ପତ୍ରିକାରେ ପତ୍ରିକା-
 ବିକଳ କରି ତଳର ମାତ୍ର ବା ୨ ରେ କୁମ୍ଭକାର
 ସୁଦେଶ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା ଠିକ୍ ମାନେ ସଦମଣ୍ଡଳରେ
 ସେମାନଙ୍କ ଦେଲେ । ଅଧ୍ୟାୟ ଦୈନିକମାନ
 ପରେ ପୂଜାର ଗାୟତ୍ରୀରେ ସଦେଶ୍ୟ ବନ୍ଧୁ
 ସଙ୍ଗୀତ ଦୋଷପତ୍ରିକା । ପ୍ରଥମାଦର କୁମ୍ଭା-
 ବେଶ ଧାରଣାରେ ମଧ୍ୟର ଦ ୧୨ ଭାରେ
 ଶେଷର ଶେଷ ଦୋଷ ଯାଦିମାନଙ୍କ ସଦାଶେ
 ସାହାଣ ମେଲ ଦର୍ଶନ ଅର୍ଥମ୍ ଦେଲ । ମନର
 ପୁଣ୍ୟ ସାହାଣ୍ୟରେ ସଦାଶେଷ ଯାଦିମାନେ
 ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ସଙ୍ଗୀତରେ ମନ
 ମଧ୍ୟରୁ ଅବଦଳନ କରି ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରାୟ ୧୧ ଭା
 ସମସ୍ତେ ଅନବଗର ପତ୍ରିକାରେ କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ
 କୁମ୍ଭକାର ଶେଷର ପ୍ରକାର ପତ୍ରିକାପତ୍ର
 ଅଧ୍ୟାୟ ଲାଭ ସମାହତ ଦୋଷପତ୍ରିକା । ଅଧ୍ୟାୟ
 ବର୍ଷ ପ୍ରକା ଏ ବର୍ଷ ଯାଦି ସଙ୍ଗୀତ ଅଦେଶ୍ୟ
 ଥିଲ । ପ୍ରାୟ ୨୮୩୩୩ ବଙ୍ଗାଳୀ ଯାଦିପତ୍ରିକା
 ଅଧ୍ୟାୟ କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଯାଦି ପ୍ରାୟ ୧୧ ଭାରେ ।
 ପତ୍ରିକା ଏବଂ ଉତ୍କଳୀୟ ଦର୍ଶନ ସମେତ
 ମୋଟ ଯାଦି ୧୩୩୦ ଦୋଷରୁ ଅଧିକ ୦
 ଥିଲେ ।

ଅଦେଶ୍ୟ ଯାଦିପତ୍ରିକା ଗାଲ ପତ୍ରିକା ।
 ପୂର୍ଣ୍ଣା ପୂର୍ଣ୍ଣା ଅଧିପତ୍ରିକା ଯାଦିମାନେ ଅଧ୍ୟାୟ
 ରଥାସାଧନୀକୁ କଳେକର ଦୋଷରେ
 ଏବଂ ଦେଶର ଶରୀର ଯାଦିମାନେ
 ଦେଶର ଶରୀର ଦୋଷ ଏବଂ ଯାଦିପତ୍ରିକାରେ
 ରହିଅଛନ୍ତି । ସୁଖୀ ଭଲ ଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳର ପତ୍ରିକା ।

ମାତ୍ର ପ୍ରାଦେଶିକ ସମ୍ପର୍କର ଅଧିକାରୀ
 ଉତ୍କଳର ଯାଦିପତ୍ରିକାରେ କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ
 ବସିଥିଲ । ଉତ୍କଳରେ କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ, ଅର, ସୁନ୍ଦର
 ଅଧ୍ୟାୟ ମହତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କର ଅଧ୍ୟାୟ କମ୍ପୁ-
 ଥିଲେ । ସମ୍ପର୍କ ମହତ୍ତ୍ୱର ବହୁତା ଅଧ୍ୟାୟ
 ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ସାରାଧିକ ଥିଲ । ସେ କମ୍ପୁଲକ୍ଷି-
 ତର ଉତ୍କଳରେ ସମେତ ଅଦେଶ୍ୟକାରୀ
 ଉତ୍କଳବର୍ଷର ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପର୍କର ଉତ୍କଳ ଓ
 ସେମାନଙ୍କର ସକଳେକର ଅଧ୍ୟାୟ ଏବଂ
 ସାହାଣ୍ୟ ପ୍ରକାର ଦୋଷରେ । ଅଧ୍ୟା-
 କାରୀର ଉତ୍କଳ କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷ ଉତ୍କଳ-
 ବର୍ଷର ସୁଖ, ପ୍ରକାର ଏବଂ ଶେଷର ଉତ୍କଳ-
 ଶେଷା ନୁହେ । ଅଧ୍ୟାୟର ଉତ୍କଳମାନଙ୍କରେ
 ନେବାକାରଣ ସାହାଣ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଙ୍ଗଳାକ
 କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ଦୋଷପତ୍ରିକା । ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
 ସମସ୍ତ ଦୋଷ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଠିକ୍ ଦେବାର
 ବାସନାକୁ ଏବଂ ପତ୍ରିକାରେ ସାହାଣ୍ୟ ସାହାଣ୍ୟ-
 କୁଳ ଏବଂ ଉତ୍କଳ ମାମାସାର ବଶନାଦି
 ଦୋଷ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଧ୍ୟାୟର ସାହାଣ୍ୟକୁ
 ବା କାଳରେ କଳେକର ଓ କଳେକ ପଦ୍ୟା
 କରନ୍ତି । ଅଧ୍ୟାୟର ସାହାଣ୍ୟରେ
 ଉତ୍କଳ ଦୋଷର ସହଯୋଗ ଏବଂ ସାହାଣ୍ୟ
 ଅଧ୍ୟାୟର ଉତ୍କଳର ବଶନାଦି ଉତ୍କଳ
 ଅଧ୍ୟାୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏବଂ ପତ୍ରିକାରେ ଅଧ୍ୟାୟ
 କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତରେ ସୁଖପତ୍ରିକା ପତ୍ରିକାରେ ।
 ଅଧ୍ୟାୟରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଏ ଦାସପତ୍ରିକା
 ଅଧ୍ୟାୟର ଉତ୍କଳକାରଣ ଅଧ୍ୟାୟ କମ୍ପୁ-
 ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳବର୍ଷର ଲେଖନୀରେ କାଳ, ଧର୍ମ
 ଏବଂ ଉତ୍କଳରେ ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ ।
 ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ ଲେଖନୀ ସଂଗ୍ରାହକ
 କରଣ ସାହାଣ୍ୟ ଦଥା ନୁହେ । ଯେଉଁ କାଳ ବା
 ସଙ୍ଗୀତର ବହୁତାଲ ଯୋଗ୍ୟ ମତ୍ତୋଷଣ କର-
 ଅଧିଅଛନ୍ତି ବାହାରେ ସେ ଉତ୍କଳ କମ୍ପୁଲକ୍ଷିତ
 ଦୋଷ ଅଧ୍ୟାୟର ସାହାଣ୍ୟ ଏବଂ ଧର୍ମ
 ସାହାଣ୍ୟର ପ୍ରକାର । ସୁଖରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
 ରହିଲେ ପ୍ରାଣୀ ଦେବ ବାହାର ଉତ୍କଳର
 ଧାରଣ କରଣ ଅବଶ୍ୟତ । କୁମ୍ଭକାର କର
 ଦେଲେ କୁମ୍ଭକାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାର ବାହାର

ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବା ଅପାମ୍ୟରେ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ଗୁରୁତର ବଳବୃଦ୍ଧି ପରସ୍ପର ବିଦ୍ୱେଷଜନକରେ ପ୍ରଣୋଦିତ ହୋଇ ଅପାମ୍ୟରେ ଦଶାବଦୀ କର ମରୁଥିଲେ ତେବେବେଳେ ଇଂରାଜୀର ଉପର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମତେ ମଧ୍ୟସ୍ଥରୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମୁପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏକ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ଗୁରୁତରାଣୀ ଦାଦାଧର୍ମ ଏକ ଉପଧର୍ମର ଅଧୀନରେ ତତ୍ତ୍ୱ ହେଉଥିବାର ଦେଖି ଏକାବେଳେ ଧର୍ମସମ୍ବଳୀୟ ଉଦାରତ୍ୱ (toleration) ପ୍ରଦାଣ କରେ । ସେହି ଉଦାରତ୍ୱର ଚକ୍ରାକ୍ଷରେ ଦେମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଗୁରୁରେ ଗୁରୁତରାଣୀଙ୍କର ଚକ୍ରାକ୍ଷ ଏକ ଉଦାରତ୍ୱାଧିକାର ଦେଉଥିଲା ବାହା ଚକ୍ରାକ୍ଷାଳିକାମାତ୍ରରେ ବୁଝାଯାଉଥିଲା । ଏତଦ୍ୱା ବା ଉଦାର ହୋଇ ନ ଯାଏ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ଚକ୍ରାକ୍ଷ ଏକ ବହୁବିଧ ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଉଦାରତ୍ୱର ଅବଲମ୍ବନରେ ଦେମନ୍ତ ସୁନ୍ଦରରୁ ଏକ ସଦଳରେ ଏକଦା ସାଧକ ହୋଇ ଯାଏ ତେଣୁ ସରଳ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ମାତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଥିଲେ ସେମାନେ ହୁଏତ ମଧ୍ୟ କର ଯାଉଥିବା । ସେହି ଉଦାରତ୍ୱର ସଦାଶେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରାଜ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗର ଦାବୀ ସ୍ୱାର୍ଥାନୁକୂଳ ଲୋକର ସୁରକ୍ଷା ବିଦ୍ୱେଷଜନ ମନରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଯାଏ ଏକ ସେହି ବିଦ୍ୱେଷରୁ ପର ଶ୍ରୀକାଳର ବା ଲାଭ ହୋଇ ବାହାକୁ ଅଧିକ ଉଦ୍ରେକିତ କରେ । ଅନୁମାନେ ଭରସା କରୁ ଦେଖି ଲୋକେ ଏହି ଦୟାସୂଚିତ ସୁରକ୍ଷା ରଖି ଏକଦା ସାଧକପୂର୍ବକ ପ୍ରତିବେଶର ଉଦାର ସଙ୍ଗେ ଅପଣାର ଉଦାର ଲୋକତାରେ ବସୁର ଦେବେ ।

—୦୫୦—

ବାଳକେର ସାହୁରୀ ସର ।

ମାତଙ୍ଗସୁ ବାଳକେରୀସହର ଶୁଭ ସୁନସନ୍ଧି କ୍ରିୟା ମତ ତା ୧ ଭଗରେ ସୁମାତେଦେବେ ସିଂହ ହୋଇଥିଲା । କ୍ରିୟାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବିକ୍ରମ ଉତ୍କଳମଧ୍ୟରେ ସେଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାସମୟରେ ସେ ଠାର ବିଶୋରକର ସାହୁରୀସମାଲୋଚନା ସରାବ ଶୋଭା ବାଟିକ ସରା ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ପଦ୍ଧିଦା ବକ୍ତୃତାବଦାନି ଏହି ଅଧିବେଶକର ଘଟିତ ହେବା ବାଟିକ ରମୋତ୍ତରୁ ଯାହା ସକଳତ ଚରୁଥିଲେ ବାହା ଏଠାରେ ପ୍ରଦାଣ କରୁ ଯଥା—ଏକ ବି ସରା ଅଧିବେଶକ ଚରଣମୋଟି ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିବେଶକରେ ସରାମାତଙ୍କ ଉପସ୍ଥାନ ଦାବୀର ପରିପା ଥିଲା । ଶିଶୁ, ମାତ, ଜାତି, ସମାଜ ଉଦାର ପ୍ରଭୃତି ବିକ୍ରମ ଶିଶୁ ବିକ୍ରମ ପ୍ରକଟ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଲୋକତମାତଙ୍କ

ଦ୍ୱାରା ଅଲୋଚିତ ହୋଇଥିଲା । ହୁଗୋଲର ସରା ସେ ସମୟରେ ବାଳକେରୀକୁ ବିକ୍ରମକରେ ଗମନ ଚରୁଥିବାରୁ ଏହି ଅଧିବେଶକର ସରାପତି ନିଦାତରଦ୍ୱାରା ବାହାକୁ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଉଥିଲା । ବାଳକେରୀର ବକ୍ତୃମାନ ଗଣା ଏହି ସରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲେ । ବାହାଙ୍କର ବସୁସ ବର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଏକ ସରା ବସୁସ ବ ୧୭ ବି ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବିଶୋରକର ଚରଣ ବସୁସରେ ଏ ସରା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଓ ବାହାଙ୍କର ଅନୁରୋଧରେ ଏହା ଏବେକାଳ ସୁଖ୍ୟକାରେ ଗୁଲି ଅଧିକ । ଏକ ବର୍ଷରେ ୪୦ ଅଧିବେଶକ ଓ ପ୍ରତିଅଧିବେଶକର ଦାବୀର ଉପସ୍ଥାନ ୨୫ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ଗୁଣିତର ଏକ ଏଥିରୁ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ସରାପତି ପ୍ରକାର ଅନୁରାଗର ପରପୂ ମିଳୁଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନେକ ସରା ଅଛି ମାତ୍ର ଦୌଶିଷି ସରା ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଫଳ ଦେଖାଇବାର ଜଣା ନାହିଁ । ସଦାଶୋଦୀ ସେବେ ଏଥିସଙ୍ଗେ ସରାର ସନ୍ଧ୍ୟାସନ୍ଧ୍ୟା, ଅସୁନ୍ଧ୍ୟା ଦାବୀର ବହୁ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଉ ଗେବେ ଅଧିକ ସୁଖର ବିଷୟ ହୋଇଥାନ୍ତା କ୍ରମୋଦ୍ଧର ଅଧିକ ପରପୂ ମିଳୁଥିଲା । ଶିଶୁ, ଜାତି, ସମାଜ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ ସରା କ୍ରମାଗତ ଅଲୋଚନା କର ଅଧିକ । ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା ମତ ହୋଇଥିଲା । ଅଲୋଚନାଦ୍ୱାରା ଯାହା ପ୍ରିୟ ହୋଇଥିଲା ଦାବୀସେତରେ ବାହା ଫଳାଉବାର ଶକ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ । ସକଳ ଉଦାର ମୂଳ ଶିଶୁ ଓ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଉପରେ ନେତୃତ୍ୱ ମାମାଳକ ଓ ଅଧିକ ସକଳ ଉଦାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବେ । ଦେବଳ ପାଠ ପଢ଼ି ସରାରେ ପ୍ରବଳ ପାଠ ବା ବକ୍ତୃତା କର ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେବାର ନୁହେଁ । ଏ ସମସ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ମାତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଉପରେ ଦାବୀ ଅବଶ୍ୟକ । ଉପସ୍ଥାନ ଶିଶୁଦାନଦ୍ୱାରା କୃଷିଶିଳା, ବାଣିଜ୍ୟ, ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରସାର, ଅଳପ୍ୟତା ଓ ମାଦକାଦି ବିକାଶିତା ଦମତ, ସମାଜର ଅବସ୍ଥାର ଚାଲୋଚିତ ସହାର, ଧର୍ମ ପ୍ରଭୃତି ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ହୁଏତର ଦାବୀ ଅଛି ଯହିଁରେ ସରା ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ବିଧି ଦାବୀ କର ଯାଉଥିବା । ଗୋପ୍ୟାବଳୀଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସଦାଶୋରରେ ଗଣା ସାଧାରଣ ପ୍ରଜାନଶ୍ରୀର ମଙ୍ଗଳାର୍ଥେ ଦାବୀ କରୁବାଦାବୀ ସରା ବସାଉ ଅଛନ୍ତି । ସରା ବାହାଙ୍କ ସୁଖ୍ୟମଣି ଦେବେ ଓ ବଦଳି ଯାଏ ଦାବୀ କରୁବାକୁ ନିଜେ ସହକାର ଦେବେ । ଭରସା କରୁ ଏଣିକ ଦାବୀସରା ସରାର ଗଢ଼ ଦେବ ।

ମାଦାବର ମଧ୍ୟସ୍ଥର ଦାବୀ ଓ ଉତ୍କଳସରା ଓଡ଼ିଶା ଏପୋଷିଏସନ ବା ଉତ୍କଳସରାର ସରାପତିର ଦାବୀ କରୁବା ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମାଦାବର ମଧ୍ୟସ୍ଥର ଦାବୀର ଶକ୍ତି ଏ ଇଂରାଜୀମତ ମତ ସପ୍ତଦିଗ ଆପତରେ ଅନୁମାନେ ପ୍ରଦାଣ କରୁଥିଲା । ଚର୍ଚ୍ଚିତରେ ସେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଉଦାରତ୍ୱ ଏକ ଦାବୀପ୍ରାପ୍ତକାର ସଦାଶୋର ଦାବୀ ଚଳାଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍କଳସରାର ସଦାଶୋର ବାହାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧ ବସୁସ ଏକ ମତ ସାଧ୍ୟର ଅପତ୍ତି ପ୍ରକଟ କର ନ ଯାଉବାସମୟରେ ବୁଦ୍ଧ ଧାରାଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ ଅଧିବେଶକରେ ଦେବେବିଶେଷ ସଦାଶୋର ଦାବୀ ପ୍ରକଟ କରୁର ଦେଉଥିଲା ସେହି ଅଧିବେଶକରେ ସରାର ସଦାଶୋର ବାହାଙ୍କୁ ସରାପତିର ଅପୋଷ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରଦାଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ଅପୋଷ୍ୟ ପ୍ରଦାଣର ଏହି ଦାବୀର ସେ ଦର୍ଶନ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେହି ଅଧିବେଶକରେ ମେ ସରାପତିସରାପତି ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଓ ଦୈନନ୍ଦିନ ପ୍ରକଳ ରଖିବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ଏକ ମତେ କଲେ ଯେ କିମ୍ପା ଓ ଶୁଖିଲା ରକ୍ତାସତାରେ ଶିଶୁ ଅନୁସେଧ ଜପରେ ଅତି ବହୁ ଅବଶ୍ୟକ ଯାହା ବି ବୁଦ୍ଧ ଓ ଦୁର୍ବଳାବସ୍ଥାବସ୍ଥା ବାହାଙ୍କର ଦାହି । ପୁଣି ସେହି ସରାରେ ଯେପରି ଅପାଧାରଣ ଗ୍ରାଣ ଓ ଗୁରୁତରୀ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଦାଶୋର ଦେବ ଶେତ ପ୍ରଦାଣ କରୁବାର ମଧ୍ୟ ସେ ପୁଣି ଜାହାନ୍ନା । ପରିଶେଷରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍କଳସରା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପରି ମେମିଶି ଦାବୀ କର ଅଧିକରା ସେପରି ଥିଲେ ସେ ପଦ ଦାବୀ କର ନ ଥିଲେ । ଅନୁମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ ଦାବୀ ମହାଶୟ ସରାର କ୍ରମ ଦେଖାଇବାକୁ ଯାଉ ନିଜେ କେବେକ୍ରମରେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଅଧିବେଶକରେ ବଳା ସଦାଶୋର ଅଧିକ ବାହା ଓ ଅଭିପ୍ରାଣ ବାହା ବିଶୋରକରେ ସେ ଅଧିବେଶକ ଦେବେବିଶେଷ ସଦାଶୋର ଉପସ୍ଥାନ ବିଶ୍ୱାସନମନ୍ତେ କହୋଇ ସରାର କିମ୍ପାମାନଙ୍କର ସଂଶୋଧନ ସଦାଶୋର ହୋଇଥିଲା । ସେ ଅଧିବେଶକର କର୍ତ୍ତାବଳ ଦେବେବିଶେଷ ସଦାଶୋର ମତକୁ ନ ଅପିବାରେ ସେମାନେ ଉପସ୍ଥାନ ଦେବେବୋଲି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ବାହା ଗଲେ । ପୁଣି ବକ୍ତୃତା ସମୟରେ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ସରା ଅଧିକ ଗୁଣା ବ୍ୟବହାର କଲ ସରାପତି ବାହା ଦେଖାଇ ଦେବାମାନେ ଦୁର୍ଘଟ ହେଇ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କଲ । ସେହିମାନେ ସେ ସମୟରେ ସରାପତିର ଅଦେଶ ଓ ଉପଦେଶକୁ ଅପା କର ଅଧିକାର କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ପ୍ରଦାଣ ସରାରେ କୁଣି ପ୍ରଦାଣ କ

କଲେପୁତ୍ରା ଅତୀତେ ଭାବ୍ୟତାରେ ଦୋଷ
 ସ୍ତ୍ରୀବାର ବରଦାର ଶୁଣିଅଛି । ସୁତରାଂ ଏକା-
 ବେଳେ ସପ୍ତସହସ୍ର ନ ମାନବାର ବୋଲିଯାଇ
 ନ ଯାରେ । ସମ୍ଭର ରୁଦ୍ଧେଶ୍ୟ ଓ ଅଶା ପୁତ୍ରପ୍ରାପ୍ତ
 ରହୁଅଛି । ସଦ୍ୟପି କ ଦେବେନମ ସକଳ ସକାଶି
 ସାମ୍ବିଦ୍ୟାୟିତ ଗ୍ରାବରେ ଗଢ଼ିବାର ଚେଷ୍ଟା କର.
 ଥିଲେ ଏବ ସେ ଚେଷ୍ଟା ସଫଳ କ ଦେବାରେ
 ସେମାନେ ଗୁଣ ଗଲେ ବହୁପାଇଁ ସମ୍ଭ ବଗଣ
 ସିବାର ବୋଲିବିନ କ ? ମନୁ ସମ୍ଭରେ
 ବେଳେ ମରନ୍ତର ଘଟେ ଓ ସମୟରେ ଗୁଣି-
 ଯାଏ । ସେ ଗଣିତର ବସେ ତାହାର ବ୍ରମ ।
 ଅଳ ଦାଲ ଲୋକଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବ୍ୟବହାର
 ସେମନ୍ତ ହୋଇଅଛି ଯୁକ୍ତ ତେମନ୍ତ ନ ଥିଲ ଓ
 ଏମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାବନା କହୁଥିବ ବୋଲି ଦାସ-
 ମହାଶୟ ଯାହା କହୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଯଥାର୍ଥ
 ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅପଣାର ଲୋକ ଆଇ
 ଅବାଟରେ ଗୁଣିବାର ଦେଖି ତାହାଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ
 ସଦାସେ ବରଂ ଅପମାଦ ସହ ଦେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
 ଆଇ ସଦୃଶଦେଶ ଦେବା ଶ୍ରେୟସ୍ବର, ଅଲଗା
 ଦେବା ଅପ୍ରସସ୍ତ ପରନ୍ତୁ ପାର୍ଥବୀଙ୍କୁ ଗୋଷଣ
 କ କରବା ଓ ବକ୍ତୃତାରେ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ
 ମିତ୍ରି ରହବାବଶ୍ୟକରେ ଦାସ ମହାଶୟ ସେହି
 ଅନୁରୂପ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ
 ସ୍ମରଣ ରଖିବାପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ ଏହାକୁ
 ଅନୁରୋଧ କରୁ । ପରଶାମରେ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ
 ଅବଶ୍ୟ ଦେବ ।

ଉତ୍କଳଶିଖର ଦୋଷ ।

କଲିଙ୍ଗରାଜ ହରଦାସା ବଙ୍ଗଳାର ଶିକ୍ଷାପକ୍ଷ
 ପ୍ରବକ୍ତାରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ “ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି
 ଜୟମରେ ଗୁରୁତରେ କବିକବ୍ୟାଳୟମାନ ଶିକ୍ଷା-
 ଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଏ ଦେଶ ଓ ଜାତିର
 ଉପଯୋଗୀ ନଦେ । ଏହି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଗ୍ରାବରେ
 ଦେଶୀ ଲକ୍ଷଣିକା ଦେଉଅଛି, ଅପୁ ଅପେକ୍ଷା
 ବ୍ୟୟ ଅଧିକ କରୁଅଛି । ଉପାର୍ଜିତ ସାମର୍ଥ୍ୟପ୍ରକ
 ଦୃଷ୍ଟିଗତ କରେ ବଜାସର ପରମାଣ ବଜାର
 ଦେଉଅଛି । ଏ ଶିକ୍ଷାରେ କବ୍ୟାର୍ଥୀ ସରଳ-
 ହୃଦୟକାଶୀ ଓ ସଫଳ ହୋଇ ଯାଉନାହିଁ ।
 ଦରପ ଓ ପରଧୀନ ବଙ୍ଗଳାକୁ ଏମନ୍ତ ଶିକ୍ଷ
 ଦେବାର ନଦେ ଯହିଁରେ ତାହାର ସ୍ବଭାବ
 ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଯାଏ ଏବ ଅବପ୍ରାଣୀନ ରଦେ ନାହିଁ ।
 ସେ ଯାହା କହୁ ବଙ୍ଗଳା ପ୍ରଧାନତଃ ସେବର
 ଦାୟରେ ଇଂରାଜୀ ପଦେ । ସେତେବେଳେ
 ଇଂରାଜୀ ପଢ଼ିଲେ ଗୁଣର ଗଢ଼ିଥିଲ ସେହି ସମ-
 ସ୍ବରୁ ବଙ୍ଗଳା ଇଂରାଜୀ ପଢ଼ିବାର ଅରମ୍ଭ
 କରେ । ଏବେ ଇଂରାଜୀ ପଢ଼ି ସମସ୍ତେ ଗୁପ୍ତର

ପାଠନାମାନ୍ତ୍ର ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ କିଛି ଶିକ୍ଷିତାର ଲାଭ
 ବୋଲି ବଙ୍ଗଳାପିଲ ଇଂରାଜୀ ପଢ଼ୁଅଛୁ
 ପଲତଃ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଇଂରାଜୀକବ୍ୟ
 ଅର୍ଥକର ବଦ୍ୟ ଏହା ଶୁଦ୍ଧଲଭ, ଚରଣସୁଖି ଓ
 ପରଲୋଚକ ମଙ୍ଗଳ ନିଦେ ରୁଦେ । ବାସ୍ତ-
 ବରେ ଏହି ସେ ଏମ୍, ଓ କ, ଏ, ଗୁଣିତ ପଲ
 ଗୁଣୁଅଛନ୍ତି ଏମାନେ ଇଦ୍ରଦାନ ଓ ପରଦାନ କହୁ
 ରୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏମାନେ କଳାସପିପାସୁ ଦେବଳ
 ଟଙ୍କା ପଛରେ ବ୍ୟୟ ଓ ଦୌର୍ଗନ୍ଧ୍ୟରେ ପିନାଲ
 ଦୋକ୍ତ ବ୍ୟାୟ ଅର୍ଥପାର୍ଜିତ କରୁନାହିଁ ଏମାତ
 କର ଇତି । ଏମାନଙ୍କର ଅମ୍ଭମର୍ଯ୍ୟାଦା, ଜାତି-
 ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ବା ଧର୍ମମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୌର୍ଗନ୍ଧ୍ୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
 ନୋଧ ନାହିଁ । ଅଛୁ ଏକମାତ୍ର ଟଙ୍କାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା,
 ଟଙ୍କା ପାଇଲେ ଏହା ଏମାନଙ୍କର ଚରୁବର୍ଗ
 ଲଭ ହୁଏ ”

ସହଯୋଗୀ ହରଦାସା ବଙ୍ଗଳାକୁ ଲକ୍ଷ ଦର
 ଉପରଲକ୍ଷିତ ମନ୍ତ୍ରଦ୍ୟା ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
 ଚିନ୍ତା କର ଦେଖିଲେ ତାହା ଓଡ଼ିଆ ରଥା ଗୁର-
 ଗାୟ ସମସ୍ତ ଜାତିପ୍ରତି ଗମ୍ଭୀର । ବସେଣ ଏକଦ
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
 କିମ୍ପ ବ୍ୟବସାୟ ଅବନୟନ କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
 ବଙ୍ଗଳା ଓ ଓଡ଼ିଆରେ ସରଦାସା ଗୁପ୍ତ ଓଡ଼ା-
 ଲକ୍ଷ ଓ ତାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରଧାନ ଦୋଇଅଛି । କିଛି
 କଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟ ବୋଲି ଲକ୍ଷିଗାୟଣ କିମ୍ପ ସ୍ବକା
 ଅଧିକଲୋକ ମାତ୍ର ନାହାନ୍ତି । କହୁଥିବ ସେ
 ଓଡ଼ିଆର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତ ତଳ ଅଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟମେୟ ଓ
 ଗୁପ୍ତସର ବଜାର ଜିବାନ୍ତ ବେଳ ଦେଇନାହିଁ ।
 ଓଡ଼ାଲକ୍ଷରେ ପୁସ୍ତକ ଅପୁ କ ଦେଲେଦେ
 ସମ୍ଭବତଃ ଅନ୍ୟାୟ ଉପାୟ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ
 ଦେଖାଯିବାଦେଲୁ ଅପେକ୍ଷା ଲୋକ ବହିବ
 ଅକୃଷ୍ଣ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏବେବେଳେ
 ସ୍ବକା ଏହି ଓଡ଼ାଲକ୍ଷ ବ୍ୟବସାୟ ସେପର
 ଦେବାର ଶୁଣାଯାଉଅଛି ତାହା ବଜ୍ର ଶୋଭା-
 ନାୟ ଓ ଉତ୍କଳଶିଖର ଅମର୍ଯ୍ୟାଦା ଭଲ ଅଛି
 କିଛି ନଦେ । କିନ୍ତାନ୍ୟାନ୍ତ ଅର୍ଥୋପାର୍ଜିତକୁ
 ସମାଜ ମନେ କର ଶୁଦ୍ଧୋଦ୍ଧିତ୍ୱାସ ପରମଧ୍ୟ
 ପରମାର୍ଥ ଲଭ କରନ୍ତି । ସେବେ ତାହା କ
 ଦେଲ, ସାମାନ୍ୟ ଅର୍ଥ ସଦାଶେ ସରଳକ୍ରମା ଓ
 ଅମ୍ଭମର୍ଯ୍ୟାଦାର କୃତ ଦେଲ ବେବେ ସେ ଉଚ୍ଚ-
 ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟର୍ଥ ଦେଲ ନାହିଁତ ? ଟଙ୍କା ଅଜିନା
 ବଜ୍ରପଥା ନୁଦେ ସାମାନ୍ୟଲୋକ ତାହା କରୁ-
 ଅଛୁ ଓ କଲସିବାରେ ତାହା ବ୍ୟୟ ଅଧିକା
 ଅଦାରଣ ସହସ୍ର କର ପରପାଇଁ ଗୁଣ ଯାଉଅଛି
 କିନ୍ତାନ୍ୟାନ୍ତ ଅର୍ଥକର ସରଳକ୍ର ଓ ଧର୍ମକୁ
 ଶ୍ରେୟ ମଣି ସଦୃଶାୟଧ ଅଜିନ ଏବ ବହିର
 ସଦ୍ୟସ୍ବଦ୍ଧାସ ଜିଜର ଓ ଜରସମାଜର ଯିହୁକ ଓ

ପାଠକ ମଙ୍ଗଳ ସାଧକ କରବ । ତାହା କ
 ଦେଲେ ଇଚ୍ଚର ଓ କିନ୍ତାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ
 କ ରହିଲ ?

—ଃଃଃ—

କବିକବ୍ୟାଳୟର ପଦସାର ପଲ ।
 କଲିଙ୍ଗରା କବିକବ୍ୟାଳୟର ବ, ଏ ଓ
 ଉତ୍କଳ ମିତ୍ରବହି ଏବ ପ୍ରବେଶିକା ଏହି ଉଚ୍ଚ
 ପଦସାର ପଲ ଏଥର ଯଥାସମ୍ଭବରେ ତଳିତବା
 ଗେଜେଟରେ ବାହାଠଅଛି । ଓଡ଼ିଆରେ ପାସ
 କରଥିବା ଶୁଣକର ଦାମ ଗୁଣାତ କରଅଛି ।
 ବର୍ତ୍ତମାନ୍ତ ମରବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ଏହି ବର୍ଷ ପଲ
 ଦିଶାଇ ଦେଖାଉଅଛି । କଲିଙ୍ଗରା କବିକବ୍ୟାଳ-
 ଯୁର ଉତ୍କଳ ପଦସା ଦେବେଶିକ ଦେଇଥିଲେ
 ଦୂର୍ଦ୍ଦାନ୍ୟାନ୍ତମେ ଜାଣି ନ ପାରବାଦେଲୁ ବୁଦ୍ଧ
 ଦାଶା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଲନାହିଁ ।

ବ, ଏ, ଓ କ, ଏସ ସି
 ବ, ଏ, ରେ ମରବର୍ଷ ୨୭୦ ପାସ କେ-
 ଥିଲେ । ଏ ବର୍ଷ ଅକ୍ଟରରେ ୨୭ ଓ ପାସରେ
 ୩୭୭ ଗାଏ ୪୩୨ ଶୁଣ ପାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ବ, ଏସ, ସିରେ ଗତ ବର୍ଷ ଦେବଳ ୨୧ ପାସ
 କରଥିବାପ୍ରକ୍ତେ ଏ ବର୍ଷ ଅକ୍ଟରରେ ୧୭ ଏବ
 ପାସରେ ୫୧ ଗାଏ ୨୫ ଶୁଣ ସଫଳ ଦେଇ-
 ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳ ପାଶାର ପଲ ଗବକଣିପେକ୍ଷା
 ଉତ୍କଳ ଦୋଇଅଛି । ପୁଣି ତୁର ପାଶାର ମୋଟ
 ୫୦୭ ଅଟେ । ତୁର ବର୍ଷ ପୁକ୍ତ ପୁକ୍ତଲୟମା-
 ନୁସାରେ ୧୧୨୩ ଶୁଣ ପାସ କରଥିଲେ । ତୁର
 ଜୟମରେ ବହୁର ଅଧେ ପାସ କରବା ମନ
 ନୁଦେ । ଏଠାରେ ରେବେକସା କଲେଜର
 ଗତ ବର୍ଷ ବ, ଏ ସଂଗ୍ରା ଦେଇଥିବା ୧୧ ଶୁଣ-
 ମଧ୍ୟରେ କ ୫ ଶ ସଫଳ ଦୋଇଥିଲେ । ଏଥର
 କ ୧୮ ଶ ମଧ୍ୟରୁ କ ୮ ଶ ଓ କହିଁ ମଧ୍ୟରେ
 ଅକ୍ଟରରେ ୨୮୮ ସଫଳ ଓ ବଦାସ ଉତ୍କଳ
 ବର୍ଷର ଦାସଦାସ ପଦ୍ମପ୍ରାପ୍ତ ସମାଜ ସ୍ତରେଦେ
 ଦେଖାଦେ ଉତ୍କଳ ଦୋଇଅଛି । ବ, ଏସ ସିରେ
 ଏ କଲେଜର ଦେହ ଶୁଣର ଦାମ ନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳ ମିତ୍ରବହି ।

ଏ ପଦସାର ମଧ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧ ସାହସ୍ର ଓ ଶୁଣ
 ତୁର ପାଶା ଗତ ବର୍ଷ ୫୧୫ ପାସ କରଥିଲେ ।
 ଏଥର ଅର୍ଦ୍ଧ ପାଶାରେ ୧୨ ଶେଣିରେ ୨୩୩,
 ୨୪୧ରେ ୫୧୧ ଓ ଉତ୍କଳରେ ୮୫ ଗାଏ ୧୦୮
 ଓ ବଙ୍ଗଳା ପାଶାର ୧୨ ଶେଣିରେ ୧୧୧,
 ୨୪୧ରେ ୧୮୭ ଓ ଉତ୍କଳରେ ୧୧ ଗାଏ ୩୨୭
 ଶୁଣ ପାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳ ପାଶାର ମୋଟ
 ୧୨୫୫ ପାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଏଠା ରେବେକ୍ସା କଲେଜର ମରବର୍ଷ
 ପଦସା ଦେଇଥିବା ୩୫ ମଧ୍ୟରୁ ୧୨ ଜଣ ବା

ଶତକ୍ରମା ୩୪୫୫ ଚରମ୍ଭରେ । ଏଥର ୩୮୩୩
 ମଧ୍ୟରୁ ୩୪୩୩ ଶ ପଥା କୁଳନରେ ୩୨୩୩
 ମଧ୍ୟରୁ ୩୮୩୩ ଓ ଶରମରେ ୩୨୩୩ ମଧ୍ୟରୁ
 ୩୨୩୩ ପାସ କରଅଛନ୍ତି । ଏ ବର୍ଷ ପରଦତ୍ତା
 ୩୦ ପାସ କରଅଛନ୍ତି । ଏ ବର୍ଷ ପରଦତ୍ତା
 ୩୦ ପାସ କରଅଛନ୍ତି । ଏ ବର୍ଷ ପରଦତ୍ତା
 ୩୦ ପାସ କରଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରବେଶିକା ।

୧୯୧୦ ବର୍ଷ ଏ ପରଦତ୍ତାରେ ୩୮୩୩ ଶ ପାସ
 କରଅଛନ୍ତି । ଏଥର ୩୮୩୩ ପାସ କରଅଛନ୍ତି
 ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୧୩ ଶ୍ରେଣୀରେ
 ୧୯୦୦ ମଧ୍ୟରେ ୧୯୧୦ ଓ ୧୯୧୧ରେ ୧୯୧୧ ପ୍ରାଚ
 ପାଠଅଛନ୍ତି । ୧୩ ଶ୍ରେଣୀରେ ସର୍ବାଧିକା ଅଧିକ
 ପାସ କରନ୍ତା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମାତ୍ର ମୋଟ ୧୩
 ସେପରି ହୋଇପାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଉଚ୍ଚମୂଲ୍ୟ ସମୂହ ମତ ବର୍ଷ ୩୮୩୩
 ଶ୍ରୀ ପରଦତ୍ତା ପଠା ଯାଉଥିଲ ଯେ ସେମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରୁ ୧୯୧୦ ଓ ସେଥିପରେ ୧୩ ଶ୍ରେଣୀରେ
 ୨୩ ପାସ କରଅଛନ୍ତି । ଏ ବର୍ଷ ପରଦତ୍ତା ଦେଇ
 ଥିବା ୩୮୩୩ ମଧ୍ୟରୁ ୧୩ ଶ୍ରେଣୀରେ
 ୨୩, ୨୪ରେ ୨୨ ଓ ୨୩ରେ ୩୩ ୧୦୧ ଶ୍ରୀ
 ପାସ କରଅଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
 ସମସ୍ତ ବକ୍ତୃତ୍ତାରେ ଯେତେ ପାଠକେ ଓଡ଼ି
 ପାସ କରନ୍ତା ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ୩୩୩ ଉପା ପଠକ
 ଅପରାଧକର ଅଟେ । ତୋଳିବା ବାହୁଲ୍ୟ
 ଯେ ଦୈନନ୍ଦିନ ଅପରାଧରେ ପାଠକେ
 ଦେଖିବାକୁ ଏପରି ହୋଇପାହିଁ । ଅଥା ଦୁଅ
 ରକ୍ଷାକରୁ ପ୍ରକ ରୁ ଦେବ । ଓଡ଼ିଶାର
 ଉଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟ ପଲ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଦେଲ ।
 ଯଥା:—

ପରଦତ୍ତା ମୋଟ ପାସ ମୋଟ ପରଦତ୍ତା	୧୯୧୦	୧୯୧୧	୧୯୧୨	୧୯୧୩
ବେ: ଚଳେଇପୁରୁ	୨୩	୧୫	୨୦	୩୧
ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର	୧୨	୭	୧	୧୨
ପି. ଏମ୍: ଏଡାଡେମା	୧୫	୮	୧୨	୩୩
ଗାନ୍ଧୀ ଉଦ୍‌ଦୋରଥ	୧୨	୫	୮	୨୦
ଯାଜପୁର	୩	୧	୨	୬
ଦେବପ୍ରତା	୨	୫	୨	୯
ଦେବୀନାଥ	୫	୩	୫	୧୩
ପୁଣ୍ୟ	୧୦	୨	୮	୧୩
ଖୋରଧା	୨	୨	୨	୬
ବାଲେଶ୍ୱର	୧	୫	୨	୮
ବାଲେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର	୩	୧	୨	୬
ଉତ୍କଳ	୨	୫	୨	୯
ମୟୂରଭଞ୍ଜ	୨	୩	୫	୧୦
ଉତ୍କଳପାଠ	୩	୨	୩	୮
ସମ୍ବଲପୁର	୩	୩	୩	୯
କାମରୂପ	୨	-	-	୨
ବାଲକ ଶ୍ରୀ	୧	-	-	୧

ଏଥିରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ସରକାରୀ
 ପୁସ୍ତକାଳୟରେ ଭେଦଭେଦ କଲେକଟର ପୁସ୍ତକ ଏବଂ
 ସାକାୟୀ ବା ବେପାରକାରୀ ପୁସ୍ତକାଳୟରେ କଲେକ
 ପ୍ୟାକେଟିଂ ଏକାଡେମୀ କଲେକଟର ଏବଂ
 ମଧ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍ତମ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅତୀତ ପୁସ୍ତକ
 ସମସ୍ତେ ରୁଚ ପଲ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ୧୩
 ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଧିକାଂଶ ପାଠ କରନ୍ତା ଯାହାକି
 ଏବର୍ଷର ଅଧିକତମ ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଯେ ।
 ଚର୍ଚ୍ଚିତେ ମତଳ ପୁସ୍ତକ ଉପା ହୋଇଅଛନ୍ତି କେବଳ
 ଦୁଃଖୀ ବେଶ୍ୟ ମେ ଏଡା କାମରୂପର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ରୂପେ ହାସଲ ହୋଇଅଛି । ଓଡ଼ିଶା ଚଳାଚଳରେ
 ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଲଭ ଗ୍ରନ୍ଥ ବାମନପୁସ୍ତକ ଏକ ଉପା
 ଅଟେ । ଭାରତୀୟ ଏକା ଗ୍ରନ୍ଥକର ବେଶ୍ୟ
 ଦୁଃଖୀ ଅବର୍ଷଣ କରନ୍ତ । ଗବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶାର
 ନିମ୍ନେ ଶ୍ରୀ ପାସ କରଅଛନ୍ତି । ଏବର୍ଷ ସେ ଗ୍ରନ୍ଥ
 ଗ୍ରନ୍ଥ ପଠିଅଛି ।

ବକ୍ତୃତ୍ତା କରାଗଣ ।

କେ ମାର୍ଚ୍ଚମାସ ତା ୧୫ ରଖରେ ଭାରତ
 ଗବର୍ଷମେଥ ବକ୍ତୃତ୍ତା ନିବାସକରେ
 ଏକ ବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ଗବର୍ଷମେଥ ସମୂହକୁ
 ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ବକ୍ତୃତ୍ତା ମହୋତ୍ସବ କେ-
 ତନାରେ ଗବର୍ଷମେଥପ୍ରକ ବକ୍ତୃତ୍ତା
 ନିମ୍ନଦେହରୁ ପ୍ରକର କେବେବିପାରେ
 କେବେବି ଅଧିକ ମାତ୍ର ଦୌରୀ ପ୍ରାଚରେ ଅଧିକ
 ଲେଖକ ମତରେ ଏ ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୋଟିଏ ହୋଇପାହିଁ
 ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରକରେ ଏକା ଶିକ୍ଷିତ ମଧ୍ୟକୃତ-
 ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ଅଛି । ଗବର୍ଷମେଥ
 ଅଧିକରୁ ଶିକ୍ଷ ବା ଅବ୍ୟାକରମୂଳକ ଅଧିକ
 କରାଗୁ ଏକା ହୋଇପାହିଁ ଏବଂ ଏଥିର
 ଉଚ୍ଚ ଦୌରୀ ବେଶ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ପରେ ସଂପ୍ରା-
 ପିତ କ ହୋଇ ଯଥାକ୍ରମେ ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟାପାର
 ଉପରେ ରହିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଯେଉଁ-
 ମାନେ ଏଥିରେ ଲିପି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
 ସାମାନ୍ୟ ନଥା ବେଳ କାଳୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉଦ୍‌ଦେଶ
 କରାଗୁ ଅପର । ଏମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଶ୍ରେଣୀରେ
 କରାଗୁ ଉପର ଉପରେ ପ୍ରଥମ, ଯେଉଁମାନେ
 ସ୍ୱାୟତ୍ତଶାସନ ପ୍ରାଣୀ ହୋଇ କଳ୍ପସହ ସ୍ୱକା
 ବାଧା ଦେଇ ରଜରଜିତ ମୂଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି
 ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ, ଯେଉଁମାନେ ବସ୍ତୁ ବେଶ୍ୟ
 କାରଣ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ବା ଦେଶୀ ଲେଖକ
 ଉପରେ ବଳ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ପ୍ରଥମର
 ବଳପ୍ରକାଶ କରାଗୁ ପ୍ରକୃତ ନଥା ଗୋପ-
 ନରେ ହେବା ଏବଂ ଅବ୍ୟାକର କାଳୀୟ
 ସହାୟତା ଦେଖାଇ ଗ୍ରନ୍ଥକୃତ ଅପର
 ପ୍ରକାଶ କରାଗୁ ଅଧିକ । ଦ୍ୱିତୀୟ ବଳ ଅଧି-
 କାଂଶ ମୂଲ୍ୟ ବା କଲେକଟର ପ୍ରକୃତ ପୁସ୍ତକ

କଲେକ ଅଧିକତମରେ ଗ୍ରନ୍ଥକାୟର ଅଧିକ
 ବକ୍ତୃତ୍ତା, ପୂର୍ବକାଳୀ ଓ ବୋମ୍ବରେ ଦ୍ୱିତୀୟ
 ଶ୍ରେଣୀର ବକ୍ତୃତ୍ତା ଅଧିକ । ସ୍ୱଳ୍ପପ୍ରଦେଶ
 ଏବଂ ମାଳାଳ ଅଧିକରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖା ନ
 ଥିଲେକି ସେ ଅଧିକରେ କିପରି ପ୍ରାଚ ଅଛି
 କି ଯଥାପ୍ରକାଶ ଗ୍ରନ୍ଥକାୟ ଦେବ । ସମସ୍ତ
 ବକ୍ତୃତ୍ତା ମହୋତ୍ସବ ବ୍ୟାପ କରନ୍ତି ଯେ ଗ୍ରନ୍ଥ
 ଚଳେ ଇଂରାଜୀପରେ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ପଲ କିପରି
 ଅକ୍ଷରୀ ଓ ଅକ୍ଷରୀ ଏକା ଉପରେ ହୋଇଅଛି
 ଇଂରାଜୀପରେ କିପରି ଲେଖାଯାଇଅଛି
 ବିଦେଶୀକ ଶାସନପ୍ରକାଶ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତ୍ତା
 କାଳରେ ଅଛି ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ଲେଖକ ଅଧିକ
 ବର୍ଷ ଏବଂ ପରଦତ୍ତା କ୍ରମରେ କିପରି ଦୁଃଖୀ ।
 ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକରେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ କିପରି ପ୍ରକୃତ
 କଥା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏପାହିଁ । ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତ୍ତା
 ପ୍ରକୃତ ହେଲେ ଶାସନକ୍ରମରେ ସମସ୍ତ ଶାଖାକୁ
 ଚର୍ଚ୍ଚିତ ପ୍ରକାଶ କରାଗୁ ହୋଇପାରେ ।
 ଦେବେକ ସରକାରୀ କର୍ମରୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଲେଖା,
 ମୋକମାର କର୍ମ ଅଧିକା କରନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ
 ଶେଷ ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବାର ମତେ-
 କରନ୍ତି ମାତ୍ର ନାକାଗ୍ରାମରେ ଯେ ଗବର୍ଷମେଥ
 କାର୍ଯ୍ୟକରୁକରେ ଅଧିକା ବାଦ୍ୟମାତ୍ର ବାଦ୍ୟ
 ଦେଉଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ଦୁଇ କରନ୍ତା ବର୍ତ୍ତମାନ
 ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।
 ନିଜର ଗ୍ରନ୍ଥକାୟ କର୍ମରୁ ଏକା ବକ୍ତୃତ୍ତା
 ନିବାସକରେ ବା ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ ।
 ଚାକରପରେ ସର୍ବପ୍ରକାର ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ମାତ୍ର
 ବକ୍ତୃତ୍ତା ନିବାସକରେ ବା ସମସ୍ତ କରାଗର
 କର୍ମରୁ ମାନେ ସମାଜରେ ବାସୀ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
 ବକ୍ତୃତ୍ତା ମହୋତ୍ସବ ବ୍ୟାପ କରନ୍ତି ସେ
 ସେମାନେ ଅଧିକତମ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତିକରେ କାର୍ଯ୍ୟ
 କରନ୍ତେ । ସମସ୍ତ କରାଗର ଶାସନକ୍ରମରେ
 ଲେଖକର ବକ୍ତୃତ୍ତା ନିବାସ କିପରି
 ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି । ସେମାନେ ସହାୟତା-
 ପ୍ରକୃତ ହୋଇପାହିଁ ଏବଂ ସହାୟତାରେ ସମ-
 ଲତା ହେଲେ ଏବଂ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତରେ
 ଚଳାଚଳ ପ୍ରକାଶ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିବା ବିଷୟ
 ଶିକ୍ଷିତ ଓ ଅଧିକାଂଶ ଦୁଃଖୀମାନେ ଚଳାଚଳ
 ଦେଲା କ ହେଲେ ଅଧିକ ଉପକାର ଦେବ ।
 ବକ୍ତୃତ୍ତା ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷାଦେବାକୁ ଦେବକ
 ବିକ୍ଷିତ ଦେବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଅଧିକ-
 ଶିକ୍ଷିତ ଓ ଅଧିକାଂଶ ସ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କର ଏକ
 ବକ୍ତୃତ୍ତା ଗ୍ରନ୍ଥ ବା ଉପରେ ନ୍ୟୁ ଅଛି
 ଏବଂ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଯଥାର୍ଥ କରୁ
 ଶେଷକାଳେ ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ବାଦ୍ୟ ଉପରେ ।
 ଉପକାର ଏବଂ ଲେଖାକର କଳା ପ୍ରକାଶ
 ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉପରେ ଦୁଃଖୀ

ସମ୍ପର ଉତ୍କଳବାସୀ ଯଦି ସେ ଦେଶର ବଢ଼ି
 ସମ୍ପରମାନଙ୍କର ବୈଜ୍ଞାନିକ ମତକୁ ଅସାଧାରଣ-
 ରୂପେ ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରତି ଗଠାକାରୀ ପ୍ରମାଦ
 ଜାତ ହୁଏ । ସତକଲମଣ ଓ ଉତ୍କଳପ୍ରସ
 ଗ୍ରାହୀ ଭଳି ଗୁଣମାନେ ଗାଢ଼ା ଗୁଣର ପ୍ରତି
 ଉତ୍କଳବାସୀ ବୋଲି ବୁଝି ରଖନ୍ତି । କଲମ
 ଜିମାଗତ ଗୁଣର ଧନ ବୋଧ କେଉଁଠି
 ବୋଲି ଗୋଟିଏ ନିରାଳୀ ଅନୁଭୂତ କଥା
 ଲୁଚିଅଛି ଏବଂ ଅନେକ ଉପାଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପ
 ଲବରେ ଗାଢ଼ା ବ୍ୟାପକ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟବସାୟ ଗୁଣ ଆଦୌ ଶୁଣିବାକୁ ନ ପାନ୍ତି ।
 ଏହି ଲାଭ ଅନେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସାଧକ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ
 ସମସ୍ତ ଦର୍ମଭାଗ ବ୍ୟବସାୟ ଶିକ୍ଷା କଲ୍ୟାଣ ଲୋକ
 ଏ ବ୍ୟବସାୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଲୋଚନା ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ
 ପାଠକମାନଙ୍କେ ଗାଢ଼ା ଦୂର କରାଯାଇବା
 ସହଜାତ ଦେବା ଚର୍ଚ୍ଚ୍ୟା । - ସୁଧ ଓ ଚଳେକ
 ମାନଙ୍କରେ ଉତ୍କଳକୁ ପିତୃ ନ ଥିବାରୁ ଅନେକ
 ସତ ଦୋଷ ଅଛି ଏ ବ୍ୟବସାୟ ବ୍ୟବସାୟ
 ସେହି ଶିକ୍ଷକମାନେ ଉତ୍କଳବାସୀ ଓ ଲୋକାଭି
 ବ୍ୟବସାୟ (Political Economy) ପଢ଼ାନ୍ତି
 ତାଙ୍କୁ ଉତ୍କଳକୁ ରୂପେ ଶିକ୍ଷିତ ଦେବାର ବଦୋ-
 ନସ୍ତ କରବା ହୁଏ । ବ୍ୟବସାୟ ଲାଭ ପଥ
 ଉତ୍କଳକୁ ପାଠ୍ୟସୂତ୍ର ପ୍ରଣୟନ ଏବଂ ଉତ୍କଳକୁ
 ଶୁଣିବାରେ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟବସାୟ କଳ୍ପନା ପ୍ରଦାନ
 କରବା ବ୍ୟବସାୟ ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତେ ।
 ଜିମା ଲାଭପ୍ରାପ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ତ ଦର୍ମଭାଗ
 ମାନଙ୍କୁ ଅବଲମ୍ବନା ନିରାକରଣକରଣ ବ୍ୟବସାୟ
 ବ୍ୟବସାୟ ଦର୍ମ କରବାକୁ ପଡ଼େ । ସକଳ
 ଅତ୍କଳ ଉତ୍କଳକୁ ଶିକ୍ଷିତ କରି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ
 ସଙ୍ଗେ ସେମାନେ ମିଶି ରହନ୍ତେ । ମୋକ୍ଷକମା
 ଚଳାୟତାଠାରୁ ପ୍ରତିବାଦ କରବା ଭଲ ଏବଂ
 ଅପରାଧର ଦସ୍ତ ଦେବାଠାରୁ ଅପରାଧ ନିରାକରଣ
 କରବା ଶ୍ରେୟସ୍କର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଅଧି-
 କାର ପ୍ରତି ସକଳକୁ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । କଲ୍ୟାଣ-
 ଦମନୀୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି
 ହେବେ । ଶିକ୍ଷକମାନେ ଉତ୍କଳକୁ ଲୋକଙ୍କୁ
 ବ୍ୟବସାୟର ସାଧ୍ୟାକ କରଦେଲେ ସେ
 ସକଳକୁ ଉତ୍କଳକୁ ଶିକ୍ଷାନ୍ତେ । ସମସ୍ତ
 ଉତ୍କଳକୁ ମିଶ୍ରି କଥାରେ ବୁଝା ସୁଧା କଳ୍ପ
 ନରେ ପଳ ଲାଭ ହୁଏ । କେତେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ
 କେତେକରେ ଉତ୍କଳ ଓ ନିକଟରେ ଥିବା
 ପ୍ରାନ୍ତମାନେ ଭଲ କରକ କଲେ ପଳ ମିଳେ ।
 ସେହିଠାରେ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ ଦେବ
 ସେଠାରେ ସେମାନେ ଉତ୍କଳ ଅନୁଭୂତ କରବା
 ଚର୍ଚ୍ଚ୍ୟା । ସକଳକୁ ଦର୍ମଭାଗରେ ଦେଖାନ୍ତି
 ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍କଳରେ ବ୍ୟବସାୟ ନ

କରବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଅନେକ ସମୟରେ ଶୁଣା
 ଯାଏ । ସମସ୍ତ ଉତ୍କଳର ସୁଖର ଦର୍ମଭାଗ
 ମାନେ ଦୂରତ ଦେଖାନ୍ତି ବା ସୁଖର ସମସ୍ତ
 ଦର୍ମଭାଗମାନଙ୍କୁ ଲୋକଙ୍କ ସହଜ ଶିକ୍ଷାକୁ
 ଦେବା ଓ ଉତ୍କଳକୁ ଗ୍ରହ ଦେଖାଯାଏ ବ୍ୟବସାୟ
 ଉତ୍କଳରୁ ସୁଖର ଦେବେ । ଅଳ୍ପ ବ୍ୟବସାୟ
 ସୁଖର ସୁଖର ଦର୍ମଭାଗମାନେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ
 ଅନେକ ସମୟରେ ଭଲ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
 ସହାୟ ଦେଖାନ୍ତି ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟ
 ଉତ୍କଳରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟ
 ଉତ୍କଳରେ ବ୍ୟବସାୟ ଦେବାକୁ ଦେବ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବା ବାହ୍ୟମାୟା ଉତ୍କଳରେ ଥିବା
 ଦର୍ମଭାଗମାନେ ପ୍ରଧାନ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
 ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅଧି-
 କାରୀଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟରେ ତାଙ୍କ ସହଜ ସ-
 ଲାଭରେ କଥାକାହିଁ କରନ୍ତେ । ଗୁଣକରକ
 ମୋକ୍ଷକମାନଙ୍କରେ ସାହା ପାଇବା ହୁଏ ।
 ସାମାଜିକ ଲାଭ ଦେଖାଇ ସେହି ଅଧିକ
 ଅଧିକ ନ ହୁଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି
 ରଖିବା ଉଚିତ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ
 ଦେବାକୁ ଦେବ ସେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ
 ଦେବାକୁ ଅଧିକ କେତେ ଗୁଣର ଅପରାଧ
 ବା ବ୍ୟବସାୟର ଦମନ ନ ଦେବାହେତୁ ଉତ୍କଳ
 ଶାସକମାନେ କରନ୍ତେ ନାହିଁ । ସେମାନେ
 ସାହାଯ୍ୟ କରବାକୁ ଲାଭ ଦେଲେ ଦାକମନା
 କେ ତାଙ୍କୁ ସକଳ କର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ ।
 ଏଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ଲୋକ ଦସ୍ତ ପାଇବାର
 ଲାଭ ଅଛି । ସେହିମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
 କରନ୍ତେ ବା ସମସ୍ତ ଦେବେ ତାଙ୍କର ସୁଖା
 ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ଅଧିକାର-
 ମତେ ତାଙ୍କୁ ସୁଖର ସାହାଯ୍ୟ ଦେଖାନ୍ତି ।
 ଚୈତ୍ୟପିଠାରେ ସକଳକୁ ସୁଖର ମାତ୍ର ବ୍ୟବ-
 ବାର ଜଣା ଗଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମେକେଲଙ୍କୁ
 ବାକ୍ୟ କର ଦେବାଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ଦିକ ଦେବ ।
 ଦାକ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଦେବୁ ଗୁଣ ସଂଗ୍ରହ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି-
 ରଖି ସେ ପରଦାଦାର ଦୋଷ ଦୂର କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ନ ଲାଗେ ବା ଦେଖିବାକୁ ଦେବ । ଅନେକ
 ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏକଦିଅ ଅଧିକାରୀ ଲାଭ ଦେଖାଇ
 ସୁଖର ବା ସରକାର ମାନଙ୍କର, ଗାଡ଼ ବାଲ,
 ଦାକ ଦୋକାଳ ପ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କଠାରୁ ପିତୃ ଅଧିକାର
 ଗୋପନ ଅଛି । ଅଧିକ ସକଳରୁ ସେ ସଦାକା-
 ଲରେ ଏଥିର ପ୍ରତିକାର ନ କରବାକୁ ଦେବ ।
 ସକଳର ଉତ୍କଳକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମନସ୍ତ-
 ମେଷ ନିରା କରନ୍ତି ଏବଂ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ-
 ପ୍ରତି ଦସ୍ତକେଶର କାର୍ଯ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ନିରାକରଣ
 କରବାପ୍ରତି ସମସ୍ତ ସକଳକୁ ଦର୍ମଭାଗମାନେ

ସହାୟ ଦେବେ । ପିଲମାନଙ୍କଠାରେ ଧର୍ମ
 ପ୍ରକାଶକର ଅସାଧାରଣ ସକଳକୁ
 ରୂପେ ଅଧିକ କରବାଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସାୟ ଅଧିକ
 ସକଳ ଦେଖାନ୍ତି ଏବଂ ଧର୍ମ ଉତ୍କଳରେ ସକଳ
 ଦେଖାନ୍ତି ବ୍ୟବସାୟ ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରତି ଲୋକ
 ଦର୍ମଭାଗମାନେ ଦୃଷ୍ଟି ଅଧିକ କରନ୍ତେ । ଧର୍ମ-
 ଦାର୍ଯ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟରେ ଚଳାୟତାଦାରଣ
 ସାହାଯ୍ୟ ଅଧିକାର ଦେଖାନ୍ତି ସେମାନେ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକାରୀ କରବାକୁ ଦାକ୍ୟ ବୁଝି
 ରଖିବେ । ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରକଳକୁ
 ଅଧିକାରୀ ସେ ସକଳକୁ ସକଳ ଦୋଷକୁ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ସକଳ କର । ସେ ବ୍ୟବସାୟ
 ବ୍ୟବସାୟ ବ୍ୟବସାୟ ଦେଖାନ୍ତି । ନିରାକରଣ
 ଶାସକମାନେ ଅନେକ ଲୋକ ସୁଖରେ ଅଧି-
 କରବାକୁ ଶୁଣି ଦୋଷ ଅଛନ୍ତି । ଅଧିକାରୀ
 ଲୋକ ଅଧିକ ସକଳକୁ ଆଉ ସକଳକୁ ଦର୍ମ-
 ଭାଗ ସକଳ ଯୋଗଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି
 ବକଳା ଏବଂ ମାତ୍ରରେ ସକଳକୁ ଦମନ
 କରବାଦାରଣ ସକଳକୁ ଦୋଷ ଅଛି ଏବଂ
 ଅଧିକାରୀରେ ଏହା ଦେବା ବାହ୍ୟମାୟା ଲାଭ-
 ଉତ୍କଳ ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍କଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କ
 ସଂକଳିତ ଦେବା ବାହ୍ୟମାୟା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ସମସ୍ତ କରବା ବ୍ୟବସାୟ ସମସ୍ତ ଦେଖା
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିରାକରଣ ଦେବା ବ୍ୟବସାୟ । ଏଥି-
 ସକଳ ବକଳା ମୋକ୍ଷକ ସମସ୍ତ ସକଳକୁ
 ଶିକ୍ଷାଲୋକମାନଙ୍କର ସହାୟତା ଅପେକ୍ଷା
 କରନ୍ତି । - ବକଳାଙ୍କର ଉତ୍କଳକୁ କଥା
 ଗୁଣକ ବକଳା ବୁଝିବାର ସକଳକୁ ପ୍ରଦାନ
 କରୁଅଛି । ସକଳମାନେ ସେ ଭଲ ଦେବେ ଗାଢ଼ା
 ବାକ୍ୟର ସୁଖର ଶାସକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ
 ଅଧିକାରୀରେ ଏହାକୁ ଅଧିକାରୀ ସକଳକୁ କମ-
 ଭାଗମାନେ କଥା ଦେଖିଲେ ଉତ୍କଳରୁ
 ଏ ଅଧିକାରୀ ଅଧିକାରୀ କର କାର୍ଯ୍ୟଦାକ୍ୟ
 ଦେବେ । ବକଳା ମାତ୍ରରେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ
 ମୋକ୍ଷକ ଏହି ପ୍ରତି ଶାସକମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ
 କରବାଦାରଣ କରବା ଲୋକଙ୍କରେ ଅଧିକ
 ପ୍ରକଳ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦ

ଉତ୍କଳବାସୀ ଲୋକଙ୍କ ।
 ସକଳକୁ ବାକ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ
 ଦାକ୍ୟ ସକଳ ନିରାକରଣ ସକଳକୁ ବୁଝିବାର ସକଳକୁ
 ବାକ୍ୟ ସକଳ ମିଶ୍ର ଲୋକ ଓ ସକଳକୁ ଦାକ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ
 ମାନଙ୍କର ସକଳକୁ ଦୋଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଖି
 ବକ୍ୟ ସକଳ ଦେବେ ।
 ଲୋକମାନଙ୍କର ସକଳକୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସକଳକୁ
 ନିରାକରଣ ଓ ବାକ୍ୟ ଦେଖିବାର ସକଳକୁ ସକଳକୁ

ପ୍ରେମପତ୍ର

ପଞ୍ଚମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାମର ଜମିଦାରୀ ଅନୁ-
ରାଜେ ଦାୟା କୋଷ୍ଠ ।

To
The Editor of No. 468 Utkal Dipika,
Dated Cuttack the 18th June 1910.
Sir,

With reference to letter signed by
"Truth" in your issue of the 11 6-10,
regarding non-observance of the
mourning day of his late Majesty King
Edward VII by the Settlement Depart-
ment, I am directed by the Settlement
Officer to inform you that Govern-
ment orders were received on 18-5-10
and circulars were prepared and
issued to the Assistant Settlement
Officers in charge of the various camps
on the same day. It is possible that
in a few cases the circulars may not
have been received in time,

I have &c.
Brahmananda Das
Assistant Settlement Officer
At Head quarters.

To
The Editor of the Utkal Dipika
Sir,

From personal experience or other-
wise some people own peculiar ideas
about the connection between one
incident and another, and do not hesi-
tate sometimes to ascribe motives
even for official action. Such ideas
may not often be sound, but unfortu-
nately coincidences carry convictions
to the ordinary mind, which are not
easily shaken.

Lately a criminal charge came for
trial before the second officer at Jaj-
pur, who is generally believed to be a
conscientious man. The S. D. O.
was present at the trial for some time,
as does not happen in any other case.
The case excited unusual interest,
and must have been carefully gone
through by the trying Magistrate. It
was initiated at the instance of the
S. D. O. The trial ended in an
acquittal which met with universal
approbation.

The accused happened to be the
son of a gentleman of considerable
substance, who is said to have refused
to contribute as handsomely as desired
to the Exhibition Fund. When Zemin-
dars have not paid off debts incurred
for paying Government revenue, and
rayets their arrears of rent and their
paddy and money loans incurred
during and in consequence of the pre-
vious two or three years of scarcity in
this sub-division, - still such impecu-
nious persons poured out their scanty
purses (for their love of the exhibi-
tion!). Verily men like this miserly
or recalcitrant wealthy father require
some lesson to be taught. Otherwise
how can big affairs like *Jajnas* of
yore be thought of or managed?

For instance, this exhibition was
started on an estimate of costing
Rs. 2500 to 3000 only. It grew enor-

mously in proportions. Actual collec-
tions in cash and kind—acknowledged
and unacknowledged—have however
amounted to above Rs. 12000 as
believed in well-informed quarters.
But are collections in the mofussil and
disbursements yet terminated? In-
deed if true accounts of all receipts
and disbursements were published
or made open to public inspection, as
they in all fairness ought to be, every
one could see what a goodly number
of people here and even from far off
places in Bengal have had their shares
in the distribution of this fund so
dearly collected, and none but admire
the potentialities and energies of a
single soul, and so indispensable.

But to resume, people of a certain
mental constitution try to explain in
their own way how people while
groaning under pressure yet forbear
from complaining (to those who can
relieve), but feign cheerful faces—a
phenomenon otherwise mysterious.
Such a belief whether right or wrong
is equally undesirable.

"Full well they laughed with coun-
terfeited glee :
"At all his jokes for many a joke
had he"
21-6-1910

Observer—

ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ୱୀକାର ଓ ନିବେଦନ

ମହାଶୟ !

ସ୍ୱଧୀରାଦା ପୁସ୍ତକାଳୟ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ
କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥାନ । ସାଗ୍ରୀଭୋଗାଳକ ଅଧିକାରଦେବ
ଏହା ଏକ ପ୍ରକାର ଭାରତ ବନ୍ଧୁ । ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ
ଦେଲେ ସୁଖା ସହକାର ଉତ୍କଳ ଅଧିକାର ପର-
ମାନରେ ଏଠାରେ ସମସ୍ତ ଅଛି । ଏହା ବେଙ୍ଗଲ
ତାପ୍ତର ଭେଲଭର ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ର । ଏ
ଠାରେ ଖୋଜାଯାଏ, ଭାଗ୍ୟରାଜା, ସମସ୍ତା
ଭାବର ଓ ଦେଲଭାଷ ଅଧିକ ଅଛି । ଗୋପା-
ଳକର ମନ୍ତ୍ରପୁରୀ ପ୍ରଦାନ ସୁଦେଶୀ ପର-
ଦେଶୀ ଅନେକ ଲେଖକର ସମାଗମ ହୋଇ-
ଥାଏ । ଏଠାର ପ୍ରାକୃତ ଦୃଶ୍ୟ ଅଭିରୁଚିତା
ଓତ୍ତମାମ୍ଭରେ ଏହା ଏକ ଜନାକର୍ଷଣ ଅଟେ ।
ଉତ୍କଳର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରୀଶିଳ୍ପୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାସ-
ତମାନ ଏହା ଚକ୍ରଶାଳୀରେ ଅବସ୍ଥିତ । ସୁଖ
ରଥା ଏ ପ୍ରାକାର ମହତ୍ତ୍ୱ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭବିଷ୍ୟତ
କରୁଅଛି । ଏତଦେକାକ୍ଷୀ ଏଠାରେ ବହୁଗଣ
କ୍ଷୀର ଦୌଣିସି ସୁଧୀରାଦା ଓ ଥିଲ । ଏ ପ୍ରକ
କ୍ଷେତ୍ରର ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଏହାକୁ ସୁଲ ଦେଲେ
ମଧ୍ୟ ସହକରେ ଚଳେ; ଚନ୍ଦ୍ର କାହାର ସେଅକ୍ତେ
ଦୃଷ୍ଟି ଓ ସୁଧୀରା ଗୋଟିଏ ସମାଜ ଉତ୍କଳାମେର
ବହୁଗଣ ଅଭିଶାଳକରେ କହୁଦନ ଦେଲ
ପଥ ରହିଥିଲ । ସମ୍ପଦ ଦେବେଦକ
ଚେଷ୍ଟାରେ ଗୋଟିଏ ଇଂରାଜ ବହୁଗଣ ପ୍ର ପତ
ହୋଇଅଛି । ଅଠମାସ ଦେଲ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ

କରୁଅଛି । ଏହି ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ବହୁଗଣ
ସୁଧୀରାଦା ଗଂଜଣ; ଅଣା ଦୁର୍ଭାଗ ଅଭିଶାଳ
ଏକ ସୁ ସୁ ହୋଇପିବ । ଚନ୍ଦ୍ରକୋରୁ ଏହା-
କୁ ଦୌଣିସି ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ । ବହୁଗଣ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବାସ୍ୟ ମସିହ ୪ ୫୫ ବୋ ଦେବଲ
ସାଧାରଣତାକୁ ମସିହ ଗୁନା ଓ ସୁଧୀରା
ବେରାଜୁ ରକ୍ତଅଛି । ଚନ୍ଦ୍ର ସୁଧୀରା ଦେବେ
ଦାହାର ମସିହ ୪ ୧୫ ବୋରୁ ଅଧିକ ହୁଏ-
ନାହିଁ । ସୁଧୀରା ନମକ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସୁଧୀରା ଦୂର
ଗୁଡ଼ି ଉତ୍କଳାସ ନମିତ ହୋଇଅଛି ଏକ ଏସ୍
ସଂଲଗ୍ନ ସଂସ୍କୃତ ଚୋଇ ନମକ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୂର ଗୁଡ଼
ହୋଇଅଛି । ଏହି ସୁଧୀରା ନମିତ ଏହାକୁ
୪ ୧୦୦ ବୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ୍ୟ ହୋଇଅଛି; ଚନ୍ଦ୍ର
ଅଧି ଦେବେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପି ବାବଦ ଅଛି ।
ଅନ୍ୟତ ଅଧି ୪ ୩୦୦ ବା ଅବଗାନ । ଗ୍ରୀଷ୍ମ-
ବତୀଷ ପରେ ଏହି ଦୂର ଗୁଡ଼ରେ ସୁଧୀରା
ଅଧ୍ୟାସ ଦେବାର ପ୍ରିୟ ହୋଇଅଛି ।

ସେହି ସଦାଶୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ
ପ୍ରଦାନ ଏହି ବହୁଗଣ ନମିତ ନମକ୍ତେ
ଅର୍ଥ ଦାନ ଚଳୁଅଛି ଅନୁମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ଚଳୁଅଛି ।

ଗୁନା ପାଠାମାନଙ୍କ ଦାନ ଓ ଦାନର ପର-
ମ ଶକ୍ତିରେ ଦିଅଗଲ ।

ଶ୍ରୀ ବଦାଦ ଓତା	୪ ୧୦
ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାଧ୍ୟ ଦାସ ଦା ଏ ସହକୃତ ସୁଧୀରା ଚଳୁଅଛି	୪ ୫
ଶ୍ରୀ ମନ ରାଣୀ ଠାଉର ପଦା କରକତା	୪ ୫୦
ଶ୍ରୀ ନରସିଂହ ପ୍ରଦାନ ଦିବେଦେବ	୪ ୧୦
ଶ୍ରୀ ଦଲ ମୋହନ ଦାସ, ବାଲେଶ୍ୱର	୪ ୫
କୈଳେଶ କର୍ଣ୍ଣାୟ ସୁଧୀରା	୫ ୨
ଶ୍ରୀ ବରାଧିର ପାଠ ସୁଧୀରା ଚଳୁଅଛି	୪ ୨୦
ସାଗର ମଲ ମରକାଳ, କଟକ	୪ ୫୦
ଶ୍ରୀ ପଦସିତ ମହାପାତ୍ର	୪ ୫
ଚନ୍ଦ୍ରଧର ଶ୍ରୀ ସପ୍ତମ ଦାସ, ଚମିରା	୪ ୧୦

ଶ୍ରୀ ଦୋପକର ଦାସ ବି ଏଲ	୪ ୫୦
ଶ୍ରୀ ସଦାଶୟ ଗୋପାଳାଧ୍ୟ ଦେବ	୪ ୧୦
କରକା ଦାନମାତା ଦାସ	୪ ୫
ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାଧ୍ୟ ମିତ୍ର, ସୁଧୀରା	୪ ୧୦
ଶ୍ରୀ ଦାନକର ସରପତ୍ତି, କସ୍ତୁର ୪ ୫୦ ବାଲ	୪ ୨୫
ଶ୍ରୀ ନରକ ମାଧ୍ୟ ପଲ, ସୁଧୀରା, ସୁଧୀରା	୪ ୧୦
ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ ମିତ୍ର, ସମସ୍ତାସୁଧୀରା	୪ ୨
ଶ୍ରୀ କାହର ମହାପାତ୍ର କର୍ଣ୍ଣାୟ	୪ ୨
ଶ୍ରୀ ସଦାଶୟ ଦେବେକ ଚିତ୍ରାପ, ସଦାଶୟ	୪ ୫୦
ଶ୍ରୀ ଦାସସୁଧୀରା ମିତ୍ର, ବିଶ୍ୱନାଥପୁର ୪ ୫ କରକ	୪ ୫
ଶ୍ରୀ ନରକ ଓତା, ସଦାଶୟ ବି ୪ ୨୫ ବାଲ	୪ ୨୫
ଶ୍ରୀ ମଧୁର ନାୟକ ମହାପାତ୍ର	୪ ୨
ଶ୍ରୀ ପାଠାପର ଦାସ ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର ୪ ୧୦ ବାଲ	୪ ୫
ଶ୍ରୀ ସମସ୍ତାସୁଧୀରା ରାମା	୪ ୫
ଶ୍ରୀ ଅନଳ ଦାସ, ଗୁରାମର, ସୁଧୀରା ୪ ୨ ବାଲ	୪ ୧୦
ଶ୍ରୀ ନାୟକ ମହାପାତ୍ର, ବରଗଣାପୁର ସୁଧୀରା ୪ ୫ ବାଲ	୪ ୫
ଶ୍ରୀ ସାଧୁଚର ମହାପାତ୍ର, ଦ, ଏଲ ସୁଧୀରା	୪ ୧୦
ଶ୍ରୀ ମଧୁରାଦେବୀ, ମହାପାତ୍ର, ଉତ୍କଳ	୪ ୧୦

ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରପତି ମିତ୍ର, ସମସ୍ତଦସ	୫ ୨
ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରପତି ଦାସ, କାଳକୃପା	୫ ୩
ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ ଦାସ, ବନସ୍ତଳ ୫୨ ବାଗ	୫ ୩
ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରପତି ଦାସ, ସତ୍ୟବାଦ	୫ ୩
ସମସ୍ତ ମହାକବିମାନେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର	୫ ୧୦
ମହାଦେବୀ ମଠ ମହମ୍ମଦ, ପୁସ	୫ ୨
ଶ୍ରୀ ମାଗୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରପତି, ସତ୍ୟବାଦ ୫୩ ବାଗ	୫ ୧
ଶ୍ରୀ ବଳକୃପା ଦାସ, ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର	୫ ୨
ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ବସୁମଣି	୫ ୨
ବରଦାସଚନ୍ଦ୍ର ପୁର ଦାସ ମହାକବିମାନେ	୫ ୧୫
ମହାମହୋପାଧ୍ୟାୟ ସଚ୍ଚିଦ୍ର ସ୍ଵାମିନିକ ମିତ୍ର	୫ ୩

ଏହା ଛଡ଼ା ଯେଉଁମାନେ ୨ ଟଙ୍କାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧା ଦେଉଅଛନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରକାଶକରଣପୁରୁଷେମାନଙ୍କ କାମ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ । ଏହା ଛଡ଼ା ଯେଉଁ ମହାଶୟମାନେ ଦାକ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ କାମ ଓ ଅଙ୍ଗୀକୃତ ଦାନର ପରିମାଣ ଗଣନା କରିଅଛୁ । କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଦାକମାନେ ଅଙ୍ଗୀକୃତ ଦାନ ଅନୁକୂଳରେ ପ୍ରଦାନ କରି ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହଣ କରିବାଦେବେ ।

ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଦାନ	ପଞ୍ଚାବିଠ ବାଟ
ଶ୍ରୀ ହରିହର ମାଉସାଜୀ	କଟକ ୫ ୧୦୦
କଟକର ଶ୍ରୀରାମ	୫ ୨୫
ସମ୍ପଦିନୀ ଚାନ୍ଦି	୫ ୨୫
ଗାନ୍ଧୀଜୀ ପାଠାୟକ	୫ ୧୦
ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ	୫ ୨୫
କଟକର ଶ୍ରୀରାମ	୫ ୧
କାଶୀନାଥ ମହାପାତ୍ର	୫ ୨୫
କଟକର ନାଥ ମିତ୍ର	୫ ୨
କଟକର ମହାପାତ୍ର, ଶ୍ରୀରାମ ପୁର	୫ ୧୫
କଟକର ହରିଦ୍ର	୫ ୨
କଟକର ମହାପାତ୍ର ବି, ଏ ସବୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ	୫ ୩
କଟକର ବିନା ବି, ଏ ସବୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ	୫ ୨
ମଦନ ମେହେର ପାଠାୟକ	୫ ୧
କୋଷାଳ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ବି, ଏକ ଗୋଟିଏ	୫ ୧୦
ମଧୁସୂଦନ ମହାପାତ୍ର	୫ ୨
କୋଷାଳ ଓଡ଼ିଆ	୫ ୨୫
କଟକର ଅ ଦାସ, ମୋକ୍ଷାଳ	୫ ୨
କଟକର ମିତ୍ର	୫ ୩
କଟକର ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରପତି ଚନ୍ଦ୍ରପତି	୫ ୨

ଅଧିକାଂଶ ୫୧୦୦ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ଅଛୁ । ଗୁଡ଼ିକ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟୟ ଧାରା କରି ସାଧ୍ୟ ଅଛି । ଦେଶର ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଦାଶୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ଏହି ସ୍ଵପ୍ନାକାରେ ଯଥୋଚିତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ କରମୋକ୍ଷ କରବଦନ କରୁଅଛୁ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ କାମ କ୍ରମବଦଳ ରହିଯାଇଥିବ ବାବୁଲରେ ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ
 ସମ୍ପାଦକ ପଞ୍ଚମାଂସରେ
 ଦୟାକର ସତ୍ୟବାଦୀ

ନୀଳାମୀ ରଘୁଦ୍ଵାର

ଉତ୍କଳ ମୁଦ୍ରାମ ବିକ୍ରୟ ମୁଦ୍ରାପତ୍ର ଅଫିସ୍
 କ ୨୧୫ ମୁର ଡଃ ଜାଣ ସନ ୧୯୧୦ ମସିହା
 ମୁଦ୍ରିକ ସେକ୍ସ ଇନ୍ଦ୍ର ବନସ୍ତଳ ବାଦା ଡଃ

(ବ)
 ଇତ୍ୟାଦି ପାଠ ଓ ଗୋର ପ୍ରକାଶକ ଦେବ
 ବାଦର ପାଠକା କରୁଛନ୍ତି ଓ ଗୋର ଦେବ
 ଅଦାୟ ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରକାଶକର ନିମ୍ନ ଲିଖିତ
 ସମ୍ପାଦକ ବା ୧୫୨୧୦ ମସିହା ଦିବା
 ବା ୧୨ ଥା ସମସ୍ତେ ପ୍ରାଣ ମତେ ନିଲମ ଦେବ

୧ । ସଃ ପୁଃ ଓ ସଃ । ମୁ । କରୁଣିଂଦସୁର
 ଇଲହାର । ପ୍ର । ଦେଉଣା କ ୨୨୧ ମୁର ବଃ
 ରୁକ୍ମ । ମୌ । କୋଦାରେ ଥିବା କ ୧ ମୁର
 ପ୍ରକାଶକ ଗୋପବନ୍ଧୁ ନିମ୍ନ । ଲ । ବାସ୍ୟାପ୍ତି
 ୧୦—୨୩ ଛଃ ନିମିତ୍ତ ବହିର ଅଦାୟକମା
 ୫ ୦ ୧୨ ଅଟେ । ଉକ୍ତ କମି ଓ ବହିରରେ
 ଥିବା ଅନୁଷ୍ଠାନଠାରେ ବା ୨ ଶର ଓ କାହି
 ରପରବର ବା ୨ ଶର ଓ ପରପ୍ରଦ ଓ କବାଟ
 ଚଉକାଠ ସହଜ ନିଲମ ଦେବ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ମୁଲ
 ୫ ୫ ୧ କା ।

୨ । ସଃ ପୁଃ ଓ ସଃ । ମୁ । କରୁଣିଂଦସୁର
 ଇଲହାର । ପ୍ର । ଦେଉଣା କ ୨୨୧ ମୁର
 ବଃରୁକ୍ମ । ମୌ । କୋଦାରେ ଥିବା
 କ ୧ ମୁର ପ୍ରକାଶକ ବାସ୍ୟାପ୍ତି ମହାଶୟ ବଃ
 ପ୍ରକାଶକ ରଘୁଦ୍ଵାର ନିମ୍ନ ମୁର ସିଃ । ବା, ।
 ୧୦—୫୭ କୁ ନିମା ୫ ୦ ୨ ଅଃ ୫ ୫ ୧ କା ।
 ୩ । ସଃ ପୁଃ ଓ ସଃ । ମୁ । କରୁଣିଂଦସୁର
 ଇଲହାର । ପ୍ର । ଦେଉଣା । କ ୨୨୧ ମୁର
 ବଃରୁକ୍ମ । ମୌ । ପଲସା ନିମିତ୍ତ ବହିର
 ଦୋରବସୁ ସଦରକମା ୫ ୧୧ ୧ କା ଅଟେ ।
 ବହିରରୁ କ ୨ । ୩ ମର ପ୍ରକାଶକମାନଙ୍କର
 । କ । ୫ ୦ ୧୨ ୧୦ ୫ ୧ ୧୦ ୫ ନିମିତ୍ତ ବହିର
 ବହିର ମହାଶୟ ସଃ କମା ୫ ୨୧ ୫ ୩ ୨ ଅଟେ
 ଉକ୍ତ ନିମିତ୍ତ ଓ ବହିରେ ଥିବା ନିକସୋତ
 ଓ ନିକରୁଷ ଓ ଗୋର ସଦାପ୍ରଦାର ସଦାସହଜ
 ନିଲମ ଦେବ ଅଃ ୫ ୫ ୧ କା ।

୪ । ପ୍ର । ଅପ୍ରେରର ନ ୩୦୦୧ ମୁର ବ ।
 ରୁକ୍ମ ବହିର । କ । ମୌ । ବଜ୍ରଶିର ନିମିତ୍ତ
 କ ବହିର ଦୋରବସୁ ସଃ କମା ୫ ୦ ୫ ୩
 ଅଟେ ଉକ୍ତ ନିମିତ୍ତ ଓ ବହିରକ୍ରମ ନିକ
 ଗୋର ନିକରୁଷ ସହଜ ବକ୍ତ ଅଛୁ ଅଃ ମୁଲ
 ୫ ୨ ୧ କା ।

୫ । ପ୍ର । ଏକେ । ମୌ । ବଜ୍ରଶିର ଶାରକ
 । ଦା । ମୌ । କାଚର ପାଟଣା ପ୍ରକାଶ କମ
 ଦରୁଦରପୁରରେ ଥିବା । ଲ । ବାସ୍ୟାପ୍ତି ଏ ୧
 ୨୦୩ କୁ ନିମା ୫ ୧୫ ୨ ଅଟେ ଉକ୍ତ କମି ଓ
 ବହିରେ ଥିବା ବାଉଁଶ ଓ ଗୋର ଦୁଗାଦ ସହଜ
 ବକ୍ତ ଅଛୁ ଅନୁମାନଙ୍କ ମୁଲ୍ୟ ୫ ୫ ୦ ୧ କା ।

୬ । ୧୫ ମୁର ଉତ୍କଳୀକା ସନ ୧୯୧୦ ମସିହା
 କଟକ । ମୁ । ସବାର୍ତ୍ତ ଦେବ ନିକ ସାହେବଙ୍କ
 ଅଫିସ୍ ।

ଶ୍ରୀ ଦାସପୁସ୍ତକାଳୟ ମାହାନ୍ତି । ସା । ଦର ଦେଲ-
 ଙ୍କାବଜାର । ସ । କଟକ ବାଦା ଉତ୍କଳୀକା

(ବନାମ)
 ୧ ଉଦ୍‌ଦେବୀ ମହାନ୍ତି । ସା । କୋଦା ଓ
 ୨ ଯେ.ଶିଳ ମହାନ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ୩ ବଲଗମ

ମହାନ୍ତି କାବାଲଗର ବଚର ସାବା ଓ ଅଭି-
 ଙ୍ଗବକ ମହାଦେବ । ସା । କୁମା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ-
 ପୁର । ପ୍ର । ଦେଉଣା ପ୍ରକାଶକ ଦେବ

ବାଦର ପାଠକା କରୁଛନ୍ତି ଓ ଗୋର ଟଙ୍କା
 ଅଦାୟକମନ୍ତେ ପ୍ରକାଶକମାନଙ୍କର ଦେଲ ନିମ୍ନ-
 ଲିଖିତ ସମ୍ପାଦକ ସତ ୧୯୧୦ ମସିହା
 ସୁଲଭସା ବା ୧୫ ଉତ୍କଳୀକା ବା ୧୨ ଥା ସମସ୍ତେ
 ପ୍ରକାଶକମତେ ନିଲମ ଦେବ ।

୧ । ସଃ ପୁଃ ଓ ସଃ । ମୁ । କରୁଣିଂଦସୁର
 ଇଲହାର । ପ୍ର । ଦେଉଣା କ ୨୨୧ ମୁର ବଃ
 ରୁକ୍ମ । ମୌ । କୋଦାରେ ଥିବା କ ୧ ମୁର
 ପ୍ରକାଶକ ଗୋପବନ୍ଧୁ ନିମ୍ନ । ଲ । ବାସ୍ୟାପ୍ତି
 ୧୦—୨୩ ଛଃ ନିମିତ୍ତ ବହିର ଅଦାୟକମା
 ୫ ୦ ୧୨ ଅଟେ । ଉକ୍ତ କମି ଓ ବହିରରେ
 ଥିବା ଅନୁଷ୍ଠାନଠାରେ ବା ୨ ଶର ଓ କାହି
 ରପରବର ବା ୨ ଶର ଓ ପରପ୍ରଦ ଓ କବାଟ
 ଚଉକାଠ ସହଜ ନିଲମ ଦେବ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ମୁଲ
 ୫ ୫ ୧ କା ।

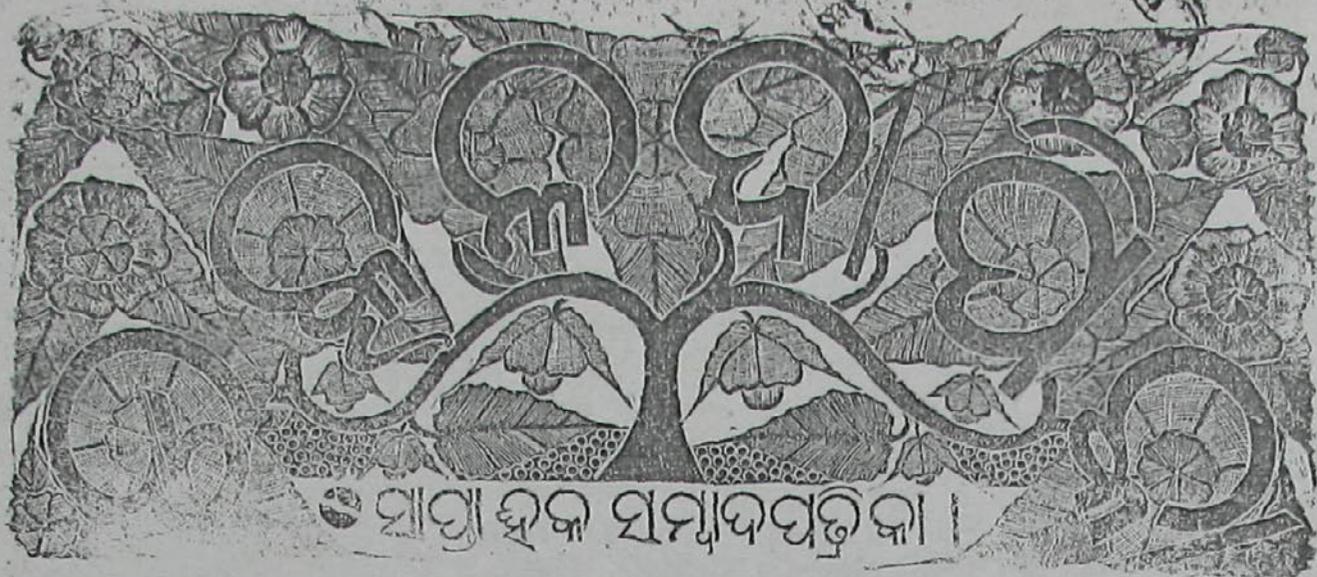
୨ । ସଃ ପୁଃ ଓ ସଃ । ମୁ । କରୁଣିଂଦସୁର
 ଇଲହାର । ପ୍ର । ଦେଉଣା କ ୨୨୧ ମୁର
 ବଃରୁକ୍ମ । ମୌ । କୋଦାରେ ଥିବା
 କ ୧ ମୁର ପ୍ରକାଶକ ବାସ୍ୟାପ୍ତି ମହାଶୟ ବଃ
 ପ୍ରକାଶକ ରଘୁଦ୍ଵାର ନିମ୍ନ ମୁର ସିଃ । ବା, ।
 ୧୦—୫୭ କୁ ନିମା ୫ ୦ ୨ ଅଃ ୫ ୫ ୧ କା ।

୩ । ସଃ ପୁଃ ଓ ସଃ । ମୁ । କରୁଣିଂଦସୁର
 ଇଲହାର । ପ୍ର । ଦେଉଣା । କ ୨୨୧ ମୁର
 ବଃରୁକ୍ମ । ମୌ । ପଲସା ନିମିତ୍ତ ବହିର
 ଦୋରବସୁ ସଦରକମା ୫ ୧୧ ୧ କା ଅଟେ ।
 ବହିରରୁ କ ୨ । ୩ ମର ପ୍ରକାଶକମାନଙ୍କର
 । କ । ୫ ୦ ୧୨ ୧୦ ୫ ୧ ୧୦ ୫ ନିମିତ୍ତ ବହିର
 ବହିର ମହାଶୟ ସଃ କମା ୫ ୨୧ ୫ ୩ ୨ ଅଟେ
 ଉକ୍ତ ନିମିତ୍ତ ଓ ବହିରେ ଥିବା ନିକସୋତ
 ଓ ନିକରୁଷ ଓ ଗୋର ସଦାପ୍ରଦାର ସଦାସହଜ
 ନିଲମ ଦେବ ଅଃ ୫ ୫ ୧ କା ।

—୫୫—
 କ ୧୨ ମୁର ଉତ୍କଳୀକା ସନ ୧୯୧୦ ମସିହା
 କଟକ ସରକାର ଅଫିସ୍

ଅକଳୟ । ସା । କରୁଣିଂଦସୁର । ପ୍ର ।
 ଶୁକଳୟ ବାଦା ଉତ୍କଳୀକା
 (ବନାମ)

ଗୋବିନ୍ଦନାଥ ପାଠ୍ୟ ଓ ଗୋର । ସା । ଶିଳାଲେ
 । ପ୍ର । ବାଲୁକସି ପ୍ରକାଶକ ଦେବ ମାତେ
 ଏ ମୋକ୍ଷକମାତେ ଉତ୍କଳୀ ୫ ୦ ୨ ୨ ୨ ପାଠ୍ୟ
 ଅଦାୟ ସଦାଶୟ ଦେବ ମାତଙ୍କର ବଳ ଉପସିର
 ସମ୍ପାଦକ ସନ ୧୯୧୦ ମସିହା ସୁଲଭସା ବା ୧୫
 ରଖେ ନିଲମ ଦେବ ।

THE UTKAL DIPIKA.

ଶ୍ରୀ ୪୫ ନ

CUTTACK SATURDAY THE 2nd July 1910.

ଅଗ୍ରୀମ ଟ ୩

୧୨୭ ବା

ଏ ଚିତ୍ର ୧୯ ନ ପତ ୧୯୧୭ ଶକ ଶକାବଦ

୩୨୨ ମୂଲ୍ୟ

ପତ୍ରର କଟକ ଦରଦାରକାର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ପ୍ରେସ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ କ୍ଷତ୍ରୀଳୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା

ପତ୍ରଖଣ୍ଡ ଟ ୦ ୮

ପତ୍ରକାରୀଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରଦ୍ଧାପତ୍ରର ଚର୍ଚ୍ଚା ପ୍ରମୁଖପତ୍ର
 ବ୍ରତେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରେ, ଯଥା—
 ପ୍ରଥମରାଜ ସମାଜେ ଧାରଣପତ୍ର ଟ ୩ ଓ ଅନ୍ତର୍ଗତ ୧୫୯
 ପୃଷ୍ଠା ଏକ ପୃଷ୍ଠା ଟ ୫୦ ମାତ୍ର । ଦୈନିକ ବିକ୍ରୟର ଦେଲେ
 ୧୨ ଦେଲେ ୧୨ ଟଙ୍କା ଚଳା ଟଙ୍କାରେ ଲାଭ ହେବ
 ବାହି । ବିକ୍ରୟ ଓ ଦାନପତ୍ରର ସମାଜେ ଚର୍ଚ୍ଚା ପ୍ରଥମ
 ପତ୍ରର ଦେଲେ ଓ ଦାନପତ୍ର ଯୋଗେ ଦେଲେ । ଅଧିକ ବିକ୍ର
 ସମାଜେ ପତ୍ରର ବିକ୍ରୟର ଦେଲେ ଯାହାକି ବିକ୍ରୟର
 ମଧ୍ୟ ବିକ୍ରୟର ପତ୍ରରେ ପଠାଇବା ହେବ ।

ବିଶେଷ ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ ଅନେକ ବଡ଼ ଦେଲେ
 ଶେଷ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନେକ ପତ୍ର ଏଥିମ
 ଧରେ ବାକ୍ୟ ପତ୍ର ଲେଖି ପାଠପାଠ କାହାକୁ ।
 ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ ଦୁଇକି ଶୁଣା ଦେଲେ ବିକ୍ରୟ
 ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି, ଯାହାକି ଯେତେ ଅଧିକ
 ଧାର ହେବ, ନିଜର ଦରଦାରକାର ପ୍ରତିଫଳିତ
 ନିଜ ସେକ୍ଟରେ ବିକ୍ରୟ ହେବ ଲେଖକେ
 ଅନାୟତ୍ତର ପାଇ ପାରିବେ । ଯଥା ।
 ବିକ୍ରୟର ପତ୍ରର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୫
 ମର୍ଦ୍ଦିଗ୍ରହଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଟ ୦ ୫
 ଦୈନିକ ପତ୍ରର ପ୍ରଥମମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୫

ଉପକରଣର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶନ

ଅଧିକାରୀଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶନ
 (ପ୍ରଥମଖଣ୍ଡ) ।
 ଏଥିରେ ଯେକି କିଛିର ମୂଲ୍ୟବତ୍ତ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଶିକ୍ଷା ଏକ ବହିର ସଦକ ଓ ଉପକରଣପତ୍ର
 ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଅଛି । ସ୍ୱଳ୍ପମୂଲ୍ୟରେ ନିଜର
 ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ପ୍ରେସ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ କ୍ଷତ୍ରୀଳୟରେ ବିକ୍ରୟ ହେବ
 ଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତିଖଣ୍ଡକୁ ଛଅଟା ଏକ ମୋସ-
 ସମରୁ ପାଠକାଳରେ ଅଧିକ ଦୁଇପତ୍ରରା ଲିଖିତ

Wanted a Tax Daroga for the
 Balasore Municipality on a
 Monthly salary of Rs 40 rising
 to Rs. 50 by biennial increment
 of Rs 2 None need apply who
 has not passed the Entrance
 Examination and has a thorough
 knowledge of Accounts and the
 Uriyah language. The approved
 candidate will have to furnish a
 security of Rs 500 in cash or
 Government Promissary notes.
 Applications will be received by
 the undersigned up to 7th of
 July 1910.

Balasore Municipal office B. F. Sen
 The 23rd June 1910 Chairman.

NOTICE

WANTED respectable young
 men (Indians) to work as
 Tramway Conductors. Good
 pay and prospects of promotion
 to steady and intelligent men-
 Apply to the Traffic Superinten-
 dent, Calcutta Tramways Com-
 pany Limited, 63 Wellesley
 Street, Calcutta.

ଭାରତ ଇନ୍. ସି. ଓ ରେଲ୍ୱେ କୋମ୍ପାନୀ, ଲିମିଟେଡ୍

ଦେଉ ଅଧିକାରୀ—ଗୁରୁତର ବିଲ୍ଡିଂ, ଲାହୋର ।
 (ପ୍ରାୟୋଗିକର ସ୍ୱେଚ୍ଛା ଅଧିକାର)
 ଗୁରୁ ଅଧିକାରୀ :—ଲାହୋର, ଗର୍ଡ଼ିଆ, ମଦ୍ରାସ, କାମପୁର, ଅଜମିର, ଧନ୍ବାନବାବାଦ
 ମାଲ୍ୱାଜ, ହାଇଦରାବାଦ, ତେଲୁକ
 ତଥା ଏଡେକସି :—କଲିକତା ଓ ବମ୍ବେ ।
 ତେଲୁକମାନ :—ଅଠରେଲଲ ମିଷ୍ଟର କୁରୁକସନ୍ ଲାଲ ଓବଲ, ଲାହୋର
 ବାଣିଜ ଅଧିକାରୀ :—ଟ ୫୦ ୦୦୦ ଲାଲ ଉଦ୍ଧୃ ।
 ସାଧାରଣ ଦାନ, ବାଣିଜ୍ୟ, ବଦାଦ ଓ ଶିକ୍ଷା, ସୁରକ୍ଷାର ଓ ପେନସନ୍ ଓ
 ବ୍ୟବସାୟ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସମାଜା ତଥା ନିମାଳ ଲାହୋର ତଥା କଲିକତା ।
 ୧ କମ୍ପାନୀ ଦୈନିକ ପ୍ରକାଶନକୁ ଟ ୨୫ ମାତ୍ର ।
 ୨ ଦେଲେ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ଥାଏ ।
 ୩ କମ୍ପାନୀମାନେ କମ୍ପାନୀର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଂଶ ପାଇ ପାରିବୁ ।
 ୪ ପାକ ଟଙ୍କା ନିୟମର ସମୟରେ ଦିଆଯାଏ ।
 ୫ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁବିଧା ଦିଆଯାଏ ।
 ଲାମିନ ସଙ୍ଗେ ସେକ୍ଟର ସମାନ ଅନୁଷ୍ଠାନ
 ଲାହୋର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏକ ପୁସ୍ତକାଳିତ ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କ ହେବ
 ଉପକରଣର ମୂଲ୍ୟ ।
 ଦେଲେ ବିକ୍ରୟର ମୂଲ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ ଅନୁବଦ୍ଧ ହେବ ।
 ଲାହୋର ସମସ୍ତ ପାଠକାଳରେ ମେଳେଇବ

ଦେବଳ ଏ ପଦ୍ମରେ କେଶବଲମେନ ଓଷା ।

ଏହି ଗଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ଅତି
ଦେଇ, ଗୋଲମୁଣ୍ଡ ଚାନ୍ଦ
ବସନ୍ତ, ସେଲେସ୍ ଡେ-
ସ୍ତୁ, ମେଲିବ, ଦୀର୍ଘକାଳ
ସ୍ତ୍ରୀ, ଚିତ୍ର ସମୟ ରକ୍ଷକ;
ଅନେ ଦମ ଦେଲେ ୩୭

ଦୟା ଚାନ୍ଦେ, ୩ ବର୍ଷ ହଜାଡ଼ ବେଲେକି,
କଦେଇ ଦେଖ; ଦେଖ ଓ କଲେକି ସକ ମୂଲ୍ୟ
୧ ୪୯ କା ମାତ୍ର ଡାକମାତ୍ର ୧ ୦ ୫ ମାତ୍ର ।

ମନେ କର ଛାନ୍ଦ କଲ ।

ଅତି ଅଳ୍ପ ପତ୍ରମାନେ ଓ ୫ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ
ଏହି ଦଳଦ୍ୱାରା ଦୁଗୁଡ଼ି ମଧ୍ୟେ ବାହାରେ
ଏହାରୁ ଧରଣର ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ଅତି;
କଳିତ ଦୁଧରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଶରେ ଗୁଣରେ
ପ୍ରକଳ ଦେଶରେ କଲ ଦୂରେ ଓ ଦୁଗୁରୁ
ସବୁ ମଧ୍ୟ ବାହାରେ । ମୂଲ୍ୟ ୫ ୫ ଓ ମାତ୍ର
୧ ୫ ମାତ୍ର । ଯଦି ଦେହି ୩ ବୋଟି ଦ୍ରବ୍ୟ
ଏହାରେ ଗଣନା କରନ୍ତେ ବାହାରେଲେ ମେ
ମହାନ ବାଳ ୧୭ ୧୮ ଚନ୍ଦ୍ରକାଳ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟା
ଦିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଉତ୍କଳର ଗାୟନେ ।

Address:—
S. C. Ghata & Co.
General Order Suppliers
2-1 Chamber Street
P. O. Umbazar Calcutta

Wanted for Mission High School 4th master Rs. 25 per month: Mohamedan undergraduate qualified to teach Persian preferred. Apply Headmaster immediately.

W. W. Henderson
Headmaster

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ।

BIRTHDAY HONOURS.

We are very glad the Government has been pleased to confer on the Maharaja of Mayurbhanj the title of "Hereditary Maharaja" and on the Raja of Kanika the title of "Raja" as a personal distinction. The recipients of these honours long enjoyed these titles although the Government has been rather slow to recognise them. The people of Orissa are accustomed to call the person who occupies the guddee of Mayurbhanj a Maharaja and the proprietor of Kanika a Raja, and they will continue to do so, no matter whether they are officially so recognised or not. Our ancestors called them by these titles—we have been doing so and no doubt our progeny will do the same. The

title of Raja should have come to Kanika long ago. It gives us immense pleasure to notice that the young Raja of Kanika is now deeply engaged in qualifying himself for the Bar and we trust that in fullness of time he will be called to the Bar and will come out to India as a Raja Barrister. The Maharaja of Mayurbhanj has also been out on a tour round the world and when he comes back, he will surely bring with him stored information regarding the administration of various states, the educational, industrial and agricultural improvements that are sorely needed in this country. Both are men of light and leading. Orissa expects much from them. We offer our sincere congratulations and pray for their long life, success in their undertaking and safe return home.

RAGHUNATHPUR CANAL CROSSING.

We have been hearing loud complaints regarding the serious—almost dangerous inconvenience caused to public traffic by the withdrawal or absence of ferry boat provided by the Irrigation Department for crossing the Taldanda Canal at Raghunathpur since upward of a month or the reopening of the canal after the last annual repairs. To day we publish below a letter which we have received on the subject. It is very strange that a matter of such vital public importance has taken so long to attract the attention of the local authorities concerned. We earnestly request the Government and the Superintending Engineer, Orissa Circle to take early steps for the removal of this crying grievance.

"Sir, There is a Ferry-boat at Raghunathpur ghat in Taldanda canal in the Cuttack district every year for the thorough-fare of the villagers. But this year no Ferry-boat has yet been provided by the Government, and the people have been put to much inconvenience for thorough-fare. Some years ago a bridge was proposed to be constructed over the canal in the said ghat as it is one of the most important ghats; but far from it, even a Ferry-boat has not yet been sanctioned this year. The people of Sirlow, Raghpur, Padmapur, Raghunathpur and some other villages have constantly to cross the canal for their respective businesses; now they are in great difficulty for want of a bridge or a Ferry-boat. I hope that the attention of the higher authority will be drawn into the matter, and a bridge will soon be constructed, or at least a Ferry-boat will kindly be supplied to remove the great inconvenience of the public.

Yours truly,
Shashibhusan Nag,
Sirlow-Navagram"
26-6-1910

ମାତ୍ରାରେ ବିଜେଗର ଶପକ୍ତ ନୁହନ୍ ଅନ
କ୍ରିଷିମେକକ ପ୍ରାପ୍ତରେ ବରୁ ମନୁଅନାଥ ସେକକ,
ସମ୍ଭବର ମିତ୍ରସିଂହର କମିଟିର ମେମ୍ବର
କମ୍ପକ୍ତ କର ଅଛନ୍ତି ।

—୫୫—

କେଶବଦେଶର ବେଦନ୍ତୀବୋର୍ଡ଼ି ବିଜେଗର
ଦେଶରୁ କି ତଦନ, ନାଲେଗର ଓ ସୁଖ
ଏହି ଜଳ କଳର ଦୌରସିଂହରେ ଅବର ଗୁଣି
ଛତ୍ରା ଅନ୍ୟ ଦୌରସିଂହର ଦେଶୀମତ୍ତ କଳସୁ
ଦେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସମ୍ଭବର କଳର ବିଜେଗର
କେତେବ ଅଂଗରେ ଦେବ ।

—

ଜଳର ସା ୧୯୧୦ ପାଇରେ ବିଜେଗର
ଗର ବିଲେକସମ୍ପଦର ରକ୍ଷାବର ଛତ୍ରା ସବୋ-
ପଲସରେ ବଦ ଦେବାର ବାଲିଦା ମତ ସପ୍ତକର
କଳିକତା ମେଲେନରେ ବାହାରିଅଛୁ । ବର୍ଷର
ଅଧେ ଛୋଟ ଦେବାସାଇଅଛୁ । ଅସନ୍ତା ମାତ୍ର
ତା ୩ ରଖରେ ୧୦୧ ବେବନସା କଲେକ ସିଂହ
ଦୂର୍ଗାମୁକ୍ତା କୁଣୀ ତା ୮ ରଖ ଅଦୌଗରଠାରୁ
ତା ୩ ରଖ ଦବମ୍ବର ସମ୍ଭବ କି ୨୪ କ ଦେବ ।

—୧୦—

ବିଶେଷ୍ୟାଳୟର ଅଧକର ବିଧାନ ଅନୁସାରେ
୧୦୧ ରେବନସା କଲେକର ଫରୁ ବଧାନ କମିଟି
ସଦାସର କମ୍ପକ୍ତକର ସରା ମାତ୍ରାରେ ବିଜେ-
ଗର କମ୍ପକ୍ତ କର ଅଛନ୍ତି ଯଥା:—

- ଓଡ଼ିଶା ବିଜେଗର କମିଟିନର, ସମ୍ଭବତ
- ରେବନସା କଲେକର ପ୍ରକାସପଲ ସକଳାସ
- ସମ୍ଭବତ ଓ ସେକେଟସ । ବାବୁ ଜୁହେକନାଥ
- ଦେବି ଏମ୍, ଏ, ପ୍ରେ ସେସର । ବାବୁ
- ସୋଲେକକମ୍ପକ୍ତ ସରୁ ଏମ୍, ଏ, ପ୍ରେ ସେସର ।

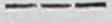
—୫୦୫—

ନର ତା ୨୩ ରଖରେ ସେକେଟକା ସପ୍ତା-
କରେ ଦେବକଳ ରାଜକର ଅନାନ୍ତ ରୁତରଗୁଣ
ଦିକ୍ ଓ ଦେଲୁଗାସୁର ଛତ୍ରା ଅତି ସମସ୍ତ
ସ୍ତ୍ରୀକରେ ଅକ୍ଷାସକ ବର୍ଷ ଦୋଇଥିଲ । ଅନ୍ତରା
ସାଗର ଏବ ବଜସାଗର ଉତ୍ତମ୍ବ ଦେବ ବର୍ଷ
ସ୍ତ୍ରୀକ ପ୍ରକଳ ଥିଲ ମେଲେକରେ ସକାପେକ
ଅଧିକ ମଥା ଏକଦେବେ ୧୨୦୫ ଜଳ କଳ
ଥିଲ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ନ୍ୟରେ ଗୋଧରେ
୭୦୫ ପାଟିକାରେ ୩୩ ୦୫ ଦୁଇଦିବାଦରେ
ପ୍ରାୟ ୨୦୫ ଏବ କଟକରେ ୨୫ ୦୫ ବର୍ଷ
ଦୋଇଥିଲ ।

—୦—

ଗର ତା ୧୮ ରଖରେ ସେକ ଦେବା ସପ୍ତା-
କରେ ସମସ୍ତ କଲକରେ ପେଲେକ ବେମରେ
୨୦୫ ମୂଲ୍ୟ ଦୋଇଥିଲ ସେ ବହି ମଧ୍ୟରେ

ପଞ୍ଚାବଳୀ ଅବ ସମାପେତା ଅଧିକ ଯଥା ୧୯୩୨
 ଥିଲ ଏବ ବସେଇ ବୁଝା ଓ ସକପୁତା
 ପ୍ରଦେଶରେ ଏବସର ଅଧିକ ଥିଲ । ମାତ୍ର
 ସଠକ ପ୍ରଦେଶରେ ପୁସପୁତାକୁ ଉଣା ଦୋଇ-
 ଥିଲ । ଅଧିକା ମଧ୍ୟରେ ଏକା ପୁସପୁତା ଦୁ-
 ଥାଇ ଜଳରେ ୧୨ଟି ମୁରୁ ଦୋଇଥିଲ ଏ
 ପ୍ରଦେଶରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ନ ଥିଲ । ପୁସ
 ପୁତାକୁ ମୋଟ ମୁରୁ ୩୯୯୩ ଥିଲ । ସୁଦର୍ଶ
 ଅଧେ ଉଣା ପଡ଼ିଅଛି ।

ସପୋଦର ଜଳର ଅନୁର୍ଣ୍ଣ ପୁସପୁତା
 ଭାମର ସମୁଦ୍ର ଉପେକ୍ତ ତାଅ ସମୁ ଜମିଦାର
 ମହାଶୟକ୍ତ ଗରଠାରେ ଗର କୋଷ୍ଠମାସ ବା-
 ୨ ଶେରେ ଏକ ଉପକୟନ କେନ୍ଦ୍ର ଦୋଇ-
 ଥିଲ । ଚଢ଼ିରେ ପଶ୍ଚିତ ସ ମୁକ୍ତ ହିତବର-
 ବହୁର୍ଣ୍ଣ ନେତବସାରତ ମହାଶୟ ଅର୍ଣ୍ଣର
 ଅମଳ ପ୍ରଦଶ ଚରଥିଲେ । ସେଠାରେ ଚୈତ୍ୟ
 ବାପୁ ଉପସାର ପ୍ରଦଶ କରଅଛି । କୋଷ୍ଠ
 ମାସ ବା ୨୩ ରୁଣରେ ଶରଣିନାଠାରେ
 ସେହି ଉପକୟନ ଦେଇ, ଦୋଇଥିଲ ସେ-
 ଠାରେ ଜ ୧ ୩ ତାପୁସ୍ତ ଉପସାର ପ୍ରଦଶ କର-
 ଅଛି । ଏ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ପୁସପୁତାମାତେ
 ଉପସାର ଦେବା ସମ୍ଭବରେ ଦୌଣସି ଅପଦ
 ହର କ ଥିବା ଅନୁକର ଯଥା ।

ଗର ସୋମବାର ଚରଣର ଦୁଇଦକ ଓଡ଼-
 ଶାର ମାତମୟ ଦମିତର ସାଦେବ ତାଦାକ
 ଦୋଠାରେ ହେବ ବାରେସର ପୁସ ଓ ଅ-
 ବୁଲର ଚଳେକ୍ତ ଏବ ସମ୍ଭବର ଚେପୁଟି
 କମିତରବ ସହିତ କୈଠକ ହରଥିଲେ ।
 ପ୍ରଥମ ହତ ଚେପୁଟି ଓ ସବୁଚେପୁଟି ସଦପ୍ରାଥୀ
 ବାହୁବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ପଠଥିଲ ଏବ ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରାଥ-
 ମାତକୁ ଦର୍ଶତ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତ,
 ଓ ଅଭିପ୍ରାୟ ବୁଝା ସାଧଥିଲ । ସଲ ସାଦା
 ଦେବ ସରେ କଣା ସିବ । ମାସ ଅନନ୍ଦର
 ବସୟ ସେ ଭଲ ଦାତମମାନେ ତାଉ ବର୍ଣ୍ଣର
 ସ୍ତୁତି ଯୋଗ୍ୟତା ଅଂସାରେ ପାଟ ମନୋନୀତ
 ହରଥିଲେ । ଭରସା ହୁଅଇ ଦମିତର ଓ
 ଶରଣିମେଷ ସେହି ଉଦର କାସ୍ତାଅ ଅ-
 ରମ୍ଭ ହରଦେ ।

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ରୂପକୁ ଦ ଇଦୋର୍ଣ୍ଣ ବିଦ୍-
 ରପତ ଶୟଳ ସାରଦାଚରଣ ମିତ୍ର ମହାଶୟ
 ବୁଝଇନୋଠାରେ ଏବ ସୁରସର ବିରଭର
 ସଲରେ ପ୍ରଦାତ ହରଥିଲେ ସେ ବଜ୍ରଲାର
 ଲେଖମାନେ ସୁଦ୍ର ପ୍ରଦେଶ ବା ପଞ୍ଚାବଳୀରେ ଥିଲେ

ସୁଦା ସେମାନେ ଏବ ସାମାଜିକ ନକ୍ଷତରେ
 ବଜ୍ରଲାର ଅଧିକାବିକ ସହୁତ ଅନକ ଅଛି ।
 ଶାସତ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକା ମିତ୍ରକମିପାଲିର ଅ-
 ନର ପାର୍ଥବ୍ୟ ଦେକୁ ସମାଜ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଦେବ
 ଦାହି । ବର ବହିନ୍ନ ଦେବାଦେକୁ ଅନୈତ୍ୟ
 ଦୈବାବସୁରେ ଏବତା ଅଧିକର ଦୁରଭିନ
 ଧାରଣ କରିଅଛି ।—ଦଥାବା ଠିକ୍ । ସବ
 ଲେଦେ ମିଳ ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତେଦେ
 ସାସତପକ୍ଷ, ଅନତ ଅଥବା ଅଭୁଲ ନ୍ୟ-
 ଦାରର ପାର୍ଥବ୍ୟ ଚିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମ ସଂହାର ନ
 ପାରେ । ମନୁଷ୍ୟତା ଲଭ ଓ ଉନ୍ନତ ଅତକୁ
 ଅଗ୍ରସର ଦେବାଦାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଦି
 ସଂକଳ ଥିଲେ ସେ ଶେଉଁଠାରେ ଆଅନ୍ତୁ
 ଉନ୍ନତଦେବା ପସେ ସଦେବ ଦାହି ।

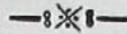
R

ସମାଜିକର ଗର କନ୍ୟାସୁନ ସକାନ୍ତ ଉପାଧି
 ବରଭର ବଜ୍ରପତ ଗରପୁଣ୍ଣ ବୁଝିବାରେ ଅ-
 ରକ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବଜେଟରେ ବାହରଅଛି ଏବ
 ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ବାଦା ସମସ୍ତ ଅବଗତ ଦୋଇଅ-
 ଛନ୍ତି । ସମାଜ ପ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକ ସଖ୍ୟା ଅଦ୍ୟାତ,
 ବର୍ଣ୍ଣାପେକ୍ଷା ଉଣା ଦେବ ଏବ ବଂଶେଷ ସା-
 ଧାନବା ସହୁତ ବସ୍ତ ଦେବାର ଜଣାଯାଏ ।
 ଓଡ଼ିଶାରେ ଦେବକ କ ୨ ୩ ଯଥା ମୟୁରଭଞ୍ଜ
 ସଜା ପୁରୁଷ କ୍ରମେ ମହାସଜା ଏବ ଦଳଦା
 ସଜା ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଗୁଣା ସଦ ପାଠଅଛନ୍ତି ।
 ଏହି ସମାଜ ଏମାନଙ୍କ ପସରେ ନୁରନ କୁଦେ ।
 ଜତ ମଗ୍ଧାଳୀରେ ଏମାନେ ଏହିପଦ ପୁସରତ
 ହାଲକୁ ଶେଷ ହର ଅଧୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବଜ୍ରହାଳ
 ଦେଲ ସରଦାସ ଦାଗଜରେ ନେଜା ଦେଉ କ
 ସ୍ଥଲ । ଏଣିକ ଅବାଧେ ନେଗପିତ । ସାଦା
 ଦେଉ ଏକି ପୁସର ନିମନ୍ତେ ଗବର୍ଣ୍ଣିମେଷକ
 ଧନ୍ଦବାଦ ଓ ମହାସଜା ଓ ସଜାକୁ ମଙ୍ଗଳ
 ସମ୍ପାଦନ ପ୍ରଦାତ କରୁଅଛି । ଓଡ଼ିଶାରେ ନୁରତ
 ଦୋଇ ଦେହି ସଦ ପାଠଥିଲେ ଅଧିକ ଅନ-
 ପ୍ରଦ ଦେଇଥାନ୍ତା ।

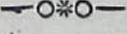

ଗରତ ନୁରମାସ ବା ୧ ରୁଣରେ ଦକ୍ଷିଣ-
 ଦେକୁ ଅବସାର ହରଣାର୍ଥ 'ଚେରଦୋରା' ନାମକ
 ଜାହାଜ ଲଣ୍ଡନ ନଗରଠାରୁ ଚେମ୍ପୁ ୩୩ରେ
 ସାଧା ହଲ । ଏ ଜାହାଜର ସାହିମାନେ ଦେବେ
 ବସଦ ସଦ୍ୟ ଦଳବାସଦାପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋଇ ସାଉ-
 ଅଛନ୍ତି ବୋଲିସାର ନ ପାରେ । ଏବମାତ୍ର ଶ୍ଵ-
 ପଂସା ସମସ୍ତ ବାଧା ବନ୍ଦ ବାକ ମତକୁ ଦୁର
 ହରଅଛି । ସୁସେନୀପୁ ପଶ୍ଚିମମାନଙ୍କର ଏହିପର
 ଅଦମ୍ୟ ଅଧିକସାୟଦେକୁ ସେଠାରେ ବଜ୍ରପ
 ଏକେଦ୍ଦର ଉନ୍ନତ ଲଭ ହରଅଛି । ଦକ୍ଷିଣ-

ଦେନ୍ଦ୍ରର ସେଧେଦ୍ଦର ଅବସାର ଦୋଇଅଛି
 ଚଢ଼ିରେ ବସ୍ତୀଶି ବରଷ ସର୍ପ ଏବ ବାସର
 ଅଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାଶ୍ଵ ପାଲୁର ଦେଖାଯାଉଅଛି ।
 ମାତ୍ର ଜାଲକମେ କ ଦେବ ଦେଲସାର କ
 ପାରେ । ସେଠାରେ ବସ୍ତୀଶି ସଜା ପଦ୍ୟ-
 ମାଳାରେ ଅତନ୍ତ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ଏବ
 ସେଥିରୁ ବସ୍ତ୍ରର ଶରଣଦୃଶ୍ୟ ଦିଲବାର ସମ୍ଭବ ।
 ଅନ୍ୟ ଚିତ୍ର ଏ ଦେଉ ବାସୁ ବା ଅଦାସ ବଜ୍ରପ
 ଏବ ରୁନୁଦଦଦ୍ୟାର ସେ ସମସ୍ତ ଉନ୍ନତ
 ସାଧକ ଦେବ ଏପ୍ରେ ସଦେବ ଦାହି ।

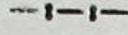

ସମ୍ଭବପୁର ଦକ୍ଷିଣିଣାରେ ପାଠକରୁ ଯେ
 ସୋପପୁର ସୁବଗ୍ନବର ଶ୍ରୀ ରୁପସୁବ ବୁ-
 ଗତ ବା ୧୨୦୩ରେ ଅଳ ଅତ୍ତମରେ
 ନିବାହ ଦୋଇଅଛି । ସେପକାଠ, ଅତସବାଜ-
 ବାଜା, ଚର୍ଚ୍ଚିତର ପ୍ରଭା ଚରତ ଓ ଚର
 ଦରରୁ ଅଗାଯାଉଥିଲ ଏବ ପୁର ପଟ ପଦାଦା
 ପଟକ ପ୍ରଭାତର ନଗରଟ ମଗ୍ଧିତ ଦୋଇଥିଲ ।
 ବୈଦ୍ୟବଦ୍ୟଲେଦ ସମସ୍ତର ଶୋଭା ଅଭିପ୍ସ
 ଦୋଇଥିଲ । ଏହି ଶୁଭ ଦାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦେବା
 ଦାରଣ ଅମନିତ ସକତ୍ୟବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରୁ ବାମ
 ଗାଙ୍ଗପୁର, ପାଟଣା, ଓ ପଟକାର ସଜାମାତେ
 ଚରଲାର ସୁବଗ୍ନ ଓ ପଟ୍ଟାପୁର, ଶେଅଳର
 ଲଲସାଦେବ, ସଜାଉଜାଲ ପଟ୍ଟାପୁର ଏବ
 ଦେବେକ ନିଦିକାର ପାରସଦବର୍ଣ୍ଣ ସହୁତ ଶୁ-
 ଗମତ ହରଥିଲେ । ଏମାନେ ଅଧିକାଂସ ସମ୍ଭବ-
 ପୁରବାଟେ ଗଲେ । ସଜାମାନଙ୍କର ଦାଗ
 ଦୋକ୍ତା ଅସବବ ଉଦ୍ୟାତ ବଦାସ୍ତାବଳେ
 ସମ୍ଭବପୁରରେ ଶୁଷ୍ଟ ମହଲ ଦୋଇଥିଲ ଏବ
 ଶଙ୍ଖା, ଗାଡ଼, ଦୋକ୍ତା, ପାଲିକ, ଦୌତସ୍ତ
 ଅନ୍ୟତେ ଦୋଇଥିଲ ।

ଗଞ୍ଜାମସୁଗଦର୍ପଣ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କ ମହା-
 ଦୋପଦେସଦ ସାମନ୍ତ ଶ ସଦାଶିବ ମିଶ୍ର
 ଦାବ୍ୟବସ୍ତ ଅନେକ ଅଦସକାତ ହର ଉତ୍କଳ-
 ବାସିକ ରଚିତ ସଂସ୍କୃତପ୍ରକ୍ତର ଶ୍ଵିଏ ବାଲିଦ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ହରଅଛନ୍ତି । ସେହିସହ ପୁସ୍ତକ ଦେଶ
 ବଦେଶରେ ପ୍ରଭୁରନିମନ୍ତେ ଦେବନାଗର ଅଗ-
 ରରେ ଏବ ଉଷାଗ୍ରମାତ ଉତ୍କଳରୁଷାରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ହେଲେ ଉତ୍କଳର ବୌଦ୍ଧବ ବୃଦ୍ଧି
 ଦେବ । ସେହି ସହ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରିତଦାପେ ୧-
 ଦକ୍ତାର ବୋ ମୁଲଧନ ଅଂଶପ୍ରତି ଦସଦକାର
 ଦୋଷ ଏ ବଜ୍ରମା ପ୍ରଭାଷା ହରବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
 ହର ଉତ୍କଳର ସମ୍ଭାଦସହ ସମ୍ଭବ ଏବ ଜଳ-
 ସାଧାରଣଙ୍କର ମତ ଲେଖଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ଭମାନେ
 ମନେ ହରୁ କ.ମର ଲେଖବାପୁ, ବା ଅପ୍ରକାଶିତ

ସଂସ୍କୃତ ଓ ଭାଷା ପ୍ରସ୍ତୁତପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଚନ୍ଦନା ଅବଶ୍ୟକ ଦେଖୁଅଛୁ । ଏଥିରେ ଅଧିକ
 ଗନ୍ଧେ ପ୍ରକାଶ ଦାହି ଓ ବସ୍ତୁ ଗନ୍ଧେ ବଦା ଦୋି
 ଚିତ୍ତି ଦାହିର ଉଦ୍ୟମ ସୁଦ୍ଧା ବୋଧ ନ ଥାରେ ।
 ଅଥା ହୁଅନ୍ତ ଚନ୍ଦନା ଦେଖି ଯାହା ପ୍ରକାଶ
 ଦେଲେ ବହୁ ଦେବାକ ଅନୁମାନ ଦେବ
 ଦୌଗଣି ସଂସ୍କୃତ ବାହା ଛାନ୍ଦନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଦୋପପାଦେ ଓ ମାହା ବହୁସ୍ୱର ସମ୍ପାଦନା
 ଦାହି ବହିପାଦି ଛନ୍ଦ ଶ୍ଳୋକା ହଲେ ମଧ୍ୟ
 ଛନ୍ଦ ବଦା ବାହା ଛନ୍ଦ ଶାନ୍ତ ଦାହି ।

ଧରୁଅଣି ବିବାହ ଦେବା ପକ୍ଷର ଅଦ୍ୟାପି
 ଅନେକ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଛୁ ।
 ସେହିଭାବପୂର୍ବକ ଦେବେତ ଜଙ୍ଗଲି ଜାତିକ
 ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥା ଅଛୁ ଯେ ବିବାହଦେବାର ସମ୍ପ-
 କ ପ୍ରିୟ ବେଳେ ବନ୍ୟା ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟକୁ ଗଲାର-
 ଯାଏ । କିନ୍ତୁ ବାହା ଅଛୁ ଗୋଡ଼ାଘର ବାକୁ
 ଧରୁ ଅଣି ବିବାହ ହୁଏ । ଅସାମ ବନଶ୍ରୀମେଘକ
 ଚର୍ଚ୍ଚିତ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରକ୍ରମେ ବାଦେମକଳ ବିଷ-
 ଯୁରେ ରୋଗୀଅଛୁ ଯେ ବାକର ବର ଗଲା-
 ଯାଏ ଏବଂ ଦେବା ଜଙ୍ଗଲକୁ ଯାଇ ବାକୁ
 ଗୋଡ଼ାଘର ବିବାହ ହୁଏ । ବାଦେମକଳ
 ମଧ୍ୟରେ ମାତା ଅନୁକ୍ରମେ ସମ୍ପଦି ଛୋଟଦେବାର
 ଜୟମ ଅଛୁ । ମାତା ବସ୍ତ୍ରକୁ ଛିଅ ପ ଏବଂ
 ଛିଅ ଅନୁ ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୁଏ । ବାକ ମଧ୍ୟରେ
 ବର ଦୁଃଖର ଯଜ୍ଞର ସିଦ୍ଧା ବିଧି ଅଛୁ ।
 ବନ୍ୟା ଦୁଃଖର ଯାକ ଧରୁ ଅଣିରେ ବିବାହ
 ଦେବ । ଅରେ ଏପରି ସଂସ୍କୃତ ଯେ ବର ଗଲା-
 ଯାଇ ମାତ୍ର ବଦ୍ୟା ବାକୁ ଗୋଡ଼ାଘରୁ ନ ଯାଇ
 ଅନ୍ୟ ସ୍ୱରୂପକୁ ବିବାହ ଦେଲ । ଏ ପ୍ରକାର ବର
 ସକ୍ଷପକ୍ଷ ଯାଇବା ଦାଉଣ ଦାଉ କଲ ।
 ଦେବା ଗୋଡ଼ ଓ ଯାଜ୍ଞ ଅଥବା ବରକୁ ପସନ
 ଓ ଚରୁ ଅଦ୍ୟାପି ବିବାହ ଦେବାରୁ ବରକୁ
 ସକ୍ଷପକ୍ଷ ଦେବାରୁ ପଡ଼ିଲ । ବାସିମାଦକ
 ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଧା ମାତା ଅନୁକ୍ରମେ ସମ୍ପଦି ଛୋଟ
 ଦେବାର ଜୟମ ଅଛୁ ଏବଂ ଏହାକ ଚନ୍ଦନ
 ବାଦେମକଳରୁ ଅଧିକ ଅଟେ । ଦେବାଦଶାସ୍ତ୍ରରେ
 ଶ୍ରୀ ଯଜ୍ଞ ବରଣଦେବାର ବିଧିଅଛୁ ଏବଂ ସମସ୍ତା
 ସମ୍ପଦେସରେ ଏହା ପ୍ରଚଳିତ ଦେଖୁଅଛୁ
 ଦେବକ ଅନୁମାତେ ବିଦ୍ୟାର ଗୌରବ ଦେବ-
 ଶ୍ରୀମାତଙ୍କୁ ମୁଖି ଦର ଶ୍ରେୟ ଅପେ ସେ
 ଅଧିକାର ଚନ୍ଦନ ବାକୁ ବିବାହକ ସୁଖପା
 ଦରିଅଣି ଚେମନ୍ତ ଦାଦେ ମଳ ଶ୍ରେୟ
 ଚରୁଅଛୁ ।

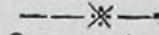

ବାଦେମକଳ ସମ୍ପାଦନାହକାର ପ୍ରେରଣପକ୍ଷ-
 ପ୍ରମୁରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ଧାମନଗରର ସୁନ
 ସବନକମ୍ପେକ୍ଷର ମୌଲିକା ଅସରସପ ନ ସେଠା-
 ରୁ ସୁଖକୁ ବଦଳ ଦେବାର ଶୁଣି ବାହାକୁ ସମ୍ପାଦ-
 ସହର ବଦ୍ୟା ଦେବା ଓ ବାହାକଠାରେ ଦେବ
 ଓ ଅବର ପ୍ରକାଶ ଚରୁ ନାଦାରଣ ଗର ବା ଚର-
 ଣ ସଜ୍ୟାସମ୍ପଦେ ସେଠାର ହୁଲୁ ଓ ମୁସଲ-
 ମାନମାନେ ମିସି ଏକ ବହୁ ସଂସ୍କୃତ ଅନୁଷ୍ଠାନ
 କରୁଥିଲେ । ହୁଲୁ ମୁସଲମାନ ଅବାଦ ବୁକ
 ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ଜଣ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସବର-
 ପ୍ରେକ୍ଷୁର ମହାଶୟକୁ ସୁସମାଜା ଚନ୍ଦନ ଅବର-
 ପ୍ରକାଶକର ସୁନଶିବ ଚନ୍ଦ ଓ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-
 ଶାଳ ବାହାକର ସୁଦାବଳୀ ବସ୍ତ୍ରିତ ବଦ୍ୟା ସଦ୍ୟ
 ରଚନାମାନ ଯାଠ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସୁନଶିବ-
 ମାନେ ସୁବସ୍ତ୍ରରେ ସେହିଭାବେ ସଜୀବ ଧାବ
 କରୁଥିଲେ । ମଉଲିକା ମହାଶୟ ଯଥେଷ୍ଟ
 ବିନୟସହର କୁରୁଦା ପ୍ରକାଶ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ
 ବଦ୍ୟା ଓ ସଦାଶୁର ଶିକାର ଉପଦେଶ ଦେଇ
 ସଂସ୍କୃତଲେଖକରେ ବଦ୍ୟାକୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ପକ୍ଷ
 ଦେବର ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ମଉଲିକା ମହାଶୟ
 ନିଜପେଶିଆ, ବର୍ତ୍ତମାନସମ୍ପଦା, ବଦ୍ୟାସାହ-
 ଦା, ଅମାୟିକା, ସଦେହଦାରୁବା ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟ-
 ଦ୍ୟାକୁ ହୁଲୁ ମୁସଲମାନ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭକ୍ତି ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାର
 ଶାନ୍ତ ଦୋଇଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ମନେ କରନ୍ତି
 ଯେ ବଣ ଛାଡ଼ି ବସନ୍ତରେ ଚାନ୍ଦ୍ରସୁରୀ ଏ
 ପ୍ରଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛୁ ସେମାନେ ଅପଣ
 ଦ୍ରୁମ ବୃକ୍ଷିଶାରିକେ ।

‘କର୍ମଯୋଗିନି’ ନାମକ ପକ୍ଷିକାର ସମ୍ପାଦକ
 ଯଦ୍ୟୋଦକ ଦୋଷ ନାମରେ ଦସ୍ତଖତ ଅନ୍ତ-
 କର ୧୮୫୫ ଦିନ ଅଭିଯୋଗରେ ଯେଉଁ
 ମୋକଦ୍ଦମା ଅନ୍ତେ ଦୋଇଥିଲ ବାହା ନିଷିଦ୍ଧ
 ଦୋଇଯାଇଅଛୁ । ବରୁପପ୍ରସ୍ତାନ ପ୍ରେସିଡେ-
 ନ୍ଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସୁନକ ଦୋ ମହୋଦୟ ଅସାମି-
 ପ୍ରକାଶକ ପକ୍ଷୀ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ମାଜି-
 ଷ୍ଟ୍ରେଟ ମହୋଦୟ ଶୟରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
 ସରକାରକ ମଲ ଶାକ୍ତସିଦ୍ଧେ ଯୁକ୍ତି ସଙ୍ଗ-
 ରୂପେ ସମଲେଖକା କଲେ ଦୋଷ ଦାହି ମାତ୍ର
 ଯେ ସମସ୍ତରେ ଦେଖରେ ଅଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱକମଳ
 ଦେବେବେଲେ ବନଶ୍ରୀମେଘକପ୍ରଭ ଅସାଧୁତା
 ପକ୍ଷପାତକୁ ଏବଂ ନାୟସମ୍ପଦାର ଅନେକ କଲେ
 ଅବଶ୍ୟ ଲେଖକର ମତ ପାଟିସିନ । ଯେଉଁ
 ପ୍ରକାଶ ନିମିତ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ଅନ୍ତେ ଦୋଇଥିଲ
 ଯାଠ କଲେ ବାହା ବନଶ୍ରୀମେଘକ ଦାହିର
 ନିଜପେଶି ବା ଯୁକ୍ତି ସଙ୍ଗେ ସମାଲୋଚନା କ
 ଥାଇ କହୁ ବଦ୍ୟା ଗର୍ଭ୍ୟମେଘକପ୍ରଭ

ଅସାଧୁତା, ପକ୍ଷପାତକୁ ଏବଂ ନାୟ-
 ସମ୍ପଦାର ଅନେକ ଦସ୍ତଖତ ଅଛୁ ଏହ ବଦେ-
 ଦନାରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ମହୋଦୟ ଉପଦେଶ
 ରୂପ ବଣ ବିଧାନ କଲେ । ଅସାମି ପକ୍ଷକୁ ଚଳୁ
 ପ୍ରକାର ଛାବ ସେ ବୃକ୍ଷି ଓ ଅଧିକ ଦେବୁ ଦୋଷା
 କ ଥିବାର ଅଧିକ ଦସ୍ତଖତମାନ ମାତ୍ର ଦିବର
 ବୋଲି ପ୍ରକାଶ ପକ୍ଷ ସୁଖର ବଦ୍ୟାଦେବୁ
 ସେପକ ଅଧିକ ଶୁଣାସିଦ୍ଧାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେ-
 ବୋଲି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ମହୋଦୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ
 ଏବଂ ବାହା ଦାଉଦୋର୍ତ୍ତେ ନିଜର ସଙ୍ଗେ
 ଅଟେ ।

ଶ୍ରୀ ସମକୃଷ୍ଣସିନକା ଓ ଉପାରେ ଅପରକର
 ନୁହେ । ଏହ ମିଶ୍ରକର ପ୍ରକାଶ ମଠ କଲିକା
 ଦାବଜା ନିଜକ ବେଲୁଜାମରେ ଶ୍ରୀ ସମକୃଷ୍ଣ
 ମଠ ନାମରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଛୁ । ଏହ ମଠର
 ସେବକଦଳ ଅଧିକ ନାୟସର ଅଧିକ ବର ଯୋଇ
 ସମସ୍ତରେ ବଦ୍ୟାଗୀତର ବଦ୍ୟୁକ ଅନାବସ ଦାହ୍ୟ
 ଏବଂ ଭୁବଦେବର ଗର ଦାୟୁଣ ବରପୋଡ଼ରେ
 ବସ୍ତ୍ରପାତସୁଦା ଅସଦାୟ ବ୍ୟକ୍ତିକଲେକର୍ମିଣରେ
 ସାଦାସ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ବୁଦାବଦ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ
 ଗର୍ଥୀ ପ୍ରକ । ସେଠାରେ ଦରପୁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜାଦ
 ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଭୁକ୍ଷ ବା ସଦାକ୍ରମ ମଠ ଅଛୁ
 ମାତ୍ର ଅସଦାୟ ସେନିକର ସେବାର ଦୌଗଣି
 ବଦୋକପ୍ର କ ଦେଖି ଏହ ସମକୃଷ୍ଣ ମିଶ୍ର
 ଗୋଟିଏ ସେବାଶ୍ରମ ପ୍ରାପକ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହ
 ଅଶ୍ରମରେ ଏହାକାଲେ ଚା ଏ ସେବା ରହୁ
 ଚକ୍ରସିଦ୍ଧ ଦେବାର ପ୍ରାକ ଅଛୁ ଏବଂ ଏ ଛଡ଼ା
 ଅନ୍ୟ ସେନିକ ଉପକ୍ର ଓ ପଥ୍ୟ ଯୋଗାଉବା ଏବଂ
 ସେମାନଙ୍କ ରହିବା ପ୍ରାକରେ ସେବା କରବା
 ଅଥବା ନିଜକପ୍ର ମଧୁନ ଭାକ୍ରୁରଣାକାରୁ ଯାଠ-
 ଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛୁ । ଗରବର୍ତ୍ତ ୧୯୭୦ର ଅଶ୍ରମ
 ମରେ ରହୁ ଓ ଅନ୍ୟକ ରହିବା ୧୯୭୫ର ଚିତ-
 ସ୍ତ୍ରୀତ ଦୋଇଥିଲେ । ଅଶ୍ରମ ଦୂର ଦେବେ ଉପ
 ଦାର ଦେଖୁଅଛୁ ଏବଂ ଅଶ୍ରମର ସେବକମାନେ
 ଦେମନ୍ତ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଚରୁଅଛନ୍ତି ଏଥିରୁ ଯାଠମାନେ
 ବୁଝି ଶାନ୍ତେ । ଏହମାତ୍ର ସାଧାରଣ ଦାକ ବା
 ଭସାଦାସ ଏହ ଅଶ୍ରମର ଦାର୍ଯ୍ୟ ଚଳୁଅଛୁ
 ଅବଶ ଏହା ଯେ ଦାକର ପରମପାତ୍ର ଏ କଥା
 ବୋଲିବା ଅଧିକ । ସମ୍ପଦ ଏହ ଅଶ୍ରମ ସଦାସେ
 ଶକ୍ତିବ ଦାକର ପ୍ରାର୍ଥକପକ୍ଷ ସେବା ସମିତର
 ପ୍ରେସିଡେ ଶ୍ରୀ ସ୍ୱାମୀ ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦକଠାରୁ ଧାଇ
 ସଦ୍ୟାସାଶେକ ଅନୁଭବ ଚରୁଅଛୁ କ ଉପା-
 ମରେ ଯେ ଯାହା ଦାକ କରବେ ବାହା ବେଲୁଜା
 ମଠ ଠିକଣାରେ ବାହାକ ନିଜକରୁ ଅଧିକା
 ବୁଦାବଦ ବନଶ୍ରୀମେଘକାକାରୁ ବୁଝି ଠିକଣାରେ

ସୁତା ଓ କୁମା ପୁସ୍ତକ କରବାକୁ ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସେପରି ସଦ୍ୟତା ଦେଖାଇବା କଷ୍ଟମୁକା ନୁହେଁ କି ? ଅପେ ମୋରା କୁଅ ପଛେ ବାହାରି, ତରୁ ଏହି ଇଂରାଜୀ ଭାବନାରେ ସଦ୍ୟତା ମତେ ରଖିବା ଉପରା ଏ ଦାଲରେ ଅଧିକ କୁବାଗରତ ଦୁକ୍ତିରେ ଚୋରଣ ବଦଳିବା ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁଅଛି । ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବସ୍ତୁ ସେ ବଡ଼ ଇଚ୍ଛା ଦେଖିବା ଆଉ କିଏ ବଦଳାଏ ଦାସ ଦେଖୁଅଛି । ଅତେବ ତପାଳ ଧାରଣା ଦୋରଅଛି ଯେ କିପାରିରେ ଲାଭ ନାହିଁ ଦେଶ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିବୁ କରତ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହା କଥାର ଚୋଷ ନୁହେଁ ଏଠା ଶୁଦ୍ଧିକୁ ଦୁକ୍ତିର ଦୋଷ । ଉପା ଦୁଃଖକୁ, ଶେଷ ଓ ବଜା । ସାଦାର ପୁଂ ଶେଷ ବଞ୍ଚିବୁ କୁଳା ଲମ୍ବ ନୁହେଁ ଓ ବଞ୍ଚିବୁ କେତେ କଥା ସରୁପୁରା ହୁଏନାହିଁ । ବଜ୍ରପୁଂ କଥାର କୁଳା ଲମ୍ବ ଓ ଅଧିକ ଧୋରଣ ଓ ବଞ୍ଚିବୁ ସରୁପୁରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ କେଲି ଅଜି- ବାଣ ଅଧିକ ଅବଶ୍ୟାସୁ, କୁବାଗରେ ଏହି ଚପା ଅଧିକ ଲୋଡ଼ା । ବଞ୍ଚିବୁ ଅଧିକ କୁଳା ମିଳେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଞ୍ଚିବୁ ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ । ଏ ଅଧିକର କୁଟିମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜାରର ବ୍ୟବହାର ବଞ୍ଚି ସୁରୁକାହାନର ସେବ କଥା ଉପୁରୁ କର ବଦଳୁ କ ପାଇ ବଞ୍ଚିବୁ ପଦ୍ଧତିଅଛି । ଧାରଣର ବସ୍ତୁର ଅଧିକର ବେପାରୀୟା ଦାସାଣ୍ଡ କରେ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଅଧିକ ଲାଭ କରନ୍ତେ । ଅନେକରେ ମୋଟାକୁମାରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅଇ ଶେଷ କଥାରେ ମଧ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ନାହିଁ । କୋଲକାତା ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼କାର ମାଟି କଥା ପସରଣ ଅଧିକ ଉପଯୋଗୀ । ଲକ୍ଷମଣ୍ଡ ଅଧୀନ କୁବକରଣର ପ୍ରକୃତପଦ୍ଧତିରେ ବଡ଼ କଥାର ଲୁଗା କରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଲାଭ ଦେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ପଥପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଓ ସାଦାରା କଥା ମୂର୍ତ୍ତିରସାମନେ ଦଲବାଟି ଯାତରେ କି ? ସରକାର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତାର ପ୍ରକୃତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଦ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଦେଶିକ ଓ ଜଳ କୃତି ସମ୍ପର୍କମାନ ମନେ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଜାଣିବା ଦାବୀର ପ୍ରକୃତସମ୍ପର୍କରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖିଏ କୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତାଳୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ପ୍ରସ୍ତୁତା ଓ ସାମୟିକପତିବାଦ ଯୋଗାଉ ଅଛନ୍ତି । କେହି ଶ୍ରମସ୍ତ୍ରୀକାରଣକୁ ସେ ସମସ୍ତ ପାଠ ଏବଂ ଅବଶ୍ୟକରେ ବଞ୍ଚିବୁ ଫଳ କ ଦେଖାଇଲେ ଅସ୍ପଷ୍ଟକର ଅଧିପତିବା ଓ ଦରଦୁରା ଦୁର୍ଦ୍ଦେବାକ ଅଧ୍ୟ ଲାଭ ଉପାୟ ନାହିଁ । କାର୍ଯ୍ୟ ଲୟରେ ବର୍ମି ତପାକୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ବସତ । ସେହିମାନେ ଉଚ୍ଚକର ବା ପଦାଗୁଣୀରେ ଏବଂ ପ୍ରକାର ଅପଦ୍ଧ ସେମାନେ ସମ୍ଭାବନା ସୁସ୍ଥିତା

ଦିନାଦର ଉପଦେଶ ବୁଝି କାର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ ସମର୍ଥ ଦେବେ କି ? ଅପ ଏବଂ ତପା ବା ଅଧ୍ୟ- କଥା ପ୍ରଦେଶଲୟ ଦନ୍ତର ଲୁଗା ବସ୍ତୁରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରବାଦର ପ୍ରକୃତକ ଏକମ୍ବ ସାଦାରା- ଦରଦାଦରଣ ଅନେକାଦେ ଅଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରୁ ଅଛି । କେହି ଗରଜାଦେନା ଏଥିରେ ମନୋଯୋଗୀ ସୁବାଇ ଅନେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ ମାତ୍ର ଅତେବକୁ ପଥୁବ ଦେବାର ଅନେମାନେ ଅସ୍ତା କରୁ ।

—୦*୦—
ଗ୍ରାମୀ ସମିତି ।

ଗର ହିନ୍ଦୁ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ଭବ ଏବଂ ସୁଦ୍ଧାକ୍ରମାଦାସପୁ ଗରବରର୍ଷର ଗ୍ରାମୀସମିତି- ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚାଶୀଳ ଗ୍ରନ୍ଥକ ଲେଖି- ଅଛନ୍ତି । ଗରବରର୍ଷର ପ୍ରଦେଶୀ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତାଳୟ ଗ୍ରାମୀସମିତି ଅଛି । ପ୍ରଦେଶୀ ଗ୍ରାମ- ରେ ବଡ଼ାଳ, ଦମାର, ବଗ୍ଗାର, ଧୋନା ଇତ୍ୟାଦି ଶକ୍ଷା ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଗ୍ରାମବାସିଙ୍କ ଉଚ୍ଚା- ଦୁରୁପ କାର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ପ୍ରଦେଶୀ ଗ୍ରାମରେ କେତେକ ଜଣ ପ୍ରଧାନା ଲେଖ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପଞ୍ଚାବତ୍ତ ସୁରୁପ ସମି ଗ୍ରାମର ଅନୁଅମାନ କରାବ କରନ୍ତି । କେତେକ ଦୁଃଖିତ ଲେଖ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହିପ୍ରକାର ପ୍ରଦେଶୀ ଗ୍ରାମ-ର ପ୍ରସ୍ତୁତାଳୟେ ବସିଥିବା ଗ୍ରାମୀସମିତିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ସମ୍ଭ ଦେଇପାରିଅଛି । ସରକାର ଓ ବସ୍ତୁକର ମଧ୍ୟରେ କମିତାର ଓ ପଞ୍ଚାଳ ଇତ୍ୟାଦି ଅଧ୍ୟାସମୟରେ ଏମାନଙ୍କର ଶ୍ରମବା ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ଦାନା କରଣୀଣ ସଂ- କରେ ମାତ୍ର କୋମାର ଓ ମାନକ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରାୟ ସେହିଠାରେ ବାହା ଉପେକାର ବସ୍ତୁକାରୀ ବନୋବସ୍ତୁ ଦୋରଅଛି କେତାରେ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବୌଦ୍ଧି ଗ୍ରାମୀ କର୍ମସୂତା ଅନୁସନ୍ଧ୍ୟା ଉପୁର ସଞ୍ଚାର ଦେବୁ ପ୍ରକାସାୟ ମେଳ ରହିବାକୁ ଦେଖାଯାଏ ପାହିଁ । ଏଣେ ଜମାଦୁକି ଓ କୁଷ୍ଠ- ଜଣ କଟିତରୁଦେ ଆଦାୟ ଦେବା ଏବଂ ଜନ- ମାନ ସମୃଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ଦେବାଦେବୁ ଗ୍ରାମମାନ- କର ଦେମନ୍ତ ଶା ନାହିଁ । ଅନେମାନେ ଏ ବସ୍ତୁପ୍ରକ ପାଠକମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚା ମନଶ୍ଚିମେନ୍ଦ୍ର- କର କରାଦୁଷ୍ଟି ଅବଶ୍ୟକ କରୁଅଛୁ । ସାଧୁ- ଶାସ୍ତ୍ର ମାନ ତଳାଦିବା ସମସ୍ତେ ଏହାଶୀଳ ଇଂରାଜୀ କରଣିମେନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରାମୀସଂସାଦର ଲେଖକ, କମାରର ଅଧିକାର ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେବାର ଅସ୍ତା ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମର ଲେଖକବର୍ତ୍ତୁତ ଯେପରି ଗ୍ରାମର ବସ୍ତୁମାନ ସଫଳରେ ଏବଂ ସୁଦରଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ ଅନ୍ୟପ୍ରକାରେ ବାହା ଦେବା ସୁଚିତ । ଏ ବସ୍ତୁ ସଂସାଦା-

ପ୍ରସ୍ତୁ ଇଂରାଜୀ କରଣିମେନ୍ଦ୍ର ସେବେଦୁର ଜଣ ଅନ୍ୟ ବୌଦ୍ଧି କରଣିମେନ୍ଦ୍ର ବେତେ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତମରମାନ ସମୃଦ୍ଧିପାତୀ ଦେବ ବାହାମୟ ଏବଂ ବାହା ସୁଗୁରବ୍ୟ ଅଧ୍ୟ- ଲେଖକ ଅବଶ୍ୟକ କରନ୍ତେ । ତପତି ଗ୍ରାମମାନ- କର ଶା ଓ ସୌକ୍ୟ ରକ୍ଷିତ ଦେବା ବାହାମୟ । କମିତାର, ମଦକ, ସରବସ୍ତୁର, ପ୍ରଧାନ ଇ- ତ୍ୟାଦିକ ଯୋଗେ ଗ୍ରାମର ଉଚ୍ଚି ଯେ ସୁଦୃଢ଼ ହୁଏ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କମିତାର ଇ- ତ୍ୟାଦି ପ୍ରକାର ଉପରେ ଅଧ୍ୟାୟର ଦରଦା, ଅତେବ ଦାବମକର ଧରଣା ଏବଂ କେତେକ ସ୍ତେ- ଅଧ୍ୟାୟର ଦ ଦକ୍ଷିଣ ଏହା ଅନେମାନେ ଦୁଃ- ନାହିଁ । ପ୍ରକେ ମରଦହାଦ ମନଶ୍ଚିମେନ୍ଦ୍ର ସେମନ୍ତ କମିତାରକ ଉପରେ ଅଧ୍ୟାୟର କରୁଥିଲେ କେମନ୍ତ କମିତାର ପ୍ରକାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦରଦାକୁ ଶୁଦ୍ଧି ନ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଦାପ୍ରକାର ହିନ୍ଦୁର ଅଧ୍ୟାୟ କୋର ପ୍ରାସାସକଦ୍ୱାରା ବାହା କରାଉର ଦୋରଅଛି । ସରକାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧ୍ୟାୟର ଦାହିଁ କୋରଠେ ତଳେ ଏବଂ ସେହିଠାରେ କେତେକ ଦାହା ହୁଏ ସେଠାରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟମାନେ ତକଣ୍ଡେ ବଞ୍ଚିବୁ ପ୍ରକୃତକଥାତ ଦରଦାକୁ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ କେ- ଦୁର ମକଦମ ପ୍ରକୃତକଥାକୁ ପ୍ରକାଶରେ ନାଦାପ୍ରକାରରେ ଉପକ୍ରମ ହୁଅନ୍ତି । ଦାବର ଗ୍ରାମୀୟ-ଦାହିଁ ସୁଦ୍ଧା ସମସ୍ତ କଥା କଥାରେ ଗ୍ରାମରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୁଏ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ବାକି- ଦେଖିବୁ ସରକାରୀ କର୍ମସୂତା ନିତଦ ବା କୁଦେଶାଳି ସିନା କମ୍ପା ମୋ କୋର ଶକ୍ତ ବୁଝି- ବାକୁ ହୁଏନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ବା ଗ୍ରାମ ମଣ୍ଡଳୀ ବସ୍ତୁର ସରକାରୀ ପ୍ରଦେଶୀ କରଣିମେନ୍ଦ୍ର ଦେବାର ପ୍ରଧା ପ୍ରକୃତ ଦେଲେକେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ରସ୍ତରେ ସେହି ଗ୍ରାମରୀ ଏବଂ ସମସ୍ତା ତପା- ଇତ୍ୟାଦି ଅଧିକାର ଦଅଯାଉଅଛି କହିଲେ ପ୍ରକାର ସଙ୍ଗେ ମେଳ ରହିବାର ଅସ୍ତା କରଣାଏ ନାହିଁ । ବରଂ ପ୍ରୋପିଡେଣ୍ଡ ଓ ପଞ୍ଚାବଦମାନେ ମଫସରରେ ପୁଲ୍ୟସମତା ତଳାକୁ ଓ ପ୍ରକାଏ ବାକି ତର ରହିଅନ୍ତି । ଗ୍ରାମର ବୌଦ୍ଧିଆର ପ୍ରକାରର ଉଚ୍ଚା ଆଇ ସେମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଦ୍ଦପଣତ ପୁଲ୍ୟସମତା ଧାର ଗ୍ରାମରେ ଅଧ୍ୟାୟର ତଳା ଦେବା କରୁଅଛି । ଏ ସମସ୍ତ ଚକ୍ରା କର କ ଉପୁରା ଗ୍ରାମୀସମିତି ସମଠିତ ଦେଲେ ଲେଖକର ଉପକାର ଦେବ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଚ୍ଚା କରଣିମେନ୍ଦ୍ରକର ଚକ୍ରା କ ବସ୍ତୁ ଅଛି ।

ସାଧବା ବଗୁର ବଗୁରା ।
ଗର ଅପେକ୍ଷ ମାତରେ ଗ୍ରାମସମ୍ବନ୍ଧରେ ହିନ୍ଦୁମାନ ଓ ବଜାଳୀ ଦାସଗ୍ରାମୀଙ୍କର ସେହି

ସାଧୁରୁ ବଦଳ ହୋଇ ସେହି ସାହାଯ୍ୟ
 ଦାୟିତ୍ୱର ସ୍ୱଳ ପାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପକ୍ରମ କାର୍ଯ୍ୟ
 ସମ୍ପର୍କ ଦେଖାଇ ଉଲ୍ଲ ଭଲକର କାର୍ଯ୍ୟ
 ଶୁଭା ନିମନ୍ତେ ଉଲ୍ଲ ସାହେବମାନଙ୍କର
 ପ୍ରସଂସା ଲଭ ହେଉଥିଲେ । ଏ ମହାଶୟ ଜିଣେ
 ବସେଣ ଯୋଗ ଓ ସମ୍ପର୍କ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଏବଂ
 ଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଭକାରୀ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଚାହାନ୍ତି ଉପାସ
 ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱଦାୟୀତ୍ୱେ ବଳ ସମ୍ପର୍କ ଉପକ୍ରମ
 ସମ୍ପର୍କକରଣେ ଚାହାନ୍ତି ଉଲ୍ଲ ପ୍ରକାଶନୀ ଅଛି ।

ସ୍ୱୟ ଅପଦଲଭ ଯୋଗ ଚାହାନ୍ତି— ଏ
 ମହାଶୟ ଅପଦବର୍ତ୍ତ ହେଲ ଅପଣା ଦାୟିତ୍ୱେ
 ବସେଣ ଯୋଗ୍ୟତା ଓ ଶାନ୍ତି ଦେଖାଇ ଅସି-
 ଅଛି । ଏ ଉପକ୍ରମ ସେପରିକରଣ ଓ କଳ୍ପନା
 ରେଳ ଦାସପଦ ଲଭ ସୁଲଭକ ଏବଂ ଉପକ୍ରମେ
 ସକଳା ଉପକ୍ରମ ଏବଂ ଏକତ୍ର ମଙ୍ଗଳାଚାନ୍ତି
 ସୁକାର ଦେଖାଯାଉ ଅଛି । ସେହିମାନେ ଏ
 ଦଳ ସମ୍ପର୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଅଛି ସେମାନେ
 ବସେଣ ସୁଖ୍ୟାନ୍ତ ଓ ଅପଦ ଲଭ ଅଛି ।

ସ୍ୱୟ ସାହେବ ପ୍ରକାଶନୀ ସେହି— ଏ ମହା-
 ଶୟ ପ୍ରଥମେ ସନ ୧୮୮୩ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶାର
 ନିୟୁତ ଦୋର ଦୁଇବୋଲ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଉପକ୍ରମେ
 ମୁଖ୍ୟ ନିୟୁତ ଦୋର ଦେଖାଯାଇ ! ପରେ ପ୍ରକା-
 ନୀୟୁତ ଦୋର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନାଲମାଳ ଉପକ୍ରମ ଏବଂ
 ଚାଲିଯିବା ଦେଖାଇ ଓ ଶାନ୍ତି ଦେଖାଇ ଦେଖା-
 ଲଭ ଉପକ୍ରମ ଉପକ୍ରମ ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ
 ପ୍ରସଂସନୀ ଉପକ୍ରମେ ସୁଖ୍ୟାନ୍ତ ଦୋର
 ଥିଲ । ମତ ଉପକ୍ରମ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମ ସର-
 ଦାସ ଦୋର ଉପକ୍ରମେ ଶାନ୍ତି ପାଇଅଛି ଓ
 ସନ ୧୯୦୭ ମସିହାରେ ଅପଦଲଭ ଉପକ୍ରମ
 ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଅଛି ।

ଉପକ୍ରମେ ସାହେବ ସଦାସୟ ଏହାପରି
 ପରକ୍ରମ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଉପକ୍ରମ-
 ଲକ୍ଷ୍ୟେ ବାହାମାନେ ଏବଂ ପରେ ଏବଂ ଚାହାନ୍ତି
 ଉପକ୍ରମେ ଅସି ସଦାସୟ ଦେଖାଇ ଓ ପର-
 ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖାଇ । ମହାଶୟ ପ୍ରକାଶନୀ ଉପକ୍ରମେ
 ସରଦାସ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପକ୍ରମେ ପାଇଥିଲେ ଓ
 ସେଣ ଲିଖିତ ମହାଶୟ ଉପକ୍ରମେ ପାଇଅଛି,
 ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପକ୍ରମେ
 ବାର ଦେଖାଇ । ସ୍ୱୟ ପ୍ରକାଶନୀ ମହାଶୟ
 ପ୍ରକାଶନୀ ୧୯୦୦ ବା ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ପାଇଅଛି
 ପାଇଅଛି ଉପକ୍ରମେ ମହାଶୟ ଦେଖାଇ ଅଛି
 ଦାହି । ଏହା ସାହେବମହାଶୟ ସ୍ୱୟ ଦେଖାଇ
 ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ଭାବ ।

ଉପକ୍ରମ ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ବାହା ସଦାସୟ
 ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଉପକ୍ରମେ
 ଉପକ୍ରମେ ବାହା ସଦାସୟ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ
 ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ବାହା ସଦାସୟ
 ସନ ୧୯୧୦ ମସିହାରେ ସଦାସୟ ସଦାସୟ
 ଦେଖାଇ ।

୨୮ ପ୍ରକାର ଉପକ୍ରମେ ମହାଶୟ ବାହା ବିଷୟ
 ମିତ ମାହାଶୟ-ଉପକ୍ରମେ ମହାଶୟ ନିୟୁତ ଦୋର
 ଅପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଉପକ୍ରମେ
 ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ସଦା ମାହାଶୟ ସଦାସୟ
 ମହାଶୟ ବାହା ଉପକ୍ରମେ ଉପକ୍ରମେ ମହାଶୟ
 ନିୟୁତ ଦୋର ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ।

ବାହା ଉପକ୍ରମେ ମହାଶୟ ଓ ବାହା ଉପକ୍ରମେ
 ମହାଶୟ ଉପକ୍ରମେ ସଦାସୟ ମହାଶୟ ମାହାଶୟ
 ଦେଖାଇ ବାହା ଉପକ୍ରମେ ଉପକ୍ରମେ ସଦା
 ଦେଖାଇ ଓ ଉପକ୍ରମେ ମହାଶୟ ଉପକ୍ରମେ
 ସାହାସ୍ୟେ ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ମାହାଶୟ ମିତ ଓ ଉପକ୍ରମେ
 ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ
 ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ସଦା	ଉପକ୍ରମେ ମହାଶୟ
ଉପକ୍ରମେ ସଦା	ଉପକ୍ରମେ ମହାଶୟ
ଉପକ୍ରମେ ମିତ	ଉପକ୍ରମେ ସଦା

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ମହାଶୟ
 ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ

ଉପକ୍ରମେ ସଦାସୟ ମହାଶୟ ଉପକ୍ରମେ
 ଦେଖାଇ ୧. ୧୧, ୨. ୨୨, ୩. ୩୩ ଓ
 ୪. ୪୪ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ
 ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ
 ୫. ୫୫ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ।

ସନ ୧୯୧୦ ମସିହାରେ ଉପକ୍ରମେ ବାହା
 ସଦାସୟ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ।

ମି, ଦେ, ବର୍ତ୍ତ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ବାହା ସଦାସୟ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ବାହା ସଦାସୟ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ମି, ଦେ, ବର୍ତ୍ତ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ବାହା ସଦାସୟ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ
ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ	...	...	...	ଉପକ୍ରମ

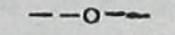
ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଦେଖାଇ ।

ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ ଉପକ୍ରମେ ଦେଖାଇ
 ଦେଖାଇ ।

general information and will be open to inspection for them whom it may concern.

Jajpur 21-6-10 An Enquirer.

To The Editor of the Utkal Deepika.

It is very gratifying to note, in your last week's issue that two leading local gentlemen of village Bohukud in Thana Salepur have brought to the notice of our popular District Magistrate, Mr. L. Birley, the demands of bribe made by the final Publication Kanungoo of the Orissa Revision Settlement in that village. We anxiously wait the result of the enquiry ordered to be made in the matter and the punishment meted out to the offender. It is not always the case that such instances of oppression are not brought to the notice of the proper authorities; but somehow or other, either through the grace of the Evidence Act or the plea of prestige of the Department, the offenders manage to go unpunished. The poor and ignorant people have therefore no other alternative than to regard them as "necessary evils" i.e., evils which are existent in the very nature of things and as such cannot but be silently and patiently tolerated.

Kye-the-bye I refer to the case of theft of Rs 500 from the custody of the Peskar of an Attestation camp at Barua near Jajpur. It is necessary to state here that the pay of Attestation eskars is Rs 30 per month and the camps had been in existence from the beginning of November last, this season. It is a veritable mystery how the Peskar could have had Rs 500 in his possession. A police enquiry is said to have been made into the case. This must have reached the ears of the settlement authorities, as inspecting officers are seen to have been patrolling the camps in these regions more often than usual.

Not to speak of the final Publication Kanungoes, the Draft publication Kanungoes here are in the habit of demanding and realising from 2 pice to 2 annas per khatian when they are deputed to publish the draft records in the village. In many places, we have seen publication of draft records in camps which seems to be a better method than that in the village. During the draft publication period, the poor tenants do not venture to stand up against the illegal demands of the Kanungoes, because those resisting the demands are sure to be put into trouble in respect of their lands situate in the adjoining villages attestation of which might have still been pending under the jurisdiction of the same camp. It is owing to causes like these, that complaints at the attestation stage scarcely reach the authorities. Another objectionable feature of the present Revision Settlement operations is the almost universal practice of the Assistant Settlement Officer camping in mufasil with their families. In the last settlement, officers were not so often allowed to have their families with them. In Jajpur we have 3 A. S. O's—all accompanied with their families. Cause of justice is likely to suffer and the officers themselves are thereby put into awkward position as they cannot but be under petty obligations to the principal tenants or talahdars of local zamindars for the thousand-and-one necessities of life requisite for a gentleman with his family in the mufasil.

One of the above A. S. O's is in the abominable habit of addressing the parties with the word "Sah", be he a gentleman or otherwise. Krishna Charan Sahu, a teacher of the Jajpur H. E. School, had the misfortune to be so sweetly addressed lately. Krishna Babu served the officer with a

notice to take legal steps if an apology in black and white was not immediately offered. This brought the officer to his senses, though it is said he has not yet given up altogether that bad habit.

Let Orissa people drift to Hell, Merilly merilly Ding-Dong Bell!!!

Jajpur 21.6.10 Truth

ମହାଗଣ !

ଅଜ୍ଞ ସହର ସମ୍ବିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଶିଳ୍ପକର୍ମର କାମକ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମ ଅଛି । ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମରେ ଅନେକ ଗଣ୍ଡା ଚରାଧର ମାନକାର ଲୋକ-ମାନଙ୍କର ଅବାସ ବୁଝି । ଗତ ୨୪ ତାରିଖ ଶୁକ୍ରବାର ଅପରାହ୍ଣ ୫ ବାଜିକ ସମୟରେ ଏହି ଗ୍ରାମରେ କେତେକ ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲି ଯାଇଅଛି । ଏଠାରେ ଡ, ସି, ମହୋଦୟ ସଂଗ୍ରାହକ ସେଠାରେ ବସିକ ମାତ୍ର ଆଉ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦାନ କର ଏହି ଗ୍ରାମକୁ ଅଲଗା କରିଥିଲେ । ଡ, ସି, ମହୋଦୟଙ୍କର ପତ୍ନୀ ମିଶେଷ ମୋକଲେ ମହୋଦୟା ସ୍ୱୟଂ ଗୋଟିଏ ନରୀୟନ ନିର୍ମିତ ହୋଇପ ଖୋଲିଥିଲେ । ଏହିପରି ମିତ୍ରନିଯ-ପାଲଟୀ ଅଧୀନସ୍ତ ଉକ୍ତ ବନ୍ଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ପୂର୍ବୋକ୍ତ ବନ୍ଦ୍ୟାଳୟ ଓପ୍ର ମେହେର ବନ୍ଦ୍ୟାଳୟ ନାମରେ ଅଲଗା ହେଲା । ଓପ୍ର ମେହେରଙ୍କର ସୁଯୋଗୀପୁତ୍ର ଶ୍ରୀମୋହନ ମେହେର ଜଣେ ମହାଜନ ଅଟନ୍ତି । ସେ ନିଜ ପିତାଙ୍କର ନାମରେ ବନ୍ଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯିବେ ବରଷେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ପାଠ ଅଟନ୍ତି । ଦେଶର ଉନ୍ନତତଥ ସମସ୍ତ ଜାତୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-ରୂପେ ନିର୍ଭର କରେ । ଦେଶର ସମସ୍ତ ଜାତି ଶିକ୍ଷିତ କ ଦେଲେ ଉନ୍ନତର ଧର୍ମା ବଢ଼ିଯାଏ । ଧର୍ମ ଏହି ଉଦ୍ଦାହରଣ ଅ-ଲମ୍ବନରେ ବାଣ୍ଟିବାକୁ ହୁଏ । ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମରୁ ଅରମ୍ଭ କରି ଗ୍ରାମର ନିକଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷିତ ଦେବା-ନିମନ୍ତେ ବରଷେ ଚେଷ୍ଟା କରବା ଅବଶ୍ୟକ । ମେହେର ମେହେର ଯେପରି ପ୍ରକାରୀରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ କୃତଜ୍ଞତା ଦେଇ ବସନ୍ତ ମାନକାର ଅକଳର ମାର୍ଗକୁ ଅ-ଲଗା କରିଦେ ଏହାହିଁ ଏକ କ୍ଷମାପତ୍ର । ଉକ୍ତ ବାକର ଅବଶ୍ୟ ମଙ୍ଗଳ ବ୍ୟାଧି କରବେ ।

୨୩/୬/୧୦ } ଅପଣଙ୍କର ଶ୍ରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ ସମ୍ବଳପୁର }

ମୂଲ୍ୟପତ୍ର । ଗ୍ରାମରୁ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ୫୦ (" ସମଗ୍ର ପତ୍ର ୫୦ (" ମହୋଦୟଙ୍କର ନାମ ଲୋକମାନଙ୍କର ୫୦ (" ଦୋକର ନାମକ ସମ୍ବଳପୁର ୫୦ (

ଶ୍ରୀ ରାମ ଘଣ୍ଟେରକର ବ୍ୟାପାରୀ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ୫୦ (" ବାଣ୍ଟିକ ସୁଧାକର ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ୫୦ (" ମଧୁସୂଦନ ମିଶ୍ର ଘମାଳି ୫୦ (" ବାଣ୍ଟିକାଧି ମହାପାତ୍ର ବାଣ୍ଟିକାଧିକାରୀ ୫୦ (" ବୋଧିକାଧି ଶ୍ରୀମତୀ ସୁମତୀଙ୍କର ବାଣ୍ଟିକାଧି ୫୦ (" ସରା । ବା । ପଣ୍ଡିକାଧି ୫୦ (" ବୋଧେକି ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ୫୦ (" ସାମସୁଦର ଲୋକ ଦୁଇକୋଳ ୫୦ (" ନାୟକପୁର ମିଶ୍ର ବାଣ୍ଟିକାଧିକାରୀ ୫୦ (" ଘୋଷନାଧିକାରୀ ଦାସ ଅଲଗା ୫୦ (" ପ୍ରଦୀପ ସାହୁ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ୫୦ (" ଦାମୋଦର ବନ୍ଧୁ ସବୁବନ୍ଧୁ ୫୦ (" ଗୋପିନାଥ ମି ସବ୍ୟକାବ ୫୦ (" ସେନାଧି ମହାପାତ୍ର ପଦ୍ମବନ୍ଧୁ ୫୦ (

ବିଜ୍ଞାପନ

ଶ୍ରୀ ନରସିଂହ ଦାସ ନାମକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉକ୍ତ-ଲୀୟ ସାଧୁ 'ପ୍ରତିକ ଶତ୍ରୁତର ଗର୍ଭ'ର ଜଳା ଗ୍ରାମ ମୋଡ଼କନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ସୁସ୍ଥରୁ ଧ୍ୟାନ କରବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉକ୍ତ କ୍ରମ କର ନିଜ ବ୍ୟୟରେ ପ୍ର ୧୫୦ ଟଙ୍କା ପ୍ର ୧୫୦ ଟ-ପ୍ରସ୍ତୁ ପ୍ର ୧୦ ଟଙ୍କାର ସର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତର ଚର୍ଚ୍ଚିତ କରିଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାକୁ ନିମ ବ୍ୟୟରେ ଉକ୍ତ ସୁସ୍ଥରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବାର ଅସମ୍ଭବ ବଦ-ଦେଖି ଉକ୍ତ ଦାସ ମହାଶୟ ନିମ୍ନାଧିକର ବ୍ୟା ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉକ୍ତା ପ୍ରକାରର ଗ୍ରାମ ଦେଇ ସଦାସାଧାରଣରେ ଉକ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତୀ, ଧରବନ ଅପଣମାନେ ନିଜ ୨ ବର୍ଷବ୍ୟାପୀରେ ଉକ୍ତ ନିମ୍ନାଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ହୋଇପି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉକ୍ତା ପ୍ରେରଣ କରି ଉକ୍ତ-ଲରେ ଅସମ୍ଭବରୂପେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଦେଖନ୍ତୁ । ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ ମହାଶୟଙ୍କ ପ୍ରତିକ ଶତ୍ରୁତର ଗର୍ଭ ଉକ୍ତ ସଦ ୧୯୧୦ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କର ସମ୍ପାଦକ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ସଦ୍‌ବୀର ଶରଣୀ । ସା । ବାଳକନାର କଟକ ୨ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଗୋପାଳ-ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରହରାଜ । ସା । ସାହେବଦାଦା ବଜାର କଟକ ୩ ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ସ୍ୱୟ ଧା । ଦରଦା ବଜାର କଟକ ୪ ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ ସୁଦମ ଚରଣ ଦାସ । ସା । ଉତ୍ତରକୋଳସିଂହା ଚନ୍ଦ୍ର ୫ ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ରାୟ । ସା । ମାହୁଦ ସ ବଜାର କଟକ ୬ ଶ୍ରୀମତୀ ସରବଜୟ ଦାଉ ଦାକର ମିଶ୍ର । ସା । ଶ୍ରୀରାଜ ଶ୍ରୀମତୀ ଅ-ନେରା । କ । ପୁସା

ଧରବନ୍ଧୁଶ୍ରୀମତୀଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମହାଶୟଙ୍କ ଦ୍ୱିକଦେବ ଚର୍ଚ୍ଚିକେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଦୁର୍ଗା ମନ୍ଦିରମେଳଣେ ଦୁର୍ଗାମହୋତ୍ସବକୁ ସମର୍ଥନେ । ୧ ।

ସାଦାବାଦ ଗୁମରପୁର ଓ ମୁଖ୍ୟର ଏହି
 ବିବେଚନା କଲ ମୋତେ କିଛି ବ୍ୟା-
 ଉପରେ ଅଧିକା କିଛି ଶରତ କରୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଲମ ମୋଟ ବାସ୍ତୁ ଅଧିକ । ବାସିନୀ
 ଟ ୫୦୦୦୧ ଲେଖି ଏ ଟ ୧୪୧୧୧ ଟ ୨୦୦୦୧
 ଯେତେ ଦେବାପ୍ରକାଶ ଓ ଉପାଦାନ ପ୍ରକାଶ କଲ
 ସରତ ସରଦାସ ଦେଶାବଳୀରେ ଦୋରାଅଛି ।
 ବସତ ଟ ୩୪୭୨୫ ବାଲେଶ୍ଵର ଟ ୧୪୪୭୧
 ସମ୍ବଲପୁର ଟ ୧୧୨୧୧ ଓ ପୁରୀ ଟ ୩୯୮୭୦ ବା
 ଗବର୍ଦ୍ଧନପୁର ଏଥିରେ ଅଧିକ ଅଧିକ ଦୋର
 କଲବୋର୍ଡ ସମ୍ବଲପୁର ସାଧାରଣ ଦର ଦେଉଅଛନ୍ତି
 ଯେ ପ୍ରକାଶକ ଦୁର୍ବଳରେ ଦେଶାବଳୀ ଦେଶାବଳୀ
 ଓ ଯାହାର କିଛି ଦେବ ବାହାର ସରଦାସ ଗ୍ରାହ୍ୟ
 ଦୁର୍ବଳ ଦେବ । ଅଥା ବୁଅଇ ଏଥିରେ କଲବୋର୍ଡ
 ଓ ଯେତେ ଦେବା ଦୁର୍ବଳରେ ଦାର୍ଯ୍ୟରେ
 ଶାସନକାରୀ ସମସ୍ତ ଅଧିକା ଦେଲ ଦୁର୍ବଳ
 ଦୁର୍ବଳ ଅଛି । ଗୋଟିଏ ମେମ୍ବର ଓ ଉପାଦାନ
 ଯେମାନେ ଅଧିକା ଦେଶାବଳୀ ଲେଖ ଏକ
 ଦେଶାବଳୀ ଅଧିକା କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ
 ଯେବେ ଏପରି ପ୍ରକାଶ ଦାର୍ଯ୍ୟରେ ବୁଲୁବର
 ମୁଁ ଦେଲ ଯେବେ ଅନୁମୋଦନ ସ୍ଵାସ୍ତୁ
 ଶାସନକାରୀ ଦୋରାଅଛି ବୋଲି କପର
 ଦୋରାଅଛି ? ଦାର୍ଯ୍ୟର ଅଧିକା ଦେଖି କିଏ
 ନ କହିବ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶାବଳୀ ପ୍ରକାଶ-
 କରୁଅଛନ୍ତି ଦେଶାବଳୀ ମେମ୍ବର ଦୋରାଅଛନ୍ତି ଓ ବାହା
 ଦୋରାଏ ଗୋଟିଏ ଦିନ ମନେ କରନ୍ତି ସେ-
 ମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳ ଶକ୍ତି କାହିଁ କି ଗ୍ରାମଲୋକର
 ଅଧିକା ଓ ଦୁର୍ବଳ ସମ୍ପଦ ରଖନ୍ତି କାହିଁ
 ପ୍ରକାଶକେ ଦୋରାଅଛି ଓ ପ୍ରକାଶକ କିମ୍ପା-
 ଦେ ବୁଲି କପର ଦେବ ?

ପୁରୀ-ରଥଯାତ୍ରା ।

ଗତ ସୋମବାର ଦ୍ଵାଦଶୀବନ ଅପରାହ୍ଣରେ
 ସମାପ୍ତକାରୀ କରାଯାଉ ବାହାରଲ । ସନପୁଷ୍ଟିମା
 ଠାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନବସରୁ ତାହା ମଧ୍ୟରୁ
 ଦୌରାସି ଗୋଟି ବାହାରରୁ ଅଧିକ ଥିଲା ।
 ଅନୁପଦାପ୍ରସାଦାଦ ଦୈବଦୟାମାନ ଦେବଳ
 ସଦୃଶିକୁ ଗୋଟି ଲଗୁଥିଲା । ଏକାଦଶୀଠାରୁ
 ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କର ଶକ୍ତି, ଶକ୍ତି ଓ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ
 ଶ୍ରୀମୁଖି ସମ୍ପାଦ ବ୍ୟ ସେଷ ଦୋରା ଟ ୧୫ ନ
 ପରେ ଗତ ବୁଧବାର ଗଣି ସେଷ ତାହା ପିଠି-
 ବାରୁ ପରଦିନ ଉତ୍ତା ଯାହା ସ୍ଵରୂପର ପ୍ରାୟ-
 ଶାଳରୁ ଯାହାମାନେ ଦେବଦୌରା ଦର୍ଶନ
 କରୁଥିଲେ । ମନର ବାହାରେ ଅରୁଣପ୍ରମ୍
 କରୁଥିଲେ ଏକ ଭାବରେ ବହୁ କରୁ ବାହା
 ଓ ଅର୍ଚ୍ଚନାକର ମଧ୍ୟରେ ଯାହାମାନଙ୍କୁ ରଖି

କ୍ରମେ ଶକ୍ତିବାସବାସେ ସକ୍ଷେପ ସରକିବା
 ଅନୁରମିତ ଦୋରାଅଛି । ମଧ୍ୟରୁ ଗ ୧୨ ଓ
 ପରେ ଦର୍ଶନ ବନ୍ଦ ଦୋରା ଦେଶାବଳୀ ଓ
 ସଦାକର୍ତ୍ତୃତ ଉତ୍ତରୁ ବସନ୍ତ ଅନୁମାନ ଅଧିଥିଲା ।
 ମାତ୍ରପୁର ଓ ପୁରୀ ସାଦେବମାନେ ଉପ-
 ସ୍ଥିତ ଥାଇ ଅପରଦୁର୍ବଳ ୪ ଖାଠାରେ ରଥଗଣା
 ଅଧିକ ଦୋରା ସକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ଉପରଥ ସିଂହ-
 ଦୁରରେ ଲାଗିଲେ । ଦେବଦୌରା ଦର୍ଶନ-
 ସମୟରେ ଶକ୍ତି ବର୍ଷା ନ ଥାଇ ଦେବଦୌରା
 ଥିବାରୁ ଶାଳ ବହୁ ସୁଖରୁ ଦୋରାଅଛି ।

ତା ୮ ରଥ ଶକ୍ତିବାର ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଦଳ ନଥ
 ପ୍ରକାଶ ଓ ସେତେ ଗୋଟି ସେଷ ଦୋରା
 ଗ ୧୦ ଖା ସମୟେ ଠାରୁମାନେ ସଦୃଶି
 କଲେ କର ଗ ୧୨ ଖା ଠାରେ ରଥରୁ
 ଦେଲେ ଏକ ଗ ୨ ଖା ପରେ ରଥ ଶକ୍ତି
 ଅଧିକ ଦୋରା ଗ ୫ ଖା ସମୟରେ ଶକ୍ତି
 ମନର ସିଂହଦୁରରେ ଲାଗିଲେ । ଏ ଦର୍ଶନରେ
 ଯୋଗେ ସ ବସୁକା ଶାଠିଏ ବନାର ଯାହା
 ଦୋରାଅଛି ।

ପ୍ରାୟ ଅଧିକ ପୂର୍ବରୁ ରଥର ସମସ୍ତ ଦାର
 ସେଷ ଦୋରାଅଛି । ଏହି ଦେବଦୌରା ଦର
 ଦେବଳ ରଥଠାରୁ ଚକ୍ରପାଶ, ଚକ ଓ ଅଧି
 ମାନଙ୍କର ଚକ ଏକ ପରଦା ଓ ମୁଖି ପ୍ରାୟରେ
 ଅଧିକାହତ ଦୋରାଅଛି । ଦିନର ସିଂହଦୁରକୁ
 ଯିବାପୂର୍ବରୁ କିଛି କପର, ଶୁମର, ପାହାନ୍ତି,
 ଶୁଭ ଓ ପରୁଆମାନଙ୍କରେ କିମ୍ପା ଦୋରାଅଛି ।

୮୧୦ ଦଳ ପୂର୍ଣ୍ଣବର୍ଷା ପରେ ମେଘ ଶକ୍ତି-
 ଯିବାରେ ସୋମବାର ଦ୍ଵାଦଶୀଠାରୁ କି ୨୦
 ଯାହା ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଦୋରାଅଛି । ଏହି ଦିନଠାରୁ
 କିମ୍ପା ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସେମାନେ ଗୋଟି ଅଧିଥିଲା ।
 ପ୍ରକାଶକାଣୀ ଅଧି ଏକ ଅଧିକା କଲାଇ
 ଯାହା ଅଧିଅଛନ୍ତି । ଅନେକ ଗୋଟି ଯାହା
 ଅଠରକା, ମାଳଗାପାସୁର ଓ ଗୁରୁଗସୁର-
 ରେ ରୁଅଅଛନ୍ତି । ଯାହାର ଅଧିକ ଲକ୍ଷ-
 କାର୍ଯ୍ୟମାନ ପ୍ରାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୋରାଅଛି । ସାଧା-
 ରଣ କରୁବର ବଜା କିଶପ୍ରଭ ଦୁର ଶକ୍ତି ବ୍ୟା
 ଦୋରାଅଛି । ଯାହା ବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ବଜା ମଧ୍ୟ
 ବଜୁଥିଲା । ବଜୁଦାଣ୍ଡ ଓ ସିଂହଦୁର କିମ୍ପା
 ପଦା ଗରମାନ ଠା ଟଙ୍କା କମରେ ମିଳିବା
 ଦୂର ଦୋରାଅଛି ।

ସରୁଲିପି ପୂରଣ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶକ ଅନଳର ଦ୍ରମ ଅଧ୍ୟାୟ
 ଅଧିକାଶ୍ରୀ ନାନାପ୍ରକାରେ ବନୋବସୁ ଦାର୍ଯ୍ୟ
 ଲାଗି ସରୁଲିପି ପୂରଣ ଦେଉଅଛି । ଯେଉଁ
 ପ୍ରାୟରେ ବସୁର ଦେଶାବଳୀ କିମ୍ପା କରବାର
 ଅଧିକା ନାହିଁ ସେଠାରେ ଶକ୍ତିଦୌରା ନାମ

ସରୁଲିପିରେ ପୂରଣ ଦେବା ସମ୍ଭବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଦିନର ବାହାଦୂରୀର ଏକ ମୋକଦ୍ଦମା
 କିମ୍ପା ଦୋରାଅଛି । ସେ ମୋକଦ୍ଦମାରେ
 ବନୋବସୁ ଦାବୀ ଦେଶାବଳୀ ନାମ ସରୁଲି-
 ପିରେ ପୂରଣ କରବାରୁ କିମ୍ପାର ୧୦୭ ଦୟା-
 ମନେ ବାହା ବଜାକାରାହଣ ମୋକଦ୍ଦମା
 କଲେ । ଯେଉଁ ବନୋବସୁ ଦାବୀ ନକଟରେ
 ଏ ମୋକଦ୍ଦମା ପଢ଼ିଲ ସେ ଉକ୍ତ କିମ୍ପାରେ କିମ୍ପା-
 ଦାର ଶାସ ଦଖଲ ପାଇବାର ଅଧିକାଶ୍ରୀ ଥିବା
 ଏକ ଶକ୍ତିଦୌରା ଅଧିକାର ପ୍ରବେଶଦାସ
 (tr-espasser) ଥିବାର କିମ୍ପା କର ସରୁ-
 ଲିପିରେ ଉକ୍ତ କିମ୍ପାରେ କିମ୍ପାର ଶାସ ଦଖଲ
 ପାଇବା ଓ ଶକ୍ତିଦୌରା ଅଧିକାର ପ୍ରବେଶଦାସ
 ବୋଲି ଦର୍ଶନ ଦେବାର ଅଧିକା କଲେ । କଲ
 ସାଦେବକ କିମ୍ପାରେ ଏଥିରେ ଅଧିକ ଦୁର୍ବଳ ସମ୍ପଦ
 ବାହାର ଦେଲ ଏକ ଦାବୀଦୌରାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
 କରୁଅଛି ଓ କିମ୍ପାରେ ଦାସ ମୋକଦ୍ଦମାରେ
 ଉକ୍ତ କିମ୍ପା ବାହାର କରୁଅଛନ୍ତି । କିମ୍ପା-
 ପ୍ରକାଶରେ ଅଧିକା ସମ୍ପଦରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
 ୧୦୭ ଦୟାର ଏ ଓ କିମ୍ପାରେ ବାବଦା-
 ରତ ବା ବାବଦାସ (occupant or
 occupier) ଶକ୍ତି ୧୮୧୮ ମସିହାର ବ୍ରହ୍ମୋ-
 ଧନା ଅଧିକାରୀ ଯୋଗ ଦୋରା ଅଧି ପ୍ରକାଶ
 ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦୋରାଅଛି । ଦୁର୍ବଳ କିମ୍ପା ଶକ୍ତି
 ଯୋଗଦାସ କିମ୍ପାରେ କିମ୍ପା ଯାହା ନ ଥିବାର
 ସମ୍ପଦ ଏକ ଏହିପରି ଅଧିକାଶ୍ରୀଦୌରା
 ଲେଖାଦାସ ଏମନ୍ତ ଅଧିକାଶ୍ରୀଗାୟ ଅଧିକ
 କଲ ଦୋରାଅଛି । ଅଧି ପ୍ରକାଶ ଏକାସଙ୍ଗେ
 ଯୋଗ ଦେବାଦାସ ଉକ୍ତ କିମ୍ପାରେ ସେହି ପ୍ରକ-
 ରଣ ସଦାରେ ଦୋରାଅଧିକାର ଜଣାଯାଏ
 ବାହାଦୌରାରେ ଶକ୍ତିଦୌରା ନାମ ଅଧିକା ସରୁ-
 ଲିପିରେ ଲେଖାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସେ ସମ-
 କଲେ ଦୌରାସି ଅଧିକ ଦୋରାକାହିଁ ମାତ୍ର
 ଶକ୍ତିଦୌରା ନାମ ଲେଖାଯାଇ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ
 ସେ ଅଧିକାର ପ୍ରବେଶଦାସ ଲେଖା କରଲେ
 କିମ୍ପାରେ ଅଧିକା ଦେବ । ଏହି ସମ୍ପଦ
 ଶାଠିକମାନେ ଦେଖିଲେ ସେ କିମ୍ପାର କିମ୍ପା
 ମଧ୍ୟରେ ସେ ସରୁ ରସୁଗା କିମ୍ପା ଶକ୍ତିଦୌରା-
 ଅଧି ସେଥିରେ ଶକ୍ତିଦୌରା ନାମ ସରୁଲିପିରେ
 ୧୦ ବା କିମ୍ପାରେ ଯେ ବନୋବସୁ
 ଦାବୀମାନେ ଲେଖି ଦେଉଅଛନ୍ତି ବାହା କୁଳ
 ଅଛି । ପ୍ରକାଶକ ଅନଳର ୧୦୭ ଧ୍ୟାୟ ମୋକ-
 ଦ୍ଦମାରେ ଦାବୀ ଦେବଳ ଦେଶାବଳୀ କିମ୍ପା
 ଦେଖିବାର ଅଧିକା ଦୋରାଅଛି ମାତ୍ର ବାହା ଥାଏ
 ପାଇଲ ବାହିଁ । ଉତ୍କଳବାସିନୀ ଏକ ବାଲେଶ୍ଵର
 ନାମସୁସର ଏ ସମ୍ପଦରେ ମୁକ୍ତ ଅଧିକା କର-

ସ୍ଥିରେ ମାତ୍ର ତାହାରେ କୃତ୍ରିମ ସାହେବପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଚାକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ତାହା ଦେଇ ଦସମ ସତ୍ତ୍ୱେ ନାମ ପୁରୁଣ
 ହରିହର ପଦ୍ମ କରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଉକୋଟ
 ତଳର ସବୁ ପରସାର ହର ଦେଲା । ଏ ତଳର
 ତଳକଡ଼ା ଉପରଲ ଗୋଟ ୧୪ ତଳମର ୮୯
 ପୁଷ୍ପରେ ପଦାଶ୍ରୟ ଦେଇଅଛି । ସେତେବେଳେ
 ପ୍ରଜାପତି ଅଧ୍ୟକ୍ଷେ ନିମିତ୍ତର ବନା ମଞ୍ଜୁଗ୍ରାହେ
ରସୁଜା ଯୋଗ ବନ୍ଧୁ ହୋଇ ନ ଥାରେ ଦେବେ-
 ବେଳେ ଶ୍ରେୟଦାର ନିମିତ୍ତର ମଞ୍ଜୁଗ୍ରାହ ଦେବା
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନୋଦୟ ଦାକମ ବା ଦୌଶସିଠାରେ
 ଠିକ ହୋଇ ନ ଥାରେ । ବନୋଦୟ ଦାକମ
 ଯାହା ଏବଂ ବୃତ୍ତ ଥାଉରେ ନାହିଁ ଏହା ଅନୁ-
 ମାନଙ୍କର ଦସମ ଦୋଷ । ବୋଲି ବାହୁଲ୍ୟ ଉପ-
 ବେଳୁ ଅଧ ପ୍ରକରଣ ବ୍ୟବହାର ସବୁ ସମ୍ଭାଷଣ
 ଅଟେ ।

R ଉଚ୍ଚ ବଞ୍ଚନ ଶିକ୍ଷା ।

ଏଠାରେ ବନୋଦୟ ଦେଲେ ଉଚ୍ଚ ବଞ୍ଚନ-
 ଶିକ୍ଷାର ବନୋଦୟ ତ ସ୍ୱଭାବୁ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ
 ପକ୍ଷେ ବଞ୍ଚେଣ ଅସୁବିଧା ଦାଏଅଛି । କ, ଏ,
 ଶ୍ରେଣୀରେ ବଞ୍ଚନ ପଦାନ୍ତର ବନୋଦୟ
 ହରିହରାଚାରଣ ଉଚ୍ଚଳସଗ୍ରା ପକ୍ଷରୁ ବାବୁ ବେଳୁ
 ଶକାଥ ଦେ ଓ ବ ବୁ ତୁଳସୀନଳ ଦାସଙ୍କ ସହ
 ସଗ୍ରାସ ସମ୍ପାଦକ ୧୯୮୮ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସ-
 ୠରେ ତତ୍କାଳୀନ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ତାହାରେ କୃତ୍ରିମ
 ସାହେବ ମହୋଦୟ ଏତମରକୁ ଶୁଭ୍ରମନ
 ଦରସ୍ତକାରୁ ତଳ ନିକଟକୁ ପ୍ରତିନିଧି ସ୍ୱରୂପ
 ଯାଇ ଏ ବସ୍ତୁ ଜଣାଇଥିଲେ । ମହାନୁଭବ
 ତାହାରେ କୃତ୍ରିମ ମହୋଦୟ ପ୍ରକାଶ ତଳେ ଯେ
 ଦେବଳ ସ୍ତାନାଶ୍ରୟରୁ ଏହି ବନୋଦୟ ହୋଇ-
 ଯାଉ ନାହିଁ ମାତ୍ର ତଳେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ
 ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ସେଠାରୁ ସ୍ୱଳ୍ପ
 ଉଠିଯାଇ ଉତ୍ତରମୁଖରେ ବଞ୍ଚନ ପଦ୍ମସୁଦା
 ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ପଦ୍ୟରେ ଉଦ୍ଭୀଷ୍ଟ ଦେଲେ ତଳକୁ
 ବୁଲିବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ କ, ଏ, ଶ୍ରେଣୀରେ ବଞ୍ଚନ
 ପଦ୍ମିକାରୁ ବନୋଦୟ ହୋଇଥିବ । ଏଥିରୁ
 ସରକାରଙ୍କ ଅଧିକ ଅସମ୍ଭା ମନ ହୋଇ ଉଠିବ
 ଦେବୁ ସ୍ୱଳ୍ପର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
 ଏଣେ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତରମୁଖରେ ପଦ୍ୟ
 ଦେବାଦାରଣ ବଞ୍ଚନ ନେଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
 କ ୨୩ ଶ୍ରୀ ପଦ ବସନ୍ତଦାସଙ୍କର ପଦ୍ୟରେ
 ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କ ୮ ଶ ଉଦ୍ଭୀଷ୍ଟ ହୋଇ-
 ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଅଧି ଏଠାରେ କ, ଏ,
 ଶ୍ରେଣୀରେ ପଦି ଥାଉରେ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚଳସଗ୍ରା
 ନବ କୃତମାସ ତା ୨ ରଖର ଅଧିକେତମରେ
 ଏ ବସ୍ତୁର ଅନେକନା ହୋଇ କ, ଏ, ଶ୍ରେଣୀ
 ଓ ଅନ୍ୟ ଶାଖା ଶୋଭିବାଦାରଣ ବନୋଦୟକୁ

ଲେଖାଯିବାପଦ୍ୟେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲ
 ଏକ ବଦନସାରେ ବନୋଦୟକୁ ପଦ ପଠା-
 ଯାଇଅଛି । ବହୁ ଉଦ୍ଭୀର ଅଧି ନାହିଁ ।
 ଏଣେ ତଳେକର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବଦନସା । ଅନାମୀ
 ପଦ୍ୟରେ ଏମାନଙ୍କର ଦସା ବର୍ତ୍ତମାନ-
 ସର ଦେବ । ଏହା ଦେବପକ୍ଷେ ଅନ୍ତର ଶୋ-
 ଚନାସୁ । ରେବତୀ ତଳେକ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏଠା-
 ମାତ୍ର ତଳେକ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଉଠି ଶୁଭ୍ର-
 ରୁଷ ରେବତୀ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସ-
 ନରେ ଅବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ପ୍ରାଚୀନସୁରାସୁ ତୁରପୁତ୍ର
 ମସୁରାକ୍ଷର ମହାବଳା ମହୋଦୟ ଅଦେବ
 କୋ ଦାନ କର ଏହି ତଳେକ ସମ୍ଭାଷଣ କର-
 ଥିଲେ । ସେହି ସଦ୍‌ବ୍ୟାକ୍ତିର ଅନବରଣ କର
 ଯଦ ବର୍ତ୍ତମାନର ମସୁରାକ୍ଷର ମହାବଳା ଏକ
 ଅନ୍ୟ ଗଳା ମହାବଳାମାନେ ବାହାରିଲେ
 ତେବେ ଓଡ଼ିଶାର ଏ ଅନୁକ ଅଧି ଅଧିକତ
 ରହି ଥାଉନା ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଗଳା ମହାବଳା-
 ମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଅଦେବ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ତଥାପି
 ଏ ଦାନ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିତାନ୍ତ
 ଅବଶ୍ୟକତା ହୋଇ ପଡ଼ିଅଛି । ବନୋଦୟଙ୍କ
 ଅଧିକ ଅବସ୍ଥା ମନ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ସେମା-
 ତଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରୟୋଗ ନ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।
 ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ତାହା ଘଟିଅଛି ତେବେ-
 ବେଳେ ଦେଶର ଧନ ଲୋଭେ ବାହାରିବୁ ତ
 ବାହାରିଲେ ଉପାୟ କିଏ ? ସମସ୍ତ ଦାଉଠାରୁ
 ଶିକ୍ଷାଦାତ ଅତି ମହତ୍ତ୍ୱଦାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ତଳେକା-
 ଦର ଶିକ୍ଷା ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥ ଦାନ ଏହାବେଳେ
 ଦାନଦାୟ ଦେଶଲୋକର ଉପହାର କର-
 ବାରୁ ମହତ୍ତ୍ୱମଦାତ ଅଟେ । ଜଣେ କ ଦେଉ
 ନିତାନ୍ତପକ୍ଷରେ ଦସଜଣ ଧନ ବାହାରିପଡ଼ି
 ହୋଇବ କି ପଞ୍ଚାସତକାର ଟଙ୍କା ବନୋଦୟଙ୍କ
 ଦାଉରେ ଦେଲେ ଅନେକରେ ଦାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-
 ଯିବ । ଅଦେବଦାନ ଦେଲେ ତଳେକ ଲୋଭେ
 ବୁଲିଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ ବେଳ ପଡ଼ି-
 ଥିବାରୁ ଅନେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଅଦ-
 ଶଣ କର ବୁଦ୍ଧପ୍ରାପ୍ତ ଅନାଲ ବସିଲୁ । ତଳେ
 ଜୟସ୍ୱରୁ ଲଭର ନିମିତ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ନିଅଯାଇଅଛି
 ତାହା ସମତଳ ଦେବାଦାରଣ କୋ ମଞ୍ଜୁର
 ହୋଇଥିବାରୁ ଏକର୍ତ୍ତ ସମତଳ ହୋଇ ରହିବ
 ମାତ୍ର ଶୁଭନିର୍ମିତ ଶେଷଦେବାକୁ ଅନୁକଃ
 ଦୁରବର୍ତ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ । ଉଚ୍ଚଳ ସଗ୍ରା ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଅସ୍ତାସୁ ବା ବୁଦ୍ଧାବର ନିର୍ମିତସୁଦ୍ଧ କିଏ ଶ୍ରେ-
 ଣୀର ବଞ୍ଚନ ଶିକ୍ଷାର ବନୋଦୟ ହରିହର-
 ଦାଉର ବନୋଦୟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି ଏକ
 ପ୍ରେମିତେଜୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତଳେକରେ ଏହି
 ପଦ ବନୋଦୟ ହୋଇଥିବାର ଦର୍ଶାଇଅଛନ୍ତି ।

ତଳେକର ନିକଟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରତ ସ୍ୱଭାବୁ
 ଅସ୍ତାସୁ ଘରଦାଉ ଶିକ୍ଷାଦାର୍ଯ୍ୟ ତଳାଦବାରେ
 ବହୁମାତ୍ର ଅସୁବିଧା ଦାହିଁ, ଏବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ସଗ୍ରା-
 ବନୋଦୟଙ୍କ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଅଧିଅଛନ୍ତି । ଅନେ-
 ମାନେ ଭରସା କରୁଁ ବନୋଦୟ ଦନାତ୍ତରେ
 ଏହା ଦେବା ହେବେ । ଏଠା ତଳେକର ଅଧିକ
 ଅନୁମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସାହେବ ମହୋ-
 ଦୟ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କଲେ ଦାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧିପକ୍ଷେ
 ବାଧା ଘଟିବ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

ତଳକଡ଼ା ଦେଲେଟ ।

ଦାଉକୋଟ ନିକଟ ସତ୍ୟ କୋଟ ସତ୍ୟକୋଟ
 ମାତେକ୍ଷ୍ଟ ବାବୁ ରବିବନ୍ଧୁ ଦେବ ଦାର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ
 ମଞ୍ଜୁର ଦେବ ।

ନିମନ୍ତେକ ସଦ୍‌ବ୍ୟାକ୍ତି ସର୍ବନମରେ ସନ ୧୧୯୦
 ଅଗଷ୍ଟ ତା ୧୧୧୨ ମାସ ୩୮ ତଳେକରେ ବିଶାଖ
 ଯେଣି ନିକଟରେ ଶ୍ରେୟ ଦେବ ଘାଉରେ ।

ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଧ ଫୋଡ଼ ବାବୁ ବନ୍ଧୁର ଦାସ
 ଶ୍ରୀ ବନୋଦୟ ଦୋଷ ବୃତ୍ତରୁ ସୁଦ
 ଦୈକାସତର ସମ୍ପ ମାତୃକ ସାହା
 ମି: ଶୋଭେକୃତ୍ୟ ସେତ ସମସ୍ତବରଦ ବାହ-
 ଦିଲ ଦେବୁମାନ ସତ୍ୟରେ ମସ୍ତୁ ଦେଲେ ।

ଏତ ତା ୧୧୧୨ରେ ଶେଷଦେବା ସମ୍ଭାଷଣ ବୁଦ୍ଧର
 ଦରସ୍ତ ବନୋଦୟ ସେମାନଙ୍କ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ସେ ୧୯୧୯
 ସମସ୍ତରେ ସେ ୧୯୨୩ ଓ ସମସ୍ତେ ସେ ୧୯୨୮ ଓ ଏତ
 ଜାତ ମଧ୍ୟରେ ସଦାକାଳ ବାମନା, ଗାଉରଦା ଓ ବାତ
 ତେବେ ସେ ୨୦ ଓ ସମସ୍ତେ ସତ୍ୟରେ ସେ ୧୯୧୨ ।

ସେହି ସମ୍ଭାଷଣର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପଦ୍ୟମା ସମା ହେବ ୧୨୩
 ଦାଉକୋଟ ୧୯୨୭ ସମସ୍ତେ ୧୯୨୭ ଓ ସମ ୨୯୩ ଯା
 ଦେ ପଡ଼ିବ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦେବ ଦାଉକୋଟେ ୨୯୩
 ଓ ସମସ୍ତେ ତଳେକରେ ୨୯୩ ଯା ।

ସ୍ତାନାସୁ ସମ୍ବାଦ ।

ବାତୋକୋଟ ୨୨୮ ଓ ୨୨୯ ବଦିପଦ । ମେଘ ।
 ଦେସାର ଓ ପଦ ଦେବଦାନର ବସନ୍ତର ଉପ ଦେବପଦ
 ଦେବମନ ପ୍ରସ୍ତ ବାବୁ ଦାଉକୋଟ ସମ୍ପ ଏତ ଉଠିବ
 ଏତରେ ନରଦେଶରେ ଉପସ୍ଥାପନ ପଦ୍ୟମାନ ବନୋ ।
 ବାବୁ ମହୋଦୟ ବଦିକର ଏଠାକାରୁ ସଦାକାଳ ବାବୁ
 ସ୍ୱଭାବସଦିତ ବଦ ବାତ ବଦିକର ଦେବ ଦେବତା ଶ୍ରେୟ
 ବଦିକରେ । ମୁକ୍ତାକରେ ବାବୁର ବସ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ର ୨୦
 ହୋଇଥିବ ।

ବାମନା ବନୋଦୟ ଦେବଦାନ ବାବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବ
 ବଦାର ତଳେ ବାବୁଦାଦାରୁ ବଦିକର ବାବୁ
 ତଳେ ଅଧି ବର୍ତ୍ତମାନା ଦେବଦାନେ ସଦିକରେ ପଦ୍ୟ ସୁଦ
 ତଳେ ଦେବ ଶୋଭେକୃତ୍ୟ । ଦେହ ଦୋର ତାହା ନେଇ
 ତଳେ ସେମାନେ ଦୋର ଦାଉକୋଟ ବାବୁଦାଉରେ ।
 ଏହିଦେ ଦେହ ବାବୁ ଦୋର ତଳେ ବଦିକର ବୁଦ୍ଧ ମୁଦ୍-
 ବେଠି ଯା ହୋଇଥିଲେ ଓ ତୋର ସଦ୍‌ବ୍ୟା ଦେବ । ସ୍ୱଭାବ
 ଅନୁସାରେ ଦେବପଦ । ସା ହୁ ।

ସେମାନଙ୍କର ଦୁରୋଧରେ ବନୋଦୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ
 ଦେବର ଶାସ୍ତ୍ର ଦାଉକୋଟ ବସ୍ତୁ ବାଉଥିବ । ବର୍ତ୍ତକ
 ଯୋଗ ଦେବଦାନ ଶାସ୍ତ୍ର ବସ୍ତୁ । ସା ହୁ ।

NOTICE.

Is hereby given that Babu Tarini Charan Sur and Hem chandra Sur having purchased 140 logs of Sal timber has failed to take delivery of 47 logs paying price &c. due by them. These 47 logs bearing numbers 94 to 140 will be re sold by auction on Sunday the 31st July 1910 at 8 a m. on the bank of the Mahanuddy near Jobra Workshop at the risk of the said Babus Tarini Charan Sur and Hemchandra Sur. Purchasers will have to pay the price of their bid then and there and remove the timbers as early as practicable.

14-7-10

Ramji Lal

ଏକଦା ବନବାସୀ ଲୋକେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେ ବାବୁ ଚାରଣୀ ଚରଣ ସୁର ଓ ବାବୁ ହେମଚନ୍ଦ୍ର ସୁର ଗୋ ୧୪୦ ଟା ଶାଳ ଗୋଟିଏଟିଏ ହାତ କିମ୍ପା ଦେଇ ବହିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏଟିଏ ହାତ ମୂଲ୍ୟ ଅର୍ଥ ୦ ଦେଇ ଉଠାଇ ଦେଇ ତ ପରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଉକ୍ତ ଗୋ ୪୭ ଟା ହାତ ବ ସହିତ ୧୪୦ ଠାରୁ ୧୪୦ ଠମ୍ପର ବ୍ୟୟାଦକ୍ଷତ୍ୱ ନିମ୍ନ ଦ୍ୱାରା ସତ ୧୯୧୦ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସ ତା ୧୯ ରେ ବଦଳାଇ ସକାଳ ୮ ଘା ସମୟରେ ଯୋଗ୍ୟ ବରଦାନା ନିକଟ ମହାନଦୀ ବନ୍ଧରେ ଶାଳ ଚିତ୍ତ ସୁର । କେତାମାନେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ବସ୍ତୁକୁ ଚାଲାଇ ଦେବେ ଓ ସେତେ ଶୀଘ୍ର ଶାଳକୁ ହାତମାନ ଉଠାଇ ଦେବେ ।

୦୪୦ } ସମଜି ଲାଲ ।
୧୯୧୦.୭.୧୯ }

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ।

ନର ତା ୨ ରେ ଶେଷଦେବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ସମସ୍ତ ସ୍ତରରେ ଯେଲେନ ସେମାନେ ୮୧୯ ମୂଲ୍ୟ ଦୋହସ୍ତର ସେ ବହିମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଜାବର ପକ୍ଷ ସଂଗ୍ରହଣ ଅଧିକ ସମା ୫୮୨ ଥିଲା ଏବଂ ବୋମ୍ବାର ଓ ବ୍ରହ୍ମରେ ଏକସହସ୍ର ଅଧିକ ଥିଲା, ଯୁକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମୋଟ ମୂଲ୍ୟ ୧୨୧ ଥିଲା ।

ଶୋଭାମୟର ଉତ୍କଳଦୀପ ଶରଣ ଓ ସହେଦକରା ଯୋଗ୍ୟଦେବତାଙ୍କ ବା ଦେବୀଙ୍କୁ ସମ୍ପଦ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଶୋଭା ଅତି-ସର ଅଗ୍ରାଣ ଥିଲା । ଏ ଦୂର ସମ୍ପର୍କରେ ଲୋକେ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଓ କାଳା ନାଗରୁ

ବୈଦେହୀକମାନଙ୍କ ଦାଣ୍ଡିକ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟର ଅସୁ-ବ୍ୟା ଶୋଭା ଅତିସର ଅଗ୍ରାଣରେ ଦେଉଥିବାକୁ ଦର୍ଶିତମାନଙ୍କ ଜଣ ୨୩.୧୧ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟରୁ ବହୁତାକୁ ମତ ତା ୧ ରେ ଜୁଲାଇରେ ଶୋଭା ଅତିସର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଏଠା ଦୁର୍ଘଟଣାଦୂର ମଜଦ ସେହି ଜାଲ ମୋକଦ୍ଦମା ମୁନିରଣ ନାମରେ ଅଗ୍ରାଣ କରୁ-ଥିଲେ ବହିର ଦୋଷ ବହୁର ଗତ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଣ ଦେଲା । ଅଗ୍ରାଣରେମାନେ ଅଗ୍ରାଣିତ ଗୋଟିଏ ଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତି ହଲେ ଏବଂ ଗତ ମଞ୍ଜଳିବାର ଶ୍ରାୟୁକ୍ତ ଜଳସାହେବ ମହୋଦୟ ଅଗ୍ରାଣିତ ବ ୪ ଶ ସଦାଶେ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱୟ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଗ୍ରାୟୁରେ ଶାସନାହ ଲବହସିଲକରର ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥିବାରୁ ବସ୍ତୁମ-କେ ବଦଳି ଦେବାର ଅଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏ ବଦଳିଦାର ଅନୁଦାନ ଚଳେ ବରଦାୟ ଦୋଇ ଦମିତ୍ତରରେ ଅପିଲ କର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇ-ଥିଲେ । ପୁଣି ବସ୍ତୁରେ ପଡ଼ିଲେ ।

ଗତ ବୃତ୍ତସମ୍ପର୍କର ସଂଖ୍ୟା ସମୟରେ ଏଠା ମୁନିପୁଲ କୁବର ବାସ୍ତବିକ ଉତ୍ସବ ସମାଗ୍ନେତ ସହକାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଦୋଇଅଛୁ । ସେହି କୁବର ସହକାଶ ସହାୟକ ବାବୁ ଜା'ନକାଥ ବସ୍ତୁକର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାର ବନ୍ଧାବ ତତ୍ତର ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସମାପ୍ତ ଦୋଇଥିବାରୁ ସେ କୁବର ମେମ୍ବର ଓ ବାଦାବର ଅନେକ ବଦଳିଲେକ୍ତ ଅଦାର୍ଥ ନିମ-ଷଣ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଜ ୨୦ ଶ ବଦଳିଲେ ଏକତ୍ର କୁବର ଦଲ ଗୁଦରେ ଗୋଳନ କରବାର ଦୃଶ୍ୟ ଚିତ୍ତହାର ଦୋଇଥିଲା । ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲମାନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଏବଂ ସୁବୋଧାୟ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଗୋଳ-ନରେ ଯୋଗଦାନ କରୁଥିଲେ । ସେଠାରେ ପରସ୍ପର ଶୈବାକାର୍ଯ୍ୟର ସେହି ସ୍ତୋତ୍ର ପ୍ରକାଶନ ଦୋଇଥିଲା ବାହା ସମ୍ପର୍କ ନ ଦୋଇ ପ୍ରାୟୀ ଦେଲେ ଉକ୍ତ ଅନୁଦାନ ବସ୍ତୁ ଦେବ ।

ସାଜସଜ୍ଜର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପକ୍ଷ ସେବକର ପକ୍ଷରୁ ଅନୁଦାନ ଦେଲୁ ସେ ସାଜସଜ୍ଜର ଉତ୍କଳଦୀପ ଏବଂ ପୁନର ଗୁରା ଅନେକ ଦିନର ବାଣୀ ପଡ଼ିଅଛି । ପ୍ରାକାଶରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରେସର ପକ୍ଷରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେଠା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯୁକ୍ତମାନ ଦୋଇ ରହି-ଅଛି । ଅଗ୍ରାଣରେ ଏ ବସ୍ତୁ ଦର୍ଶିତମାନ ଦୁକ୍ତି ଗୋଷ୍ଠରେ ଅଧି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ସେ ବାଣୀ ପଡ଼ିଥିବା ଗୁରା ଶୀଘ୍ର ଅଦାୟ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବାକୁ । ସାଜସଜ୍ଜ ପକ୍ଷ ଗଥ

ପ୍ରାକରେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗର୍ଭୀ ନ ଥିବା ଦେଖିବେଶେ ଅଗ୍ରାଣ କରବର ବସ୍ତୁ । କୃଷି ପ୍ରଦର୍ଶନ ଉପ-ଲକ୍ଷେ ଅଦାୟ ଦୋଇଥିବା ଗୁରାରେ ଗାତ-କାମାଶା ରୂପ ସମ୍ପର୍କ ଅଗ୍ରାଣରେ ପକ୍ଷ ୨ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ନ କର ବାହା ଶୈବାକାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟୟିତ ଦୋଇ-ଥିଲେ ଦେଖେ ଅନୁଦାନର ଓ ବନ୍ଧ୍ୟାପକର ଦେଇଅଛୁ ।

ଚଳତ ମାସ ତା ୧ ରେ ବସ୍ତୁର ସମ୍ପର୍କରୁ ହିତେ-ଶିଳୀ ବାମଗ୍ରା ବଦ୍ୟାଳୟରୁ ଗତ ମାଟି କୁଲେସକ ପଦ୍ମାଶାରେ ଦୁଇଜଣ ଶ୍ରମ ଉପସ୍ଥିତ ଓ ବନ୍ଧ୍ୟାକୁ ଜଣେ ଉତ୍କାଣ୍ଡି ଦୋଇଥିବାର ଲେଖି ଅମ୍ଭମାନ-କର ସମାଲୋଚନା ପ୍ରସ୍ତାବରେ ବାମଗ୍ରାକୁ କେହି ଉତ୍କାଣ୍ଡି ଦୋଇ ନ ଥିବାର ଯାହା ଲେଖି-ଥିଲୁ ତାହା ଭ୍ରମାଭୁତସିବାର ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ବାମଗ୍ରା ବଦ୍ୟାଳୟରୁ ଜଣେ ଶ୍ରମ ଉତ୍କାଣ୍ଡି ଦୋଇଥିବାର ସହଯୋଗିକାଠାରୁ ଅବଗତହୋ-ଇ ଅମ୍ଭମାନେ ଅଗ୍ରାଣ ଅନୁଦାନ ଦେଲୁ । ଅମ୍ଭମାନେ ସବାନ୍ତରାଜ୍ୟରେ ବାମଗ୍ରା ଉଦ୍ଧାର ଓ ଶ୍ରାବୁକିର କାମନା କରୁ ଏବଂ ସେହିଦେଖୁ ସେଠା ବଦ୍ୟାଳୟରୁ କେହି ଉତ୍କାଣ୍ଡି ଦୋଇ ନ ଥିବା ଦେଖି ସୁଭାବନା ଦୁଃଖିତ ଦୋଇଥିଲୁ । ସହଯୋଗୀ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭ୍ରମ ଦୂର କରବାରୁ ଅମ୍ଭମାନେ ଅମ୍ଭମ୍ଭ ଦୋଇଅଛୁ । ସହଯୋଗୀ ଉତ୍କାଣ୍ଡି ଶ୍ରମର ନାମ ଓ ସେ କେଉଁ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍କାଣ୍ଡି ଦୋଇଅଛୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କଲେ ସମ-ଧାନ ଅନୁଦାନ ଦେଲୁ ।

୧୯୦୯୧୦ ବର୍ଷର ବଙ୍ଗଳାର ଯୌଥ କାବ-ନର ସମ୍ପର୍କୀୟ ସେହି ଉପାଦେ କାହାନ୍ତି ଅଛୁ ଚହିରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଏ କାବରାବର ବସ୍ତୁର ଉଦ୍ଧାର ଦେଉ ନାହିଁ । ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଗୋ ୩୧-୫ ନୂତନ କୋମ୍ପାନୀ ରେକର୍ଡ୍ସ ଦୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଗୋ ୪୫ କୋମ୍ପାନୀ ଯେଉଁ ଦୋଇ-ଗଲା । ଯେଉଁ ଦୋଇଥିବା କୋମ୍ପାନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ କୋମ୍ପାନୀ ନିମ୍ନ ୨ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ-ଧର ଦେଖାଇଥିଲେକ୍ତେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରାୟ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କାର ଅଧିକ ବସ୍ତୁର କୋମ୍ପାନୀ ଦାବରେ ନ ଥିଲା । ଏହା ବଡ଼ ଶୋଚନୀୟ ଅଟେ । ଦେଖାଯାଏ ଯେଉଁ ଦେବା ବଡ଼ ରହୁର ବସ୍ତୁ ଏବଂ ବଦ୍ଧ ଅନେକ ଦାଣ୍ଡିଲେକ୍ତେ ସଂସ୍କାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଏହିରୂପ ଯେଉଁ ଦେବାର ଦେଖିଲେ ଲୋକେ ଅଧି କୋମ୍ପାନୀ ଚିତ୍ତି । କୁ ମତ ବଳାନ୍ତେ ନାହିଁ ସୁଦ୍ଧା ଗର୍ଭୀଦେଖୁ ଏଥିର ବହୁତ ବଦଳି ଦୋଇ ବସ୍ତୁର ନି-କରା ଦେବା ବସ୍ତୁମଧ୍ୟ ।

ସୁଖ ରଥଯାତ୍ରା ।

ଗର ବା ୮ ରୁଗ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ଦଳ ଅପସ୍ତବ
 ଘ ୪ ଥା ଠାରେ ବଜ୍ରରଥ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିର
 ସମ୍ବିତପୁସ୍ତ ଦେବା ସମୟେ ଏକ ଅଗ୍ରା ଟାଣ ବୃଷ୍ଟି
 ଯୋଗୁଁ ଠାକୁରାଣୀ ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କ ରଥ
 ଯଥାକ୍ରମେ ବ.ପ. ଅଗେଡ଼ା ଓ ବଳଗଣ୍ଡି ନିକ-
 ଠରେ ରହିଗଲେ । ପରଦିନ ତା ୧ ଉତ୍କଳ ଶନ-
 ବାର ସନ୍ଧ୍ୟା ପୂର୍ବେ ପୂଜୋକ୍ତ ଦୁଇରଥ ଗୁଣ୍ଡିଚା
 ମନ୍ଦିରରେ ଲାଗିବାରୁ ତା ୧୦ ରାତ୍ରି ରହିବାର
 ହବା ଘ ୧୦ ଥା ସମୟେ ପହୁଣ୍ଡିକିଳେ କର
 ଠାକୁରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଘ ୧୨ ଥା ଠାରେ ଶ୍ରୀ
 ଗୁଣ୍ଡିଚାମନ୍ଦିର ରହିବେଦାରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲେ
 ଏ ଦିନ ରଥ ଉପରେ ଲୋକଲ ସକାଳଧୂପ
 ଶେଷ ହୋଇ ଦୁଇପ୍ରହର ଧୂପଠାରୁ ଯଥାକ୍ରମେ
 ଅନ୍ତର୍ଲୋକ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଭଜନରଥ ଗୁଣ୍ଡିଚା
 ମନ୍ଦିରରେ ଲାଗିବାରୁ ଏକଦିନ କଳମ୍ପ ଦଃିବାରେ
 ଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ୨ ନ ପୁଲେ ୧ ୨ ନ ଅନ୍ତ-
 ଲୋଗ ହେଲା । ଗର ରଥବାର ରଥକୁ ଅଜ୍ଞାନାଳ
 ଅସିବା ପରେ ଦେଶ ରଥର ଦମିତମୂର୍ତ୍ତି ଶେଷ
 ହୋଇଅଛି ।

ସାହାର ପୂର୍ବେ ଓ ପରେ ପ୍ରଭର ବୃଷ୍ଟିହୋଇ
 ଭଜ ଗୁରଦିନ ହେଲ ମେଘ ସ୍ଥର ଯାଇଅଛି ।
 ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ପୂର୍ବଦିନଠାରୁ ଓଲଟଠା ସାମାନ୍ୟ
 ଭୂପେ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ତା ୧ ଉତ୍କଳ ସୁଖା ଏହି
 ରେଗରେ ଜ ୩୦ ଶ ଯାତ୍ରୀ ଅକାନ୍ତ ଏକ ଜ ୧୧
 ମୁକ୍ତ୍ୟମଗ୍ଧରେ ପସର ହୋଇଥିଲେ । ଏକକ
 ରେଗର ପ୍ରଭର ଉତ୍କଳା ପଞ୍ଚଅଛି । ଓଲଟଠା
 ସେନୀ ବହନେବା ସକାଶେ ଏ ବର୍ଷ କଲକତାରୁ
 ଦୁଇନ ଧରଣ ଗାଡ଼ ଅସିଅଛି ସେ ନଶେ ଲୋକ
 ସହକରେ ଠେଲିନେଇ ଯାଉଅଛି ଏକ ଚଳ-
 ଠଳେ ରବରସାୟୁକ୍ତ ଥିବାରୁ ଗାଡ଼ୀ ନିଶକ ଓ
 ପ୍ରିରଗ୍ଧେ ଗୁଲୁଅଛି ମାକ ଗାଡ଼ୀର ଦୁଇପାଖ
 ଖୋଲ ପ୍ରବାକୁ ସେନୀ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିପଥରେ
 ପଡ଼ୁଅଛି ।

ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭଜଗୁର ଦିନ ମଧ୍ୟରେ
 ଅଧିକାଂଶ ଯାତ୍ରୀ ବାହାର ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଏହି
 କେତେକଦିନ ଷ୍ଟେସନରେ କିପେଶ ଭିତ୍ତ
 ହୋଇଥିଲା । ଅବଶିଷ୍ଟ ଯାତ୍ରୀ ତା ୧୨ ରୁଗ
 ମଙ୍ଗଳବାର ଯାତ୍ରା ଦେଖି ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ମାତ୍ର ପହିମା ଯାତ୍ରୀ କେତେକ ଅସୁଅଛନ୍ତି ।

ଦେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ନୀ ରଥଯାତ୍ରା ।

ଗର ପୂର୍ବ ଗୁରୁବାର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବଳଦେବ ଜାଉ-
 ବର ଦେଶୋତ୍ସବ ଯାତ୍ରା ଯଥାନିୟମରେ ସମ୍ପନ୍ନ
 ହୋଇ ଯାଇଅଛି ମାତ୍ର ଅପରାହ୍ଣ ଘ ୨ ଟିକା
 ସମୟରେ ଏକ ଅଗ୍ରା ଟାଣ ବୃଷ୍ଟି ହେବାରୁ ଦୁଇ

ଗର ଯାତ୍ରୀସଂଖ୍ୟା ବଡ଼ ଉତ୍କଳା ହୋଇଥିଲା ।
 ପରଦିନ ଶୁକ୍ରବାର ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା । ଏଦିନ ପ୍ରାକାଶକା-
 ଲରୁ ଘୋର ବୃଷ୍ଟି ହେବାର ଦେଖି ଦୁଇବର୍ତ୍ତୀ
 ଗ୍ରାମର ଦର୍ଶନାର୍ଥମାନେ ଶ୍ରୀ ଜାଉବର ପହୁଣ୍ଡିକି-
 ଲେ ଦର୍ଶନ ସୁଗର ମାୟା ପଡ଼ନ୍ତାମାନ କରଥିଲେ
 ଚଥାପି ସନ୍ଧ୍ୟାସମୟରେ ଶ୍ରୀଠାକୁରମାନେ ଅନ-
 ବସର ଗୁହରୁ କିଳେ କରବା ସମୟକୁ ପ୍ରାମାୟ
 ଯାତ୍ରୀରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ପ୍ରଗସ୍ତ ପ୍ରାକାଶ ଓ ଦା'ଶ୍ର
 ପୂର୍ଣ୍ଣି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଏଦିନ ଶ୍ରୀଜୀଉମାନଙ୍କୁ
 ଅଦେକ ଯଜମାନା ଲୋଗ ନବେଦନ ହୁଏ
 ସେଥିଯୋଗୁଁ ଦୈନିକ ମାତ୍ର ଶେଷ ହେବାରେ
 ସାମାନ୍ୟ କଳମ୍ପ ଦଃିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଯାତ୍ରାଦେଉ
 ସନ୍ଧ୍ୟାର ବସନ୍ତ ପୂର୍ବେ ଶ୍ରୀଜୀଉଙ୍କ ଶେଷ ପହଣ
 ସେବାଧିକାରୀ ବାବୁ ଶ୍ରୀ ବଳଗମ୍ପ ଭ୍ରମରବର ଶ୍ଯୁ
 ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ପହୁଣ୍ଡିଲମାତ୍ରେ ଠାକୁର ମେନେକର
 ବ'ରୁ ଶ୍ରୀ ଅମିତାଚରଣ ବୋଷ ପହୁଣ୍ଡିର ଉଦ୍ଘୋମ
 କଲେ । ଗଣ ପ୍ରାୟ ଏକ ପ୍ରହର ସୁଖା ଶ୍ରୀଜୀଉ-
 ମାନେ ସୁସଜ୍ଜିତ ରଥେପର କିଳେ କଲେ ।
 ଚପୁରଦିନ ରଥ ଗୁଲିବ ବୋଲି ବହୁଯାତ୍ରୀର
 ସମାଗମ ହୋଇଥିଲା । ଏଦିନ ଶରପାଗ ଯୋଗୁଁ
 ବଜ ଘ ୧୦ ଟିକାଠାରୁ ଜମଣା ଯାତ୍ରୀ ସମାଗମ
 ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବ ଅପସ୍ତବ ଘ ୪ ଟିକା
 ସମୟେ ରଥ ଗୁଲିଲବେଳକୁ ପ୍ରଗସ୍ତ ରଥଦାନ୍ତ
 ଯାତ୍ରୀରେ ପୂର୍ଣ୍ଣି ହୋଇଗଲା । ଯାତ୍ରୀସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ
 ପଦରସହସ୍ରକୁ ଉତ୍କଳା ଦେବ କହିଁ । ଅପରୁକ୍ତ
 ଘ ୪ ଟିକା ସମୟରେ ରଥଟଣା ଅରମ୍ଭ ହେଲା
 ଏକ ପ୍ରାୟ ଦୁଇଘଣ୍ଟାରେ ରଥ ଚଳିତା ଲାଗିଲା ।
 ଚପୁରଦିନ ରହିବର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଅଧରପଣ,
 ଲୋଗାନ୍ତେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭୁମାନେ ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରକୁ
 କିଳେକଲେ ।

—*0*—

ତାପୁସ୍ତେ ପଦସୁଧ ।

ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟର ଭରଦାବା ନାମକ ଗ୍ରାମରେ ଗର
 ଅଶାନ୍ତମାସର ପ୍ରଥମଭାଗରେ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚାଧୂପପଣ
 ଠରୁକ୍ତ ଭରଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳସୁଧ ଦେଲୁ
 ହୋଇ ଜ ୪ ଶ ତାପୁସ୍ତ ଉତ୍କଳର ପ୍ରହଣ ସରି-
 ଥିଲେ । ଭଲଭରାବ ବନ୍ଧ୍ୟାଠ ଦାଇହୋର୍ରେ
 ଭୁପପୁର୍ବ ବରୁରପଦ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡି ଗାରଦାତରଣ ଟିକି
 ଦେବବର୍ମାଙ୍କ ବରଠାରେ ସେହି ମାସ ତା ୩ ର
 ଶରେ ଯେଉଁ କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ
 ଜ ୪ ଶ ତାପୁସ୍ତ ଉତ୍କଳର ପ୍ରହଣ କରଅଛନ୍ତି ।
 ସେହିଦିନ ସତ୍ୟୋଦର ଜଳ ମାଗ୍ଧ ମହଲୁମ,
 ଦାଦାରପତ୍ନୀ ଗ୍ରାମଠାରେ ସେଠା ନିଦିଦାରକ
 ସରେ ମହତ୍ତ ଉତ୍କଳସୁଧ ଜିୟୁ ମହାସମାବେଦ-
 ରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ଦେଲୁରେ
 ସମସ୍ତ ଉତ୍କଳ ସହକାରେ ଜ ୪୧ ଶ ତାପୁସ୍ତ

ଉତ୍କଳର ପ୍ରହଣ କରଥିଲେ । ଗୁଣ୍ଡିଚା ମହଲୁମ,
 ସୋମସୁରଠାରେ ଦେବ ଶ୍ରୀ ମାଗ୍ଧ ଜଳ ମିଶ
 ବର୍ମା ମହାସମ୍ପଦ ବରଠାରେ ଏକ ଉତ୍କଳସୁଧ
 ଦେଲୁ ହୋଇ ଜ ୨୩ ଶ ତାପୁସ୍ତକୁ ଉତ୍କଳର
 ଦଥଯାଇଥିଲା । ରତ୍ନପ୍ରାଥସୁରଠାରେ ଅନ୍ୟ
 ଏକ ଉତ୍କଳସୁଧ ଦେଲୁରେ ଜ ୨୮ ଶ ତାପୁସ୍ତ
 ଉତ୍କଳର ପ୍ରହଣ କରଥିଲେ । ଦାଦାରପ୍ରଠାରେ
 ଅରୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳସୁଧଦେଲୁ ହୋଇଥିଲା
 ଏବ ସେଠାରେ ଜ ୮ ଶ ତାପୁସ୍ତ ଉତ୍କଳର
 ପ୍ରହଣ କରଅଛନ୍ତି । ଏହି ଅର୍ଥାତ୍‌ମାସ ତା ୧୦-
 ଶରେ ସୋମସୁରଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉତ୍କ.
 ନସୁଦଦେଲୁରେ ଜ ୧୩ ଶ ତାପୁସ୍ତକୁ ଉତ୍କଳର
 ଦଥଯାଇଥିଲା । ଉତ୍କଳରଥାସ୍ତ ଏସମ୍ପ୍ର ତାପୁସ୍ତ-
 ମାତ୍ରକର ତାମ ଧାମ କରଭରାବ ସହଜାତ
 ଅନନ୍ଦନକାର ପହିତାରେ ଶ୍ରୀା ହୋଇଅଛି ।
 ବଙ୍ଗଳାର ତାପୁସ୍ତମାନେ ଏଣିକ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ପଦ
 ଦେଲୁ ଦେଖାଇ ଉତ୍କଳର ପ୍ରହଣରେ ଚପୁର
 ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅଗାମୀ ଲୋଚସନ୍ଧ୍ୟାର ଦାର୍ଯ୍ୟ
 ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିବାରୁ ସମସ୍ତ ତାପୁସ୍ତମାନଙ୍କର
 ଦଥଗତ ପ୍ରହଣରେ ଅଳ୍ପ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟୀ ଦେବା
 ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ୟ ଯେ କ୍ତୁ କ ଲୋଚସନ୍ଧ୍ୟା ଦାଗଜରେ
 ସେଦକଙ୍କର ଅରୁ ମାତ ସୁଦଥସ୍ୟା ନ ଥାଏ ।
 ଉତ୍କଳର ତାପୁସ୍ତମାନେ ନିଷ୍ପେଷ ହୋଇ ନଦୀ
 ଯାଉଅଛନ୍ତି ତାହିକ ?

—*0*—

ଶ୍ରୀଶିଖା ସମ୍ପଦରେ ଗାମ ବାସନ୍ତୀକ ଉକ୍ତି ।
 ମାଳଗଜଳ ସେଉଅରୁରମଠାରେ ସୁଅର-
 ପିକାଲ ସଦିକ୍ତ, ଚର୍ଚ୍ଚିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବାଦତାବନ୍ଧ୍ୟା-
 ଲୟର ପାରଦୋଷିତ ବରରଣ ଉପରପରେ
 ଶ୍ୟାବନାମ୍ନୀ ଗାମ ବାସନ୍ତୀ ମହୋଦୟା ସେଉଁ
 ବକ୍ରତା କରଥିଲେ ତହିଁରେ ଶ୍ରୀଶିଖା ସମ୍ପ-
 ଦରେ ବହୁମନ୍ୟ ଉକ୍ତି କରଥିବାରୁ ତହିଁର
 ବସୁଦଂଶ ପଠକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍କଳର ଦେଉଅଛି ।
 ଗାମ ମହୋଦୟା ପ୍ରକାଶ କଲେ ସେ ପୁସ୍ତକା-
 ଲରେ ଗୁରବରର୍ଷରେ ଶ୍ରୀମନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ଦୁଇ-
 ଦୋଟି ମର୍ଗ ଖୋଲ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ମର୍ଗରେ
 ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ସେମାନେ ପତ୍ନୀ ଓ ମାତାର
 ଉପସୋଗିନୀ ଦେଉଥିଲେ । ଗୁମାବଜା ଶ୍ରୀ
 ଲୋକର ଚରଣ ଦାଃରେ ପୁଣି ଦେଲୁସୁବା
 ଚପରେ ପ୍ରଦଶିତ ଦେଉଥିଲା । ସେହି ଅଦର୍ଶ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ରକ୍ଷା କରବାସତାସେ ବାଦତାମାଳ-
 କର ଶିଖା ଶ୍ରୀଲୋକଙ୍କ ଦସ୍ତରେ ତାପୁ ହେବା
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସେମନ୍ତ କ ରହସ୍ୟତରୁ ଚଦାର
 ଅପଣାର ଓ ଦେପର କରମାଣ ସାଧିତ ହେବ ।
 ଶ୍ରୀମାତଙ୍କ ଉପରେ ଗୁରବର ଧର୍ମରକ୍ଷାର ଗୁର
 ନାସ୍ତ ଅଛି । ପୁରୁଷମାନେ ଧର୍ମଛଡ଼ା ହୋଇ-

ପାରିଶ୍ରମ ମାତ୍ର ଶ୍ରୀମାତେ ଚାକରତ ଦେଲେ ଗୁରୁତର ପତର ଅବଶ୍ୟମ୍ଭା । ଗୁରୁତର ଧର୍ମ-ରକ୍ଷା ଏବଂ ଶ୍ରୀମାତେ ଗୁରୁତର ବଦ୍ୟା ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଚାକର ସ୍ଵାଭାବିକ ପ୍ରେମ, ଦୟା ଏବଂ ମୟା ସହିତ ଜ୍ଞାନ ଓ ବ୍ୟବହାର ସାଧେନ କରବା ପ୍ରତ୍ୟେକମୟ ଚାକର ତାହା ଦେଲେ ସେମାନେ ସୁମତ୍ତ ମହାପୁରାଣି ଓ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକୃତ ମାତା ହୋଇ ପରଲୋକ । ଚାକର ବଦ୍ୟା-ମାତେ ଘରର ଛଣ୍ଡି ଦେବାସତାଣେ ଉପସ୍ଥିତ ଶିକ୍ଷା ପାଉବା ଅବଶ୍ୟକ କାରଣ ମୂର୍ତ୍ତିମାତା ଅପଣା ବୃତ୍ତିଦେ ସବୁ ଭଲ ନ କର ମନ କର ବସିବେ । ପୁରୁକାଳରେ ଚଳମାଲ ପରଦାରର ଛୟମରୁ ଘରମଧ୍ୟରେ ଦେଖି ଶିକ୍ଷିତାର ଅଦେହ ସୁବିଧା ଥିଲେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ସେ ପ୍ରଥା ଉଚ୍ଚ-ଯାଜ୍ଞସ୍ଵରାଜୁ ସେମାନେ ଅପଣା ଘରେ ଧର୍ମ ଏବଂ ଘରକରଣର ଶିକ୍ଷା ପାଉ ଯାଆନ୍ତାନ୍ତି । ପରକାଳରେ ଶ୍ରୀ ଅପଣାର ମୁନିର ଗୃହଣୀ, ସପତ ଓ ସଦା ଥିଲେ । ତାହାହିଁ ସଂରକ୍ଷଣ ଚରଣା ସତାଣେ ଶ୍ରୀଶିକ୍ଷା ପ୍ରତ୍ୟେକମୟ । ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗରେ ଉଦାରରେ ମହାଲୀମାତେ ଅପଣା ଜୀବନ ଉତ୍ସରକଠରେ ଅର୍ପଣ କର ଦେଖଇ ଚନ୍ଦ୍ୟାଣରେ ନିରତା ଥିଲେ । ସୀତାର ପଲକଲ୍ଲି, ସାକସୀର ପଲ ନିକ୍ତି ପ୍ରାଣତାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାକର ମଦାନ ଅର୍ପଣ । ସେମାନଙ୍କ ଛକ୍ଷା ଅଦୃଶ ଅନେତ ଗୁରୁତରମଣୀ ଇଚ୍ଛାକର ପୁଷ୍ପା ଉତ୍କଳ କରୁଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମାତେ ବଦ୍ୟାଦାଶୀ ସରସ୍ଵତୀ, ଶ୍ରୀମତେ ବିଦ୍ୟର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଧରତ ସୁନା ଛଣ୍ଡି ଏବଂ ଶ୍ରୀମାତେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାକାଶୀ ଅବ-ପୂର୍ଣ୍ଣା । ଏମ୍ଭ ପୁରୁଷମାନେ ଶ୍ରୀମତଙ୍କୁ ଯଥାପତ ସମ୍ମତ କରବେ ଏବଂ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀଲୋକମା-କେପତ ସମୃତ ସମୁତ ସଦକାରେ ବ୍ୟବ-ହାର ଦେଇ ତାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁବଦ୍ୟା ପୁଷ୍ପାରେ ପ୍ରକଳିତାତ ଦୋଷପତକେ ତାହିଁ ଏଥିଉପରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଛେ କରୁବାର ତାହିଁ । ଗଣ ବାସନ୍ତୀ ଇଂରଜମହଲା ଏବଂ ଇଂରଜମାନେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବିତ ଅପତ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ପୁଷ୍ପାରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମକାଶାଳୀ ନାଚ ଦୋଳସ୍ଵରାଜ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ବଦ୍ୟାମାନ । ଅମ୍ଭମାନେ ଦେଖୁଁ ଯେବେ ତହିଁର ଅଦକଶେ କର ଶ୍ରୀଶିକ୍ଷାରେ କମ୍ଭମାନେ ବାଜ୍ୟତେଁ ହରୁବାନି କ ଦେଖୁଁ କେବେ ଅମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ଦେଖି ଉକର ଇଂସାରବେ ନାହିଁ ।

ସକ୍ଷାଧାରଣ ସତ୍ତ୍ଵ ।

ଏତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଦେବେତ ରୁଚ ହୋଇ-ସ୍ଵକା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସମସ୍ତ ପର-

ବର୍ତ୍ତନ ସଫିଅଛୁ ତାହା ଠିକ୍ କର ଲେଖିବା-ହାରଣ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ମିଥ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇ ନ ଥିଲେଦେଁ ଗର୍ବମେଦ୍ୟର ପସ୍ତୁ ସଂଳବନୋ-ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି । ଏହ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସେ କାଳା ପ୍ରକାରରେ ଉଭୟ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜାକ ଦରବର କରୁଅଛୁ ତାହା ଅମ୍ଭମାନେ ବାର-ମାର ଦେଖଇ ଦେଇଅଛୁ ଏହି ସମ ବନ୍ଦୋ-ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ସକ୍ଷାଧାରଣ ବୋଲି ଏତ ଦୂରକ ପ୍ରକାର ସରୁର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ଏବଂ ତାହା ସର୍ବ ପ୍ରାୟ ସୁଖର ବୋଲି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମହଲୁମାରେ ଘୋଡ଼ାପଇଅଛି । ଏ ସର୍ବ ଗତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟିରେ କ ଥିଲ ଏବଂ ବ୍ୟାମି-ହସ୍ତ ସର୍ବ ପ୍ରାୟ ଏ ଦ୍ଵିଜସ୍ଵ ଦୁଷ୍ଟିର ପରଶାମ ରସୁକର ହୋଇଅଛି । ଅନ୍ୟ ଦୂରକେ ଏତା ରଚନକ୍ଷେତ୍ରର ଜମିଦାର ବ୍ୟାଚକମା ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ସେ ଗେଜୁକାଥ ବସ୍ତୁ ମହାପତ୍ର ଅପଣା ଜମିଦା-ରେ ଅନେକ ଜମି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହାତମମାତେ ସକ୍ଷାଧାରଣ କରଦେବାକୁ ଅପରି କରୁଥିଲେ । ଅମ୍ଭମାନେ ଏତସ୍ଵାକରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମହ-ଲୁମାକୁ ହୌଣସି ପ୍ରିର ସିକାନ୍ତ ହୋଇଥିବା ବସ୍ତୁ ସୁଖି ତାହୁ ଏବଂ ଉତ୍କଳସ୍ଵାରରେ ଚାକର ଯେଉଁ ପ୍ରେତପପସ ଶ୍ରୀମା ଦୋଇଥିଲ ବହିଁର ହୌଣସି ଉଭୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମହଲୁ-ମାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା ଅପଣା ପସ ସର୍ପକ ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସ କରାଜବାଦାରଣ ଦେବେକରଣ ରତ୍ନ ଲେକବ ସକେ ମାତ୍ର କର ଉକ୍ତ ସକ୍ଷାଧା-ରଣ ସତ୍ତ୍ଵ ରୁଚଦାର୍ଣ ସତ୍ତ୍ଵ (right of ease-ment) ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବାର ସୁଖିନ୍ଦ୍ର ଏ ବସ୍ତୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୁଖରୁଚ କମିପତର ସାଦେବ ମହୋବସ୍ତୁର ଦୁଷ୍ଟି ଅବର୍ତ୍ତଣ କରୁଅଛି ଏବଂ ଯୋଗେଜୁ ବାବୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି-ପ୍ରକାଶିତ ପଟରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ସାଦେବ ମହୋବସ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସର୍ବସ୍ଵ ଗୁରୁତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରବା-କାରଣ କରୁନାଚ ସେ ତାଙ୍କ ଅମିତ ଦାନ-ରୋଇ ପ୍ରଭୃତିକର ଉପର ସେକମାରଠାରୁ ସକ୍ଷାଧାରଣ ସତ୍ତ୍ଵଲିପି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇଅଛନ୍ତି । ସେ ପଟ ଅନ୍ୟନ୍ତ ଦାର୍ଣ ଓ ବହିଁରେ ଦୁଇ ଏତମୋଟା ବାସେ କଥା ଥିଲେଦେ ତାହାକ ଅନୁଗ୍ରହ ମତେ ପ୍ରାକାଶିତେ ପ୍ରକାଶ ନଲୁଁ । ପତକମାନେ ସେ ପଟ ଫୁଲିକିହିବେ ସେ ସେ ମେପସରର ପ୍ରକୃତ ଜନ ବ୍ୟକ୍ତି କର-ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସକ୍ଷାଧାରଣ ଲିପି ବସ୍ତୁକରେ ଅତ୍ୟନ୍ତସୃଷ୍ଟି ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି । ଇତିମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟ ରୁଚ ଏକଜଣ ଜମିଦାରଙ୍କ ଜମି ଅନ୍ୟାୟ-

ରୂପେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହାତମ ସକ୍ଷାଧାରଣ କରୁ-ଦେବାକୁ ସେମାନେ ଦେବାନ ଅଦକରର ଅଶ୍ରୁ ଦୋଳ ଉକ୍ତ ଜମି ସକ୍ଷାଧାରଣ କ ସୁକାର ସାକ୍ୟସ୍ତୁ ପସ୍ତୁରେତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମହଲୁମାରେ ସରୁଲିପି ସଂକ୍ଷେପକାର୍ଥ ଅବଦେତ କରୁଥିବାର ଅବଗତ ହୋଇଅଛୁ ଓ ବନ୍ଦୋ-ବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା ଅନ୍ୟ ଅଦେଷ ମେଇ କାହାନ୍ତି । ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା ନିଜେ ଲେଖିଲେମୁନା କରୁଲୁବର ଉକ୍ତି ଗୁଣିକାସ୍ତୁଲ ଅଦାକର ଉକ୍ତି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରବା କତା ଦେବ ତାହିଁ । ଯୋଗେଜୁ ବାବୁ ସକ୍ଷାଧାରଣ ସକ୍ଷାଧାରଣ-ଗ୍ରହଣେ ଏ ସକ୍ଷାଧାରଣ ଲିପିକର କରୁ-କରେ ଅପରି ଦର ଧରୁକାହର ପାଟ ହୋଇ-ଅଛନ୍ତି । ଭରଣା କରୁ ଓତମାର ଜମିଦାରଣ ବାହାକର ପଟ ପାଠ କର ଏତ ଯୋଗରେ ଅପଣା ସହରକାର କହୁତ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରବେ ଏବଂ ଅଗତତଥ ବୋଲି ବାହାକ ନିୟମକ୍ଷେତ୍ର କଥାରେ ଅନାସ୍ତା କରବେ ନାହିଁ । ଜମିଦାର ସରୁ ଶ୍ରୀୟୁ ଜାଣତ ଦେଉଲୁ । କୃଷ ଲିଅଣ କାଳା ଅନର୍ଥ ଲିଅଅଅଛୁ ।

ଏତ ୧୯୯୦ ମସିହାରେ ଦୋଇସନା ସବୁ କିମ୍ବଦ ପସାବତ କମ୍ପୋଜିତ ପ୍ରକାଶନେ ଉକ୍ତି ହୋଇ ପଛକୁ ସଥା-

ଓଡ଼ିଶା ସମ୍ବନ୍ଧ ସମିତ କଟକ
କାକରଣ ମେ ଶ୍ରେଣୀ

କୃଷକମ୍ପ ସଂପଦ	କଲିଦୋର	୧୪୨
ଶ୍ରୀମତ ସଂପଦ	ଶ୍ରୀଧର	-
୨ୟ ଶ୍ରେଣୀ		
ଦାକରକମ୍ପ ଅବର୍ତ୍ତଣ	ଦୟାକାର	୧୪୩
ମୋକାଶ କାକରଣ	ଦୁର୍ଗା	-
ଏକକମ୍ପ ମହାପାତ୍ର	ପଦ୍ମନାଭ	-
ଏକକମ୍ପ ମିତ୍ର	ଦୟାକାର	-
କେକ୍ସ ମିତ୍ର	କଲିଦୋର	-
କେକ୍ସ ନର	ଦୟାକାର	-
ପୂର୍ଣ୍ଣକମ୍ପ ରଥ	ପଦ୍ମନାଭ	-
ସମେଦ୍ୟ ସତ୍ୟା	ଦୟାକାର	-
କୋକର ସତ୍ୟା	ଦେବାନର ସତ୍ୟା	-
ବାକ୍ୟ ମେ ଶ୍ରେଣୀ		
କଲ ସେକର ମିତ୍ର	ପଦ୍ମନାଭ	୧୪୪
କେକ୍ସ ମିତ୍ର	ଦେବାନର	-
୩ୟ ଶ୍ରେଣୀ		
ଦାକର ଅବର୍ତ୍ତଣ	ଦେବାନ	୧୪୫
କୋକର ଅବର୍ତ୍ତଣ	କଲିଦୋର	-
ଗରକଶୋର ଦାମ	ପଦ୍ମନାଭ	-
କେକ୍ସ ଅ ଦାମ	ଏକକମ୍ପ	-
କାକର ମି	ଦେବାନର ସତ୍ୟା	୧୪୬
କେକ୍ସ ଅବର୍ତ୍ତଣ ମିତ୍ର	କଲିଦୋର	୧୪୭
କୋକର ମିତ୍ର	ପଦ୍ମନାଭ	-
ଦାକର ମିତ୍ର	ଦେବାନର ସତ୍ୟା	୧୪୮
ସଦେଦ୍ୟ ମିତ୍ର	ଏକକମ୍ପ	-

କ୍ରିମି ଏହା ପ୍ରାମାଣ୍ୟୀ କାହିଁକି ପ୍ରାମାଣ୍ୟୀ ଅଟେ
 ସମସ୍ତଙ୍କର ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ।
 ସିଂହା ଲେଖକଙ୍କର ଯେଉଁ ଅଧିକାର ସ୍ୱକାର
 ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଜେ ଜାଣନ୍ତି ତାହା
 ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦର୍ମଣ୍ୟ ରାହା ସେମାନଙ୍କ ଦେଉଁ
 ଅଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଏହି ବ୍ୟବହାର ସବୁ 'ସବ୍ୟ-
 ସାଧାରଣ' ଶବ୍ଦରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦର୍ମଣ୍ୟର
 ସୃଷ୍ଟି ଅଟେ । ଅନଳ ଗଜବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦାଣ୍ଡକରି
 ପ୍ରସ୍ତୁତି ଠିକ୍ ବୋଲି ଫିନାଲ କରୁଥିବାପୁଲେ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦର୍ମଣ୍ୟମାନେ ଯାହା ଠିକ୍
 ନଥିବାର ଦେଖି ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜାଣନ୍ତି ଯେ
 ଯେଉଁ ବ୍ୟବହାର ସବୁ ଲେଖିବାକୁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଏଡ଼େ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେଣି ଲେଖାଅଛି ସମସ୍ତଙ୍କ
 ଚାହା ନ ଥିଲେ ଥିଲେ ଗୋଟିଏ ଓ ଶୁଣିବ
 ଜମିପତି ତହିଁର ଚିପିତ ନଥିଲେ ସହଜ କରୁଲେ
 ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲେଖା ଦୋଷ ଅଛି । ଏପୁଲେ
 ତଥା ଦେଉଅଛୁ ଯେ ଏହି ଦୁଇ ବ୍ୟବହାର
 ସହର ସୃଷ୍ଟି ହେବେ ତେଣୁ ଦେଲେ ? ବ୍ୟବହାର
 ସବୁ ଉପସ୍ଥାନ ଦେବାକୁ ସୁବ ବ ୨୦ ଶି ଦର
 ତା ମାତ୍ର ଗଜବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଶେଷ ଦେବାର
 ବ ୧୫ ଶି ସୁଦ୍ଧା ଦୋଷ ନାହିଁ । ଅନଳରେ
 ଯୋଗଦେବା ନୁହେଁନାହିଁ ତାହା ବ୍ୟବହାର
 ଦେବାର ପୂର୍ବ ସମସ୍ତଙ୍କ ଶକ୍ତି ନ ଥାରେ କି
 ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ ସବୁ କିଛି ନ ଥାରେ ଦେବେ
 ଦେଉଁ ତାହାକୁ ଚାହା ଉତ୍ତର ଦେବାର
 ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦର୍ମଣ୍ୟ ଗଣନା କରୁଅଛନ୍ତି ?
 ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦର୍ମଣ୍ୟ ଅବା କହୁବେ ଯେ ସେହି
 ପ୍ରକରଣେ ଅନଳରେ ସଂଯୋଗଦେବା ପୂର୍ବକ
 ଦାଉଦୋର ଥିଲେ ମେଦକମାର କରୁଲ-
 ରେ ବ୍ୟବହାର ସବୁ ଦେଖିଲେ ବୋଲି
 ହିକାକ୍ତ ଦୋଷ ଅଛି । ମାତ୍ର ଯେ ସବୁ ପୁଲରେ
 ସରକାର ଓ ଜମିଦାର ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ଦୋଷ
 ଦେବେ ଜମି ଗୋଟିଏ ଓ ଶୁଣାନଳମନ୍ତେ
 ପୁଅକୁ ରଖାଯାଇଅଛି ଏବଂ ସହରେ ପ୍ରଜା-
 ବର୍ତ୍ତକ ଏକ ପ୍ରକାର ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ସଦାସ
 ବ୍ୟବହାର ସବୁ ବ୍ୟବହାର ଜମିଦାରର ଗୁଣ
 କରୁବାର ଅଧିକାର ତାହି ନିଅଯାଇଅଛି ତହିଁ-
 ପ୍ରକ ସେ ସୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଅତଏବ ସମସ୍ତଙ୍କ
 ଅପରି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦର୍ମଣ୍ୟର ସମସ୍ତଙ୍କ
 ଦେଉଁ ତାହି । ବ୍ୟବହାର ସବୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କର-
 ବାର ପ୍ରଣାଳୀପ୍ରକୃତ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଦେଖାଯାଏ
 ଯେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦର୍ମଣ୍ୟ ନିଜେ ସ୍ୱୀକାର
 କରନ୍ତି ଯେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦର୍ମଣ୍ୟର ସମସ୍ତଙ୍କ
 ଅଟେ ଓ ତହିଁରେ କିପ୍ରକାର ଅନଳଦେବ
 କି ଅନଳମୁକ୍ତ ଦରକାର ତାହି ଅତଏବ
 ଅନିଷ୍ଟା ସେତେମେଦ ଅଧିକାରମାନେ ଯାହା-

କର ଗୁଣନ ବିଷୟ ଅଳ୍ପ ଏବଂ ଦୌରସି ଏବଂ
 ପ୍ରାମରେ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଦରକାର ସମସ୍ତ ଅଳ୍ପ ସେମା-
 ନକୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ମୋଦକମା ଯଥାସାଧ୍ୟ
 ଉତ୍ତମରୂପେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରବାର ଗୁଣ ବ୍ୟବହାର
 ଅଛି ଓ ସେମାନେ ଜମିଦାରର ଅସାଧାରଣ
 ଅପଣା ମନକୁ ଗୁଣି ଏହି ବ୍ୟବହାର ସବୁଦିନ
 ମୋଦକମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର ଜମିଦାର କରୁକ-
 ରେ ଏବଂ ଅନଳ ମନୋହରକର ଦାୟିତ୍ୱ
 ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଉତ୍ତମସମ୍ପର
 ପ୍ରମାଣ କଲେଣି ଅନଳଦେବ ଏମନ୍ତ ଜିନି
 ମାନଙ୍କ ସରସର ପଏସର କରୁଅଛନ୍ତି କହୁଥିଲେ
 କିପାତ ବ୍ୟବହାର ବେଗୁକ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଦି
 ମନ ରେଦ ଦେଖାଯାଏ । ଏକସମ୍ପର ଅନଳ
 ଉଦାହରଣ ଅଛି ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ
 ଏଠାରେ ଲେଖିଲୁଁ । ପ୍ର । ଦରଦରପୁର । ତା
 ଉତ୍ତରପାଠକ ରଜକ ନ ୨୧୨୧୨ରେ ମହା-
 ଜନସାହି ନାମରେ ଗୋଟିଏ ମୌଜା ଅଛି । ଗଜ
 ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ଏହି ମୌଜାରେ ୧୮.୩୨୧
 ଏବଂ ଜମି ଗୋଟିଏ ଶୁଣାତ ବୋଲି ରଖି-
 ଯାଇଥିଲେ । ଦୁଇ ସାମ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ଅଧିକା
 ୧୧.୧୨* ଏବଂ ଜମି ଅନାଦା ଦେବରୁ
 ତା ଦୋର ସବ୍ୟସାଧାରଣ ଦାରେ ଲଗାଯାଇ
 ଅଛି । ଏକମି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ୧.୩* ନିଆଏ
 ଏ-୨୨୦ ପୁଷ୍ପରଣୀ ଏ-୩* ଲମ୍ବୁତ ପଞ୍ଚା
 ଏ-୨୪୭ ପାଣିମାଦୁ ଓ ଏ-୩* ପୁଣି ପୁଣା
 ଲେଖାଅଛି । କିପିସ୍ତର ସରେ ନିଆଏର ଗଣି
 ଉପରେ ଜମିଦାରକୁ ସବୁ କଥାପିତ ମାତ୍ର ଜମି
 ସବ୍ୟସାଧାରଣ ରହିବାର ଲେଖାଅଛି । ଏଥିରୁ
 ପୁଣି ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଜମିଦାର ଓ ସରକାର
 ମଧ୍ୟରେ ସେଇଁ କରୁଲପୁତ ଲେଖାଅଛି ଦୋଷ-
 ଅଛି ଓ ଯାହା ସୃଷ୍ଟିପୁତ ଉତ୍ତମସମ୍ପର ମାନବାରୁ
 ସମ୍ପର ଦୋଷଅଛି ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରକାଶେ
 ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦର୍ମଣ୍ୟ ଜଣେ ତମସମ୍ପର ଉପ-
 ଶ୍ରୁତ ଦୋର ସେହି ଚିତ୍ତିର ସାଧାରଣ କଷ୍ଟ
 କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
 ଜମିଦାରର ନିଜର ବଣିକ ଓ ଯୋଗ୍ୟ ସବୁ
 ସାଧାରଣ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଶୁଣାଯାଇନାହିଁ । ଯୋଗ୍ୟରେ
 ଜମିଦାର ମାଜ୍ ଧରବାର ସବୁ ଅଛି ମାତ୍ର ଜଳରେ
 ଅଧିକାର ସବ୍ୟସାଧାରଣ । ଜଳ ଶୁଣିଲେ
 ଜମି କିଏ ଦଖଲ କରବ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦର୍ମଣ୍ୟ
 କହିବାହାନ୍ତି ସୁଖି ସେ ସମ୍ପତ୍ତି ଚାହାର ଦୁଦେ
 ବୋଲି ଜମିଦାର ଜାଣିଲେ ଉତ୍ତରୁ ସୁଦବାର
 ସେ ଯୋଗ୍ୟ ଗୋଲାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବ କି ?
 ଅତଏବ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଜମିଦାରକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ରୂପେ କଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର ଅଛି ଓ ଚାହାର ବ୍ୟ
 କରୁଲପୁତର ଚିତ୍ତିକର ଦେଉଅଛି । ଉତ୍ତ

ଦର୍ମଣ୍ୟର ଦସ୍ତଖତ କଲେ ଜମିଦାର-
 ମାନେ ଅପଣା ସବୁସାଧାରଣ କମନ୍ତେ ଅନଳ
 ବ୍ୟବହାର ଦେବାର ମୋଦକମା ଦରକାର
 ବାଧ୍ୟ ଦେବେ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ମଦକମା ଉପସ୍ଥିତ
 କବାଦମାନ ଗୁଣିବାକୁ ଯାଇ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜା
 ମଧ୍ୟରେ କୂଅ କବାଦ ଲଗାଇ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଏବଂ
 କସ୍ତର ଅବାଦଯୋଗ୍ୟ ଜମି ଦାଉଦୋର
 ଜମିଦାରର ଦର ଉଗା କରୁଅଛନ୍ତି । ଇଂଲଣ୍ଡ
 ପ୍ରକାର 'ଦୋଷ' ଲେଖନୀ ଉତ୍ତରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
 କବାଦ ବଦ କରବା' ପର ଶୁଣୁଅଛି ଏବଂ
 ମୌଜାର ଦେବେ ଜମି ସବ୍ୟସାଧାରଣ ଶ୍ରେଣୀ-
 ରୁ ଉତ୍ତରକୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦର୍ମଣ୍ୟମାନେ
 ସମସ୍ତ ଦୋଷଅଛନ୍ତି ତହିଁର ଦେଖାବ କରୁ-
 ଅଛନ୍ତି ଯେ ବଦାସ ଏହା ଅର୍ଥବ୍ୟବହାର
 ବୋଲି ଦେଖାଯାଉଥିବେ । ଏହି ସମସ୍ତ ମନ୍ତବ୍ୟ
 ଲେଖି ଏହି ଦାଉପତ୍ର ଶେଷ କର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ-
 ଅଛି କି ଅପଣ ଏ କସ୍ତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ମନୋହୋମ ପ୍ରଦାନ କରବେ ଏବଂ ଅବଶ୍ୟତ
 କବେତତା କଲେ ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ସହ
 ଏବଂ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ କରୁଲ କର ସମ୍ପଦ ଦେବେ
 ଅପେକ୍ଷିତେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରଦେବେ ।

କଟକ } ବସନ୍ତ
 ୨୫/୨/୧୦ } ଶ୍ରୀ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାଶ

ଜଲମାନସ୍ତାହାର ।
 ନ '୨' ମୁର
 ଅର୍ଜୁନ ସହୁ । ସା । ନାଗପୁର ପଟଣା ଛା
 ରମିତୋ ଥାନା କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଛା
 ବନାମ
 ୧ କୁପ ସାହୁ ୨ ନଗୁ ସାହୁ । ସା । ନାଗପୁର
 ପଟଣା । ପ୍ର । ଉତ୍ତରୋଗ ଥାନା କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା
 କେ
 ଉପରଲିଖିତ ନମ୍ବର ମୋକଦମାରେ ତରୁ-
 ବାରର ପାଉଣା ୪ ୨୨୧ ୩୮୧ ଅଦାୟ ସଦାସେ
 ଦେଶଦାରର ନମ୍ବରଲିଖିତ ସମ୍ପତ୍ତି ସନ ୧୯୧୦
 ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସ ତା ୧୫ ରଖା । ମୁ । ସନ
 ୧୯୧୨ ସାଲ ଅଷାଢ଼ ମାସ ଦ ୩୨ ନ ଶୁକରାର
 ଦିନା ଦ ୧୨ ଶା ସମସ୍ତଙ୍କେ ଜଲମ ଦେବ ।
 କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ପୁଲିଶ ଓ ସବରେକିଷ୍ଟର ଇଞ୍ଜ-
 ଦାର । ପ୍ର । ରମିତୋ । ମୌ । ଜୁଣ ରକବାରେ
 ଥିବା ପ୍ରକାଶକର ଗୁଣବଦ୍ଧ ଲିପି ଏବଂ
 ଜମିକୁ ଅଦାୟ ଜମା ୫ ୨୩୭ ଅଟେ ଉତ୍ତ
 ଜମିକୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ପ୍ରକାଶକର ପିତା ଉଦାର
 ସାହୁ ନାମରେ ଦାଏର ଦୋଷଅଛି ତାକୁ ପ୍ରକ-
 ବାଦ ଗୁଣବଦ୍ଧ କରୁଅଛି ଉତ୍ତ ଜମି ଏ
 ମୋକଦମାରେ ଅବକଅଛି ଜଲମ ଦେବ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଅନୁମାନକ ନୁଲ ୫ ୧୦ ୧୫

ଦେବଳ ଏ ବଜାରେ ଲେଖାଲମେନ ଓମାତ ।

ଏହି ଗଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର, ଗୋଲମଣ୍ଡ ଚାନ୍ଦି କିମ୍ପାକ, ସେକେଣ୍ଡ ଲୋ-ସୁକ୍ତ, ମଜବୁତ, ଦୀର୍ଘକାଳ ପ୍ରାୟୀ, ଠିକ ସମୟ ରଖକ; ଅରେ ଦମ ଦେଲେ ୩୬

ଦଣ୍ଡା ଚାନ୍ଦି, ୩ ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ବେରେକ୍ଟି, କିପେର ରେସ; ଚେନ ଓ ଲକେଟ ସବୁ ମୂଲ୍ୟ ୪୯ ଟା ମାତ୍ର ଛାତ୍ରମାସୁଲ ୪୦ ୧ ମାତ୍ର ।

ମନନ କାଢ଼ିବାର ହଇ ।

ଅତି ଅଳ୍ପ ପରିଶ୍ରମରେ ଓ ଏ ଦିନଟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଦଳଦ୍ୱାରା ଦୁଗୁରୁ ମନନ ବାହାରେ ଏହାକୁ ଧରବାର ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ଅଛି ଦଳଟି ଦୁଧରେ ପକାଇ ଦେଶରେ ଦୁଗୁରୁ ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ଦଳ ଚାନ୍ଦି ଓ ଦୁଗୁରୁ ସବୁ ମନନ ବାହାରେ । ମୂଲ୍ୟ ୪୯ ଓ ମାସୁଲ ୪୦ ୧ ମାତ୍ର । ଯଦି ଦେହ ୩ ଗୋଟି ଦୁଗୁ ଏକସରେ ଗଣ୍ଡ ଦରବେ ଚାହାଦେଲେ ସେ ମଥାର ବାଳ ୧୭ ଦରବାର ଗୋଟିଏ ଯଦି କିମା ମୂଲ୍ୟରେ ଉପହାର ପାଇବେ ।

Address:—
S. C. Gupta & Co.
General Order Suppliers
2-I Shambazar Street
P. O. Bagbazar Calcutta

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ।

ଶର ବା ୧ ରଖରେ ଶେଷ ଦେବା ସପ୍ତାହରେ ଶରବରେ ଶେଷେଣ ଶେଷରେ ୨୧୨ ମୁଦ୍ ଦୋଇଥିଲ ଯେ ଚହିମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଚାବର ଅଳ୍ପ ସମାପେଷା ଅଧିକ ବା ୨୨ ବମ୍ବେଇ ୧୧୦ ରଙ୍ଗ ୨୮ ବୁଝା ୮୬ ଓ ଶରପୂରାକା ୫୮ ଥିଲ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ମୁଦ୍ ୫୦ ରୁ ଉଚ୍ଚାଥିଲ । ପୁନଃସପ୍ତାହର ମୋଟ ମୁଦ୍ ୮୧୧ ଥିଲ । ଏ ଶେଷ ନିମେ ଦୁର୍ବଳ ଦେବା ସୁଖରାଶିଷୟ ।

—୦*—

ଏ ଦମର ବାଲୁବଜାର ପ୍ରିୟକାଥ ବୋଷ ବନ୍ଦକୁ ଚୋଡ଼ା କରବାହାରଣ କରତ ଦିଉନିପା-ପାଲିଟିର ବ୍ୟୟରେ ଏ ୦.୦୦୧୦ ଉପିମିଲ କିମି ସରଦାର ବ୍ୟବହ କରବାର ବଞ୍ଚାପତ ମତ କଲି-ତତାବେଳେଟରେ ବାହାରଅଛି । ଏ କିମିର ଦର୍ଶିଣରେ ବାଲୁବଜାର ନିମତୋଡ଼ି ସଜ୍ଜକ ଏବ ପଦିମ ଓ ଉତ୍କଳରେ ଗୋପୀନାଥ ସାହୁର ଘର । ବୋଧହୁଏ ଏହି ବଞ୍ଚାପତ ପ୍ରିୟକାଥ ବାବୁ ଚନ୍ଦ ସମ୍ପଦେ ଅଟେ । ଭୁବରେ ପ୍ରିୟକାଥ ବସ୍ ଦୋଇଅଛି

ଶର ବା ୧୪ ରଖରେ ଶେଷ ଦେବା ସପ୍ତା-ହରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଶରବରେ ଅଳ୍ପ ବୁଝି ଦୋଇଥିଲ । ଅଲକସାମର ଏବ ବଙ୍ଗସାମର

ଉତ୍କଳ ବର୍ଣ୍ଣାପ୍ରୋତ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲ । ଚେଣ୍ଡ ବର୍ଣ୍ଣାକାଳ ଅଲମୁରୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳର ପର-ମାଣ ଓଡ଼ିଶା, ସୁଦ୍ରପ୍ରଦେଶ, ମଧ୍ୟଭାରତ, ମଧ୍ୟଗୁର ଓ ମାଦ୍ରାଜ ଦର୍ଶିଣରେ ପତଦର ୨୦ ଉଚ୍ଚା ଥିଲ । ମାତ୍ର ସୁଜସ୍ୱତ, ସିକ୍ତ ଓ ଉତ୍କର ପଦିମ ପ୍ରଦେ-ଶରେ ପତଦର ୨୦ ଅଧିକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେ-ଶରେ ସମାନ ଥିଲ ।

କଲେଟ ଜଗରରେ ଗୋଟିଏ ଅଦ୍ୱାଶକମକ ଅନେକ ଉଚ୍ଚରୁ ପଡ଼ିଯିବାଦେହୁ ଜ ଏ ଶ ଅବେଶୁ ତାଳକବଳରେ ପକିଅଛନ୍ତି । ଅଦ୍ୱାଶ-କଦ୍ୱାସ ବିଷ୍ୟାତ ପଶ୍ଚିତ ଅକମ୍ପୁତ ମହୋଦୟ ବହରେ ଅରୋଦଶ କରଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ପାଞ୍ଚକଣ୍ଠମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣ ଦରାଇଅଛନ୍ତି । ଅକା-ଶକମାତାରୋଗୁ ପଶ୍ଚିତ କନେଟ ମହୋଦୟ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଉଚ୍ଚରୁ ପଡ଼ି ଇହଲଳା ସାଙ୍ଗ କରଥ-ନ୍ତି ।—ବାସୁକଦ୍ୟା ଉତ୍କରମୁଖେ ନ ଜାଣିଲେ ଅନାପ୍ରକମାତ ନ ଲୋଇବାର ବେଦରେ ଉପ-ଦେଶ ଅଛି ।

—*—

ଶର ବା ୧୧ ରଖରୁ ବା ୧୨ ରଖପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବେଦକ ବର୍ଣ୍ଣା ଶରପାତ ଶର ଅନ୍ୟାନ୍ତ ଶର ଦେବାରେ ଏକଲର ଅନେକପ୍ରାଳରେ କିମନାନ ବୁଝି ପାଞ୍ଚିଆର ବ୍ୟବଧାତର ବିପଦ ବଦାର ଥିଲ ଓ ଚହିପାଇଁ ଗୁଣ ଚକ୍ରା ଦୋଇଥିଲ । ଉତ୍କରକ କୃପାରେ ମତ ଶରବାର ଅପନନ୍ଦରେ ମେସ ବାହାର ସମ୍ପାପରେ ଏ କମରରେ ଏକ ଅଗ୍ରା ଟାଣବୁଝି ଏବ ପରଦକ ସେହପର ବୁଝି ଦୋଇ ମେଦୁଅ ପାନ ଦେବାରେ ଲେକକର ମତ ଅସ୍ତ ଧରଅଛି । କିଛିକାଳ ଏହପର ଦେଲେ ବ୍ୟବଧାତ ବାହାରିବ ।

—*—

ଚଲିତକାରେ ଶେଷ ବିନ୍ଦୁଦାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦିପ୍ତ ସେଉଁ କୁଞ୍ଜାମା ପ୍ରାପିତ ଦୋଇଥିଲ ଚହିରେ ଯେନିସିଲର ବାରବାନା ପ୍ରାପିତ ଦୋଇ ଯେନ-ସିଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଉଅଛି । ଏଠାର ଯେଉଁ ରଦ୍ଦ-ଲେକମାନେ ଉଚ୍ଚ କୁଞ୍ଜାମାର ଅଂଶ ଶାଣି ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ନିତଟରୁ ଗୋ ୨ ୫ ଲେଖାଏ ଯେନିସିଲ ଉପହାର ଅସିଅଛି । ସେହ ଯେନ-ସିଲ ଦେଖିବାକୁ ଯେମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ତେମନ୍ତ ବ୍ୟବଦାବେପଯୋଗୀ ଦୋଇଅଛି ଏବ ଚହି-ଉପରେ ବଙ୍ଗଳା ଅକ୍ଷରରେ “ ବାବୁ*ଚରି ହବା ” ବୋଲି ଶ୍ରଦ ମନ ଦୋଇଅଛି । ଏଥିର ମୂଲ୍ୟ ତେତେ ଅମ୍ବୁମାକକୁ କରା ଚାହିଁ । ସମ୍ପ-ବରଃ ଅନ୍ୟ ଯେନିସିଲ ଅପେକ୍ଷା ଶସ୍ତ୍ରା ଦେବ । ଲୋଡେ ଏହି ଯେନିସିଲ ବ୍ୟବଦାର ହଲେ

ଦୁଦେଶୀୟ ଦୁଗୁର ଉତ୍କର ସାଧନ ଦେବା-ଯୋଗୁଁ ବଡ଼ ଅନନ୍ଦର ବନ୍ଧୁ ଦେବ ।

ଜଗେ ବନ୍ଧୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କ ଧର୍ମପାଳା-ଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଅ ପାରବେଦାର ଦାଟ ଜଗ-ଦାଅ ସଜ୍ଜକ ନିତଟରେ ରହୁବାର କଥା ମାତ୍ର ଇକସହାର ସେଠାରୁ ପୁନୁ ଦୁର ମାଉର ଅନୁର ଭୁବନରେ ସାବନୋତା ରଖି ପରଭ-ରୁର କରୁଅଛି । ଏଥିରେ ସଧୁକମାନଙ୍କର ସିବା ଅସିବାରେ ଚାରି ମାଉର ବୁଲଣୀ ପଡ଼େ ଓ ଅନେକ ସମୟରେ ରେଇମାତ ଧରି ନ ପାରି ଅଶେଷ ଅସୁବଧା ରୋଗ ହରିବାକୁ ହୁଏ ଏଥିର ଇକସହାଧିକିଷ୍ଣୁ ଗୋଟା ଦାଟରେ ଚାହିଁ । ଗରପୁଅ ନଦୀବାଟରେ ମଧ୍ୟ ସେହୁ ଅନ୍ତ ନୋତା ଅଛି । ଅମ୍ବୁମାନେ ଅଗ୍ରା କରୁଁ ଜଲବୋର୍ଡ-ପକ୍ଷରୁ ଏଥିର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦୋଇ ଉପଦା ପ୍ରାଳରେ ଏବ ଉପସୁକ୍ତ ପରିମାଣରେ ଦୋତା ପକାଇ ଦବା ପାର କରିବା ଦାରଣ ଇକସହାରରୁ ସାବଧାନ ଓ ରବିଷ୍ୟତ ବୁଝିର ପ୍ରତିବଧାନ କର-ଯିବ ।

ତେପୁଟୀ ଓ ସତେପୁଟୀ ପଦପ୍ରାଥୀ ବାହୁ-ବାରେ କିଲ ଦାତମମାନେକ ଇ ବସୁର ଅଜ୍ଞକୁ ନ ଯାଉ ଯୋଗ୍ୟାପ୍ରାପ୍ତ ଦୁଷ୍ଟି ରସିବାର ଅମ୍ବୁ-ମାନେ ରେଖିଥିଲୁ । ସେ ସମ୍ପଦରେ ସଦ୍ୟୋଗୀ ଗଜନାବଦାସିନା ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ସହର ବିଦ୍ୟ ଦୋଇ ବହୁଅଛନ୍ତି କ “ ବାସୁବଦ ନାଭିବସୁର ଅଜ୍ଞକୁ ନ ଯାଉ ପ୍ରାଥୀ ମନୋନୀତ କରବା ସଦ୍ୟ-ବାଦସନ୍ଧାନ ଅଟେ ଦାରଣ ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେଉଁ-ମାନେ ପ୍ରାୟୀ ଗୁବରେ ବହୁକାଳରୁ ବାସ କରୁ ରହୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା ଶର ବୋଲି ଶୁଣକରୁ ଉପତ । ଅପରାମ ମଧ୍ୟରେ ମତରେତ ଦାହାର ଦେଶର ଉପସାଧ୍ୟରେ ବାଧା ଦେବା ସୁବଦେହୋର ଦାର୍ଯ୍ୟ ନୁଦେ । ସଦ୍ୟୋଗିକ ସହର ଏତମତ ଦୋଇ ଅମ୍ବୁମାନେ ଅଗ୍ରା କରୁଁ ଓଡ଼-ଶାର କ୍ୟାସୁପସୁଗ କମିଶନର ଓ ମବର୍ଣ୍ଣମେଖ ସେହୁ ଉଦାରମତବସନତ୍ରୀ ଦୋଇ କ୍ୟାସୁପକତ ମତ ପ୍ରଦାଶ କରବେ । ” ଏଥିରୁ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାୟୀ ନିହାଣୀ କାଳ, ଶ୍ରେଣୀର ଲେକକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟାଏ ବେଦନତ ବାହାର କର ବଦୁର ଏବଂଶ୍ରେଣୀର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଲେକ ଅପଣା ସାଥ ଲୋକୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବସମ କୁମରେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ଅଳ୍ପକୁ କିମା ଚୋଟିଦି ଉତ୍କରକ ଚାହିଁ । ଦେସରମକଳ-ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରମ ପାତ୍ର ଦୁର ଦେବାର ଅମ୍ବୁମାନେ ଦାମଦା କରୁଁ ।

A COMPLAINT AGAINST THE BENGALLEES.

Under the head 'The Complaint,' our Contemporary 'The Star' published a portion of a letter received by her. The name of the writer does not appear, but it is clear from the context that he is a pleader of at least 22 or 23 years standing.

Our Contemporary formed a Court of Arbitration and called on the combatants or supposed combatants to submit their Statements and adduce evidence in support of their cause. No 'award' has yet been made, but the very able letter of the Honourable Mr. M. S. Das shows what value is to be attached to the so called complaint. We did not notice the complaint as our contemporary had charge of it, but since some of our correspondents have been addressing us on this subject we cannot pass over the matter unnoticed.

The above letter which our contemporary styles 'A complaint' was written with the object of giving vent to the wrongs or supposed wrongs which the children of Utkal (whom the writer calls 'Oriyas') think have been meted out to them by the Bengalees. It is not understood whether the writer means to include the domiciled classes in the term "Bengalees." He uses the word "here" in conjunction with the term "Bengalees", which may either mean the "Domiciled Bengalees" or residents of Bengal who are at present residing here.

"For some reason or other," the writer considers the Editor of our Contemporary the fittest person to "study the question and to eliminate or eradicate the bad thing, if it exists." By "bad thing," the writer means the "mutual feelings" which he calls "undesirable" between "the Bengalees here and the Oriyas." The writer while invoking the aid of our Contemporary to deal with the question, has been pleased to remark that the "task" set down for him "is really a very easy one" requiring only a little "tact."

The writer of the Complaint next addressed himself to trace the cause of the "ill-feelings." In his opinion the children of the soil, the Oriyas, are not to blame, for it is not to their interest to create bad blood with their "elder brother," the Bengalees, since all the important offices, Civil, Revenue and Criminal are filled up by "Bengalees." Turning to the Bar, the writer observes that the majority of its members are "Bengalees." He then throws out an unhappy and we consider a most indiscreet insinuation against the Bengalee presiding officers and junior Bengalee pleaders, the latter being charged with "thinking" that they will enjoy "the good graces of the officers and the help of senior Bengalee pleaders" by "fomenting bad feeling or at least by giving the presiding officers and leading Bengalee

pleaders to understand that Oriyas hate Bengalees."

The writer seems to be exceedingly hard on the junior Bengalee pleaders and in his unguarded fury did not hesitate to say that "among the Bengalee junior members of the Bar there are many who had no respectable means of livelihood before and who have come here simply to eke out their existence by making money any how." [The italics are ours.] He finds the "bone of contention in the Bar and in Government employments" and he thinks the Cuttack Bar is overcrowded as there are now about 60 pleaders both Bengalees and Oriyas. The tenour of his letter goes to show that this ill-feeling is confined mostly to petty professional jealousies. As to the Government employments *i.e.* Deputy and Sub-Deputy Collectorships they are entirely in the gift of Government. No Bengalee in the true sense of the word is eligible and the complaint has no meaning unless the writer intends to shut out the domiciled classes from Government Service. We do not know whether the writer will be justified in holding up his hand against appointment of a qualified domiciled and whether by so doing he will really be serving his Country. We can safely say that, that is not the way in which a peacemaker and a tactful man should proceed. He is loud in his complaint that there are no sufficient number of graduates in Orissa and that none among the Oriyas has yet become a Civilian, a Surgeon (Civil), an Engineer, a Bar-at-law. But the question naturally suggests itself—"Who is responsible for this?" "Do the Bengalees hinder the children of the soil from attaining any of these positions?" If you strive hard, come out of the University in large numbers, occupy the Bar to its fullest strength, there will be hardly any room for a new comer. The writer seems to forget the very Elementary principles of those rules that govern Civilised Communities. If "Orissa" be for the 'Oriyas' and 'India' for the 'Indians,' we will certainly land in a very anomalous position. We will then have to call back our brethern who have been earning their bread elsewhere outside the country. Does not the writer know that *lakhs* of Utkalyas have been living outside Orissa and several of them have made fortunes with the wealth earned beyond limits of the land of their birth?

The writer may have personal dislike or grievances against a number of Bengalees who condemned Orissa and her people or would not like "potatoes" grown here or "fish" that live in Orissa waters - but is that a reason for running down a race? The writer should not have shut his eyes to the large capital sunk here by people of Bengal, to the large number of good people who worked and have still been working for the good of the

country—people who have a genuine love for Orissa. If there be Bengalees who slight Orissa, there are "Oriyas" too who reciprocate the feeling towards Bengal and her sons. The writer says that this undesirable state of feelings is of recent growth—has in fact come into existence during the last 7 or 8 years. It appears from the tenour of his letter that the seat of this ill-feeling is to be found in the Bar Library. For ourselves, we see that the Oriyas and the Bengalees whether domiciled or not live in perfect amity, outside, in town. In the mufossil the domiciled Bengalees and their Oriya brethern live in perfect peace, sharing with each other the joys and sorrows of life. The few grass-hoppers which keep up the noise of party or race animosity have not yet penetrated the country. Even in the town itself instances are not wanting where the two races live as brothers. We have seen in Calcutta both Bengalee and Oriya graduates and under-graduates living in terms of close friendship. The two or three prize appointments every year and the few thousands earned by pleaders at the Bar are comparatively insignificant compared with the inordinate wealth that merchants and traders make annually. And who these merchants and traders are? Are they not mostly residents of places outside Orissa? Is there any means of shutting them out and even if we do devise means would it be to our benefit? We will revert to this in our future issue. Nothing grieved us more than to find the writer ascribing a selfish motive to Utkal's loyalty to Government. Whoever the writer may be he does not certainly voice the feeling of a large section of Utkalyas whose loyalty to Government is not on a sliding scale to be gauged proportionately with the number of appointments or favours conferred on them.

—o—

ଓଡ଼ିଶାର ଭଲ କଲମର ଗତ ମସିହା କଲମ ଓ ମୂଲ୍ୟ ବିବରଣ । ଯଥା;—

କଲମ	କଲମ	ମୂଲ୍ୟ
ବସନ୍ତ	୧୫୭	୫୭୫୭
ବାଲେଶ୍ୱର	୪୧୧	୨୧୪୧
ପୁସ୍ତକ	୪୭୭୭	୨୫୭୧
ସମ୍ବଲପୁର	୩୪୧୮	୨୧୦୮

ଉପରଲିଖିତ ମୂଲ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ (ବସନ୍ତରେ ୭୭ ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ୩୫୦ ଓଲଟୁଆ ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ୧୧୧ ବସନ୍ତସେମରେ ବସନ୍ତରୁଣା । ଅବଶିଷ୍ଟ କଲମରେ ଏ ଦୂରସେମର ପ୍ରାଦୁର୍ଭବିତ ଓ ଥିଲା । ସମ୍ବଲପୁରର ବାଲେଶ୍ୱର ମୂଲ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଲମ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଥିଲା ।

ବନ୍ଦୀସ୍ୱ ପାଦଚଳମତୀର ବା (ଉଦ୍ଦିଗେଷତ)
 ବସ୍ତୁର ସତ ୧୮୭୭ ସାନ୍ଦର ୩ ଅଠର ଅନୁ-
 ସାରେ ବନ୍ଦୀକା ଲେପ୍ତେଠ୍ୟ ସନର୍ଥର ଲେପା-
 ଦିଅନ୍ତୁ କ ଓପଣା ଦେବାଲସମନ୍ତୀସ୍ୱ ନିୟ-
 ମାବଳା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତରୂପେ ସଂଶୋଧନ କରିବେ
 ମଥା ସେହି ନିୟମାବଳୀର ଧା ୩୩ ଶରେ ଅଛି
 କ ଯେ ବାକ୍ସି ବା ବାକ୍ସିମାନେ ଜଳଦର ବହି-
 ଲସ୍ତୁ ଦେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ସେମାନେ
 ବହିଲସ୍ତୁ ଲିଖିତ ମୋଟ ନିମିତ୍ତ ସରକର
 ୩ ମାଣର ଅନଧକ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ନିଜର
 ଜଳଦର ଶୁକ୍ତ ପାଇବେ ଅଥବା ସେହି ମୌଜା-
 ର ଜଳଦର ସେତେ ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ତାହା
 ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟ ଦେଲିଉତ୍ତରୁ ବହିଉତ୍ତରେ
 ପରଦର ୩ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଉପୋକ୍ତରେ ଉପକ-
 ପାଇବେ ମାତ୍ର ଦର୍ବତାଲର ବହିଲସ୍ତୁର ସମତ-
 ରେ ଉପକ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟିତ ତାହୁଁ ଏଥିର ମର୍ମ
 ଏହି ବହିମାନ ଦେବଳ ସରକର ମ ୩ ଶ
 ନିଜର ଜଳଦର ଶୁକ୍ତ ବ୍ୟୟାଉଅଛି ମ୍ରାଜ
 ଏଣିକ ସେହି ଲିପି ଶୁକ୍ତ ଅଥବା ଉପକ ପରଦର
 ଟ ୩ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଦେବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ
 ଲକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି । ନିୟମାବଳୀର ଏ ପ୍ରକାର
 ସଂଶୋଧନରେ ତାହାକି ଶୁକ୍ତ ବହିର ଅବ-
 ଶ୍ୟକ ହେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକୁ ଜଣାଇ ପାରିବୁ ।

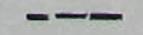

ଉତ୍କଳବା ଦାଉଡ଼ୋର ବସ୍ତୁର ମାନ-
 କର ହୋମଉତ୍ତ ଓ ମାଦ୍ୟବର ଶୁକ୍ତମା ମଦ୍ୟା-
 ସ୍ତୁକ ମିସଲରେ ବଦଳିଲ ଜଳକ ଅଦେଶ
 ବସ୍ତୁକରେ ଉପକ ସତ ୧୧୯୦ ସାନ୍ଦର
 ଚ ୨୭୧୪ ମର ରୁଇ ବସ୍ତୁର ସମସ୍ତରେ ପ୍ରଥମ
 ଅବାଉରେ ବାସଲ ଦୋଇଥିବା ଉକ୍ତିକାସ
 ଦରଶାସ୍ତ୍ରର ଚାରଣ ମାନକର ବସ୍ତୁରପର
 ଶୁକ୍ତମା ପରଲେ । ସେ ମୋକଦମାରେ
 ଦାରଣ ବର୍ଣ୍ଣାଲବାସତାସେ ବାବୁ ଦାଉଡ଼ୋକାଅ
 ଉକ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ଓ ବାବୁ ସ୍ୱରେପତନ୍ତ ଉକ୍ତବର୍ତ୍ତୀ
 ଉକ୍ତମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମୋକ୍ତ
 ଉକ୍ତର ଦହରେ ସେ ସ୍ୱରେଶକରୁ ଓଡ଼ିଆ
 ଚାଷନ୍ତି ସେ ନସ୍ତ ଦେଖି ଚାଷଣ ଦହଦେବେ ।
 ବସ୍ତୁରପର ଅଦେଶ ପାଇ ସ୍ୱରେଶକରୁ
 ଚସ୍ତ ଦେଖି ଚାଷି ବହଦେବେ ଏବ ନସ୍ତର
 ଦେବେତ ପ୍ରଧାନ ତଥା ଅନୁବାଦ କରି ରୁଣ୍ଡାଇ
 ଦେବାରେ ବସ୍ତୁରପର ଅଦେଶ ସାହାଯ୍ୟ
 ହୋଇଥିଲ । ଏଥିର ପାଠପ୍ରମାଣେ ଦେଖିବେ
 ସେ ସ୍ୱରେଶକରୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଓଡ଼ିଆକା କରି
 ଦାଉଡ଼ୋକ୍ତରେ ଓଡ଼ିଆକା ବ୍ୟବସାୟ କରିବା
 ଦେବୁ ଓଡ଼ିଆକ ମାମଲପତ୍ରରେ ସ୍ୱକ୍ଷ ହୋଇ-
 ଅଛି । ଓଡ଼ିଆ ଚାଷିବା ଓଡ଼ିଆକ ଦାଉଡ଼ୋକ୍ତରେ

ନିୟମ କରିବାରେ ଓଡ଼ିଆ ମୋକଦମକର
 ଶ୍ରେୟ ଅଛି । ଓଡ଼ିଆ ଓଡ଼ିଆ ଦେହ ଦାଉଡ଼ୋ-
 ଟରେ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାର ଦେଖିଲେ ଅମ୍ବେ-
 ମାତେ ବକ୍ତ ଅଦେଶ ଦେବୁ ।

ଦାଉଡ଼ୋକ୍ତର ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ବାଲେ-
 ଧର ଜିଲ୍ଲାବୋର୍ଡ଼ର ବଦ ଦରଦେଇଥିବା ବସ୍ତୁରେ
 ଅମ୍ବେମାତେ ଯାବା ଲେଖିଥିଲୁ ବାଲେଧର
 ସମ୍ପାଦକାହାକା ବହିର ପ୍ରକାର ଦର ଲେଖି-
 ଅଛନ୍ତି ସେ ନୁହେଁ ସୁଇ ପ୍ରାପକ ଅଥବା ହୌଶିସି
 ସୁଇର ସାହାଯ୍ୟ କରିନ କର ଅଧ୍ୟ ସୁଇକୁ
 ପ୍ରଦାନ କରବାସମ୍ବନ୍ଧରେ ତେସ୍ତୀ ମନୋହର
 ଓ ସବ୍‌ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟରମାନେ ସବୋସବା ବୋର୍ଡ଼ର
 ତେସ୍ତୀରମାନ ବା ଉପସତେସ୍ତୀରମାନ ଦେହ
 ଦୁହୁ । ସେହି ତେସ୍ତୀରମାନ ବା ଉପସତେ-
 ସ୍ତୀରମାନ ନିଜେ ରୁଲି କ ଦେଖି ପରଦୁହୁରେ
 ବୋଲ ପିଅନ୍ତି ତାକୁ ଏତଥା ଗୋରୁ ପାଠ ପାରେ
 ମାତ୍ର ସାମଲ ଶ ବ୍ୟାଚରଣ ଦାସକ ପର ପରମ୍ପରୀ
 ଓ ପରଦର୍ଶନଦାସ ଉପସତେସ୍ତୀରମାନକୁ ବାଦା
 ଶୋଭମାସୁ ନୁହେ । ସଦ୍ୟୋଗିକ ଲେଖାରୁ ଚଣ-
 ଶାଏ ସେ ବ୍ୟାଚରଣ ବାବୁ ସ୍ୱୟଂ ବକ୍ତ ପ୍ରାମାଣ
 ରଦନ୍ତି କ ଦର ତେସ୍ତୀ ବା ସବ୍‌ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟରଙ୍କ
 ତଥାରେ ଶୁଲିଅଛନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରକୃତ ଦୋଇଥିଲେ
 ଅମ୍ବେମାତେ ଅବସ୍ୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦିବ ଦେବୁ । ପଲଟୀ
 ଦାଉଡ଼ୋକ୍ତର ପଲ ରଲ ଦେଉଥିବାର
 ଅମ୍ବେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ । ସେ ବସ୍ତୁରେ ବକ୍ତ
 ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତକ ଦୋଇ ତାହୁଁ । ସୁରବଂ ତେସ୍ତୀ
 ବା ସବ୍‌ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟରଙ୍କ ଉପୋକ୍ତରେ ଦପର ମତ
 ମାଳିକ ? ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କ ଉପୋକ୍ତ ଦେଲେ
 ଓ ଦେବେ ଦେଉଁ ବସ୍ତୁରେ ବସ୍ତର ସେକେ-
 ଟରକୁ ସାବଧାନ କରି ବ୍ୟୟାଉଥିଲ ଏବ
 ସୁଇର ଅବସ୍ଥା ଦପର ମନ ଦେଲ ଏହା ସଦ-
 ଯୋଗୀ ସଦକରେ ବ୍ୟାଚରଣ ବାବୁକଠାରୁ
 ରୁହି ସବସାଧାରଣକୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଅମ୍ବେମା-
 କର ମତ ମାଳିଆର ଆଜ୍ଞା କାରଣ ବ୍ୟାଚରଣ
 ବାବୁ ବାବୁକଠାରୁ ଦୁରରେ ନାହାନ୍ତି । ଅମ୍ବେ-
 ମାତେ ଶିକ୍ଷାବସ୍ତୁରର ପସ୍ତପାଣ । ଦେଖିଲେ
 ସେତେ ସୁଇ ହୁଏ ଏବ ସେତେ ସାହାଯ୍ୟ
 ବ୍ୟୟାଏ ତେତେ ରଲ । ଏତ ପ୍ରାକର ଲେଖକ
 ନିତରୁ ସୁଇ ଉଠାଇ ନେଇ ତାକୁ ନୂର୍ତ୍ତ କରି
 ଅନ୍ୟ ପ୍ରାକର ଅପସ୍ତୁତିର ନୁହେଁ ସୁଇକୁ ସାହାଯ୍ୟ
 ଦେବା ବା ସୁଇ ବସାଦେବା ନ୍ୟାୟାଦମୋଦ
 ଦୁହୁ । ଦାଉଡ଼ୋକ୍ତର ଅବନକ ରଲଥିଲେ
 ତାହାକୁ ଉପକ କରିବା ସେ ଏତାନ୍ତ ଅସମ୍ଭବ
 ଏପର ବ୍ୟାସ ସଦକରେ ଦେଖିନାହିଁ ।

ଉଦ୍ଦିଗାସୁରୁ ବୁଝି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଙ୍କ
 ମତ ଅପ୍ରେଇ ମାସ ବା ୨୯ ଉପର ଅଦେଶ
 ଉତ୍କଳବାଲୁ ମତ ସର୍ବମାନେ ପ୍ରକାଶକର ଅମ୍ବେ-
 ମାତେ ଅବସର୍ଯ୍ୟକୁ ବାଦା ପ୍ରକାଶ ଦର ଚ ସୁବା-
 ରୁ ଚକାସ ଦରଅଛନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକୁ ହୌଶିସି
 ମୀମାଂସା ଦୋଇଥିବାର ଅମ୍ବେମାତକୁ ଜଣା କ
 ଥିଲ । ଉକ୍ତ ଅଦେଶ ସମ୍ବଲମାର ସମ୍ପାଦକ ବାବୁ
 ବୋଲୁକାନଳ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ନିତରୁ ଅଧିଥିବାରୁ
 ସେ ବାଦା ଅଲୋଚନାସୁଦ୍ଧ ଦାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ
 କରିବାଦାରଣ ଗର ପନବାର ସମ୍ପାଦକସୁକୁ
 ଦେଲୁସତ୍ତର ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ଅହାତ ଦରଥିଲେ
 ମାତ୍ର ଶୁଭଜଣ ସର୍ବରୁ ଅଧିକ କ ଅଧିବାଦେହି
 ଅଧିବେଶକ ଦୋଇ ପାଇଲ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
 ଣ୍ଡଙ୍କ ଅଦେଶ ଅପ୍ରେଇ ମାସ ବା ୨୯ ଉପରେ
 ଦୋଇଥିବା ପୁଲେ ବୋଲୁକାନଳ ବାବୁ ଅବଶ୍ୟ
 ବାଦା ସେହି ମାସପକ୍ଷରେ ପାଇଥିବେ । ଏତେ-
 କାଳ ବାଦା ନୁହେଁ ରଖିବା ଏବ ଗବର୍ଣ୍ଣମନ୍ତ୍ରୀସ୍ୱ
 ଦାର୍ଯ୍ୟାବଧାରଣ କରିବାଦାରଣ ସୁରୁ ଚ ଚାଦ-
 ବାରଦେବୁ ତାକୁ ଜଣାଥିବ । ସେହି ଉଦ୍ଦିଗାସୁ-
 ରିଂ ବୁଝି ଉପାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାଧାରଣ ସର୍ବ-
 ଦୋଇ ସେହି ଅବେଦନ ପକ ଦମ୍ପପଦର
 ସାଦେବକଦାସ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକୁ ପଠା ପାଇ-
 ଥିଲ ବହିର ସାସରଦାରକି ମଧ୍ୟ ଦମ୍ପପଦର
 ସାଦେବ ଉକ୍ତ ଅଦେଶ ଜଣାଇ ନାହାନ୍ତି
 ଏମଲ୍ଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଅମ୍ବେମାତେ ବାଦା
 ଜାଣିବୁ ବସ୍ତର ? ସଦ୍ୟୋଗୀ ଗୁଣ୍ୟବାଦ
 ସେ ସେ ବୋଲୁକାନଳ ବାବୁଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧରୁ
 ବାଦା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସମମ ଦେଲେ ମାତ୍ର ଅନୁ-
 ପ୍ରଦ ବର୍ତ୍ତକ ନାମ ପ୍ରକାଶ କ ଦରେ ଦାହିକ ?
 ସେ ଯାହା ଦେଉଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ସେ ଓଡ଼ିଆ ଶୁକ୍ତ
 ଅଗ୍ରାସ୍ତ ଦେଲେ ଶିକ୍ଷାବସ୍ତୁରର ଚାଉରେକରୁ
 ଉତ୍କଳମତେ ଏବ ବା ଚତୋପଧିବ ବୁଝି ଉତ୍କଳ-
 ବାସୀ ଅନୁଓଡ଼ିଆ ଶୁକ୍ତ ଦେବପାଦର ଅଦେଶ
 କରଅଛନ୍ତି ବହିପାଇଁ ଅମ୍ବେମାତେ ଦୁବଞ୍ଚକା
 ସ୍ତୀତାର ଦରୁଅଛି । ମାନ୍ୟବର ମହୋଦୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ନ୍ୟାୟ ବସ୍ତୁର କରିବାକୁ ସମମ କ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ
 ଅନୁଓଡ଼ିଆଙ୍କ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହାବେଳେ
 ଉପେକ୍ଷା କରପାରିଲେ ନାହିଁ । ମାନ୍ୟବର ସର୍ବ
 ବେଦର ବାଦାବୁର ବକ୍ତ ଦସ୍ତୁକ୍ତ ବରଷଣ ଓ
 ନ୍ୟାୟବାଦ ଶାସନଦର୍ଶି ସଦେହ ତାହି ମାତ୍ର
 ଉମ ଉକ୍ତା ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ । ସଦ୍ୟୋଗିକ ବୁଝି
 ମାତ୍ର ସଦ୍ୟୋଗିକ ବୁଝି ରଖିବେ ସେ ଗାଳଦେବା
 ମଦତ୍ତ ଲେଖକ ଦାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ । ସାହା ଦେଉ

ନବଶ୍ରେଣୀର ଅଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଥିବାରୁ ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ଧର୍ମାଦାୟକ ଦେଇ ପାଠକମାନଙ୍କ ଅବନତି ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧାର ଦେଲୁ । ସତ୍ୟା:

"The Lieutenant Governor has been pleased to decide that in the absence of eligible Uriya candidates, one or more of the special Engineering scholarships may, at the discretion of the Director of Public Instruction, be awarded to domiciled non-Uriya candidates. The Director of Public Instruction has been instructed to mend the rules framed by him accordingly"

Govt. Order No. 149 T. G.
Dated 21, 4.10

ପୁରୀ ରଥଯାତ୍ରା

ଗତ ତା ୧୫ ରାଜ ପତ୍ରିକାର ସନ୍ଧ୍ୟାପର୍ବଦ ହତ ସତୀକ୍ତ ସନ୍ଧ୍ୟାପର୍ବଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନରେ ରହି ଦର୍ଶନୀୟ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ଧ୍ୟାପର୍ବଦ ସେତାରେ ବଡ଼ ଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ପୂର୍ବଦରୁ ଦୁଇ ରଥର ଦର୍ଶନମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଶ୍ରୀଜୀବନାଥ ଦେବଙ୍କ ରଥର ଦର୍ଶନମୂର୍ତ୍ତିଦର୍ଶ୍ୟ ଏବଂ ଅପ୍ରକୃଷ୍ଟରେ ଶେଷ ହେଲା । ପରଦିନ ତା ୧୬ ରାଜ ପତ୍ରିକାର ଦିନା ୧୦ ଥା ସମୟେ ଠାକୁରମାନେ ବାହୁଡ଼ାବଜୟ କରି ମଧ୍ୟାହ୍ନ ୧୨ ଥାରେ ରଥାରୁଡ଼ି ହେଲେ । ବସୁଦେବ ଶ୍ରୀମାନେ ଭକ୍ତରଥରେ ଦଉଡ଼ି ଲାଗି ରଥଗଲା ଅର୍ଥମ୍ ହେଲା । ଶ୍ରୀଜୀବନେ କରୁକ ରଥରେ ପୁଲକ ଶାହେବ, ସୁରପା-ରଥରେ ଚିତ୍ତୁରୁ ଇନ୍ଦ୍ରମାତୁଳ ସାହେବ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଜୀବନାଥ ଦେବଙ୍କ ରଥରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ମାଳି-କ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ଓ ମେଲେଜରବାବୁ ଚରାଣ-ଧାରଣ କରୁଥିଲେ । ସାହେବମାନେ ହସ୍ତରେ ଲାଲପତାକା ଧରି ରଥର ମଜସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିଲେ । ଅପରାଧି ଶାଠାରେ ଦୁଇରଥ ଯଥାକ୍ରମେ ସିଂହଦ୍ୱାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମାତ୍ର ଶ୍ରୀ ଜୀବନାଥ ଦେବଙ୍କ ରଥ ଗର୍ଭିକାଭିପର ନିକଟସ୍ଥ ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଥର ଚକ ନାଲିରେ ପଡ଼ିବାରୁ ପ୍ରାୟ ଅଧଘଣ୍ଟା ବନ୍ଦମୁହାଁ ଠିକ-ସନ୍ଧ୍ୟାପର୍ବଦେ ଗଜବାଣୀର ସନ୍ଧ୍ୟାପର୍ବଦ ହେବାରେ ହୁଏ । ସୁସଜ୍ଜା ମହୋଦୟ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଠାକୁରଣୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କଦ୍ୱାରାରେ ରଥ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ "ଦରବୋଇ" ଧରଣରେ ଗମନ ମେହନା ବଦ-ଜିତ ହେଲା । ସେହିଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦାସପୁଣ୍ଡ ରୋଟି ଦେବା ପରେ ଗଣ୍ଡି ହୋଇଯିବାପାଇଁ ମାତମୟ ପୁରୀର ମହୋଦୟଙ୍କ ଅଦେଶମତେ ରଥ ଗଜବାଣୀ ସନ୍ଧ୍ୟାପର୍ବଦେ ରହିଲା ପରଦିନ ତା ୧୭ ରାଜ ପତ୍ରିକାର ପୂର୍ବାହ୍ନରେ ଶ୍ରୀ ଜୀବନାଥ

ଦେବଙ୍କ ରଥ ସିଂହଦ୍ୱାରରେ ଲାଗିଲା । ରଥସମ୍ପର୍କରେ ଏବଂ ଅଭିମତ ହେଲା । ସୁଜବାଣୀ ଓ ମଠମାନଙ୍କର ଅଧରପଣ ଗ୍ରେମ ଏହିକଥା ଦୋଇଥିଲା । ବଡ଼ଏଡ଼ାଦ୍ୱାରରେ ସହର ଓ ମଝାସହର ଅନେକ ନୈବେଦ୍ୟ ରୁଡ଼ା ଉଖୁଡ଼ା (ରଦଣୀ) ଦୁଇପକ୍ୱ ପିଞ୍ଜୁକାଦ ଗ୍ରେମ ଲାଗିବାର ବ୍ୟୟ ଥିବାରୁ ସନ୍ଧ୍ୟାପର୍ବଦ ଅନୁଗ୍ରହକ୍ରମେ ମେଲେଜରବାବୁ ତା ୧୮ ରାଜ ପତ୍ରିକାର ବଡ଼ଏଡ଼ାଦ୍ୱାରରେ ପହଞ୍ଚି ପ୍ରକୃତ ରବିଥିଲେ । ତା ୧୯ ରାଜ ମଙ୍ଗଳବାର ପୂର୍ବାହ୍ନ ୧୧ ଥା ସମୟେ ଚଉକେ ଦୁଇପ୍ରହର ଧୂପ ପରେ ପହଞ୍ଚି ଅର୍ଥମ୍ ହୋଇ ୧୨ ଥା ମଧ୍ୟରେ ଠାକୁରମାନେ ଶ୍ରୀ ମଳାଚରୁରୁପିଂବାସନରେ ବଜୟ କଲେ । ପହଞ୍ଚି ସମୟେ ସାମାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବାରୁ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଜଳାର୍ପଣ ହୋଇଥିଲା । ପହଞ୍ଚି ପରେ ରୁକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ସନ୍ଧ୍ୟାଧୂପପାଠକୁ ଦୈନିକ ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଏବର୍ଷ ଦ୍ୱାଦଶମସହରେ ଠାକୁରମାନେ ଶ୍ରୀ ମନ-ରୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କଲେ ଏବଂ ରଥଯାତ୍ରା ଶେଷ ହେଲା । ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚାକୁ ବାହୁଡ଼ାବଜୟ ଲୋଚ-ସନ୍ଧ୍ୟା ଜଣା କଥାରେ ବରଂ ଅଧିକ ଥିଲା । ଦେବନଳ ମଝାସହର ଉତ୍କଳୀୟ ଯାତ୍ରୀରେ ଶ୍ରୀମ-ନରଠାକୁ ମାଉସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତା ଲୋଚା-ରଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ବଦେଶୀ ଖାଦ୍ୟ ଦାନର ଯାତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଭଲ ଥିଲା ।

ବଙ୍ଗ କୃଷିକଲେକ ।

ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର କୃଷିକଲେକ ଯାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାବୋରଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଅଛି ତାହା ଅଗାମୀ ନବମ୍ବରମାସ ତା ୧ ରାଜରେ ଫିଟିବ । ସେହି କଲେକସମ୍ପର୍କୀୟ ବସ୍ତୁରତ ନିୟମାବଳୀ ଶିଖାବସ୍ତୁର ଚାଲିବା ଏବଂ ଶିଖା-ବାସ ନିୟମାବଳୀ ଗତ ତା ୨ ରାଜର କଲେକରା ମଲେଜରେ ନବଶ୍ରେଣୀର ବଞ୍ଚିତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ସେହିମାନେ ଶ୍ରୀ ପଠାରେ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟକୀୟ ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦ ବହୁକୁ ଅବଗତ ହୋଇ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଭରଣେ । ନିୟମା-ବଳୀର ସଂଶୋଧନ ମର୍ମ ଏହି କଥାମାନ ନବମ୍ବ-ରମାସ ପ୍ରଥମଦିନ ଏ କଲେକ ଫିଟିବ । ମାତ୍ର କଲେକର ନିୟମିତ ଅଧିବେଶନ ପ୍ରକାର ଲୁ-ମାସରେ ଅର୍ଥମ୍ ହୋଇ ମାର୍ଚ୍ଚମସରେ ଶେଷ ହେବ । ସୁତରାଂ ସେହିମାନେ ଅପଗ୍ରା ନବମ୍ବ-ରମାସରେ ଭରଣ ହେବେ ସେମାନେ ସନ ୧୯-୧୨ ସାଲ ମାର୍ଚ୍ଚମସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମବର୍ଷର ଶ୍ରେଣୀରେ ରହିବେ ଓ କଲେକରେ ବର୍ଷ ପଡ଼ିବାର ନିୟମ ଥିବାଦେବୁ ସେମାନଙ୍କର

ଶେଷ ପଦସା ସତ ୧୯୧୩ ସାଲ ମାର୍ଚ୍ଚମାସରେ ହେବ । ସେହିମାନେ ଏହିକାଳୁ ପାଠ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ବସ୍ତୁ ବର୍ଷର ଉତ୍କଳ ଦେଶ ସେମାନେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ସାହିତ୍ୟିକ ଏବଂ ସତ୍ତ-ରୁପର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପଦସହର ଅବେଦନ କଲେ ଭରଣ ହୋଇ ପାରିବେ । ଅବେଦନ କଲେ-ନର ପ୍ରତିପଦକ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ଏ କଲେକ କୃଷିକମାନେ ଚାଲିବେକିରକ ହେବଧାନରେ ରହିବ । ସେହିମାନେ ଏ କଲେକରୁ ଉତ୍କଳୀୟ ଦେବେ ସେମାନେ ଏଲ, ଏକ, ଉପାଧି ପାଇବେ । ଏହି ଉପାଧି ସରକା-ରରେ ମାନ୍ୟ ହେବ ମାତ୍ର ଏହାଦ୍ୱାର ପରଦାଶ କୃଷିକମାନେ ଛୁଡ଼ା ଅନ୍ୟ ବଙ୍ଗମରେ ଦାର୍ଯ୍ୟ ପାଉବାର ଅଧିକାର ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । କଲେ-କରେ ପଡ଼ିବାର ବାର୍ଷିକ ଫିସ ୯ ୫୦ ୧ ଭିନ୍ନ-ମାସାନ୍ତର ସମାଜ ଗୁରୁ ବସ୍ତୁରେ ଦେବାକୁ ଦେବ ମାତ୍ର ଏଥିର ପରଦାର୍ଥ ହୋଇପାରେ । ଏପର ପ୍ରଥମେ ୯ ୧୦ ବୋ ଜମା କରାବାକୁ ଦେବ ସେ କେବେ ହୋଇପି ଦେବ ଅପାବଧାପତା-ପୂର୍ବକ ସତ ହେଲେ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟ ହାଟି ନିୟ-ମିବ । ଶ୍ରୀମାନେ ଶ୍ରୀଦ୍ୱାରରେ ଏକା ରହିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଜଣ ୯ ୨୧ ବା ଭରଣକା ଏବଂ ଶା-ରତ ୯ ୮ ବୋ ଦେବେ । ବଳାର ଦର-ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶାଲଗରତ ଜଣା ଅଧିକ ହୋଇ-ପାରେ । ପ୍ରସୁତ, ଲୁଗାପଟା, ଅଳ୍ପ ଅଭ୍ୟାସ ଶ୍ରୀ କଲେକ ସୋମାନ ଏବଂ ଶେଷ ଓ ପ୍ରସୁତା ଗାରର ସାମାଜ୍ୟ କରୁ ହେବା ଦେବ । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରୀବ ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟୟ ପ୍ରାୟ ୯ ୨୫ ୧ ବା ଦେବ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱ-ମୁକା ବ ୩ ୯ ରେ ୯ ୨୫ ୧ ବା ବ୍ୟୟରେ ଉତ୍କଳ ସୋମ୍ୟବା ଲାଭ କରବ । ସେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ପଡ଼ିବାର ନିୟମ ହୋଇଅଛି ବହୁତ ଦେବ କୃଷି, ବଦାଦ ପ୍ରସୁତାଳନ ପ୍ରସୁତତ୍ତ୍ୱା ଓ ସେ-ସମ୍ପର୍କୀୟ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଜ୍ଞାନ ଲାଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଅଛି । ସେ ସବୁ ଜାଣି ବ୍ୟୟରେ ବ୍ୟବ-ହାର କଲେ ସଫାର୍ଯ୍ୟାସା ନିବାଦ କରବା ସଙ୍ଗେ ଦେଶର ଉତ୍କଳ କରପାରିକ ମନେ-ନାହିଁ । କୃଷିକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଉତ୍କଳୀୟ ଶ୍ରୀ ଦାର୍ଯ୍ୟ ପାଉବେ । ଅନୁମାନେ ଏହାକୁ ଅପା-ଦରୁ ସେ ଓଡ଼ିଶାର ଦେବେତ ଶ୍ରୀ ଏ କଲେ-କରେ ପଡ଼ିବା ସତ୍ୟେ ଶ୍ରୀ ଅପ୍ରସର ହେବେ ବଙ୍ଗ ଓ ପୂର୍ବବଙ୍ଗର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଦାସ ଅଙ୍ଗ-ଗଣ୍ୟ ଦେବାର ନବଶ୍ରେଣୀ ନିୟମ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ବଙ୍ଗର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ । ସେହି ଶ୍ରୀମାନେ ଏକଲେକରୁ ବସେଷ ସୋମ୍ୟବା-ସହତ ବାହାରିବେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷା

କମଳେ ସୁସାଧକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବାର ବ୍ୟାପକ
ଦୋଷପତ୍ତି ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚିତା ଚାହିଁ ଦୂର ବ୍ୟାପକାର
ଅପା କୁଅନ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଧା ଓ ଶିଶା ।

ଦାଶୀଧାମର ହିନ୍ଦୁଲୋକର ପ୍ରଭାସୁଖୀ
ଗୀତ ବାସନ୍ତୀମହୋତୟା ମତ କରମାସ ତା ୧୮
୧୯୧୧ ମାଲୁଗୁରୁଗରରେ ମାତ୍ୟବର ଗର୍ଭ
ବାଦାହର ବମରଦୁ ଦାଏଜୁ କମିତାକର ଯତ୍ନ
ଓ ଉଦ୍ୟମରେ ପ୍ରଭାସୁଖୀ ଦୋଳସୁବା ଭବି-
ନୋରଣ୍ୟ ମେମୋରୀୟର ଦାଉସୁଲ ଗୁହର
ପ୍ରଭାସୁଖୀରାଧ୍ୟ ସମାହତ କରଥିବାର ସମ୍ଭାବ
ମିଳଇ । ସମ୍ଭାସୁଖୀରେ ଅନେକ ସୁଶୋଭାପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ
ଦେଶୀୟ ମାତ୍ୟଗଣ୍ୟ ଲୋକେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣିତ ଥିଲେ ।
ସେହି ସମ୍ଭାରେ ଗୀତା ମହୋତୟା ଯେଉଁ
ଦେବତା ହଲେ ତାହା ଗଭୀର ଚିନ୍ତାସୁକ୍ତ ଏବଂ
କଳାନ୍ତ ସମସ୍ତୋତ୍ତମ ସୁବାକୁ ପାଠକମାନଙ୍କୁ
ଉତ୍ସାହର ନ ଦେଇ ରହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଗୀତା
ମହୋତୟା କହିଲେ “ଶିଶାଠାରୁ ବଳ ବାଳକ-
ମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହର କରୁ ବ୍ୟତୀତ
କ ପାରେ । ମାତ୍ର ଯୋଗ୍ୟ ବସନ୍ତ ମନେ ରହି-
ବାକୁ ଦେବା, ମୋଟିଏ ଶିଶାଦାନର ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍
ସେହି ଶିଶାର ମୂଳରେ ଧର୍ମ ଏବଂ ମାତ୍ର ବସନ୍ତ-
ସୁବା ବାସନ୍ତୟା । ଯେଉଁ ଶିଶାଦାନ ଧର୍ମଶିଶା କ
ଦେଲ, ତରଣ ସମଠକ କ ଦେଲ, ମନୋ-
ଗୁଣ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ କ ଦେଲ ଅର୍ଥ ଅନ୍ତଃକରଣ
ପଦ୍ୟ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ନ ଦେଲ ତାହା ପ୍ରକୃତଶିଶା
ନୁହେ । ଦେବଳ ମସ୍ତିସ୍କରୁ ଶିଶିତ କରୁନା ଏବଂ
ଚୁକ୍ତିର ପୃଷ୍ଠିସାଧନ କରନ୍ତା ଲୋକକପରେ
ଉତ୍ସାହର କ ଅଥା ବସନ୍ତକର ଅନେ ।
ହାଲେ ଚୁକ୍ତି ପ୍ରକର ଏବଂ ଗୀତା ଦେଲେ
ଜୀବକକୁ ସଫଳ ଏବଂ ଅନାସନ୍ଧ୍ୟ କରବାକୁ
ଲୋକ ପ୍ରମୁଖୀ ହୁଏ ମାତ୍ର ସମ୍ଭାବର ଦୃଢ଼ତା
ସମ୍ପାଦକ କରବାକୁ ଦେଲେ ଗଜାକପ୍ରକ
ମରୁତୁପ୍ରକ ଏବଂ ଅପଣା ସମ୍ପାଦକପ୍ରକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଜ୍ଞାନ ବହାଣ୍ଡିତରତା କଳାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଏବଂ
ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସଙ୍ଗେ ଦାସିନ୍ଦ୍ର ବୋଧ ଏବଂ ଗଭୀର
ଜ୍ଞାନସୁବା ଅବଶ୍ୟକ । ଲୋକେ ଅପଣାସକାପ୍ରେ
ସାହା ଖୋଜନ୍ତି ତାହା ସମ୍ପାଦକ ମଙ୍ଗଳ-
କରକ ଦୋର କ ପାରେ । ଏହି ଲୋକେ ଗୀତ
ସ୍ଵାର୍ଥପର ଦୋର ଧନ ଲୋକଲେ ଏବଂ ଅପଣାର
ଦୂରଦର୍ଶନତା ସହାପେ ଯତ୍ନ ଦେବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ-
ଦେଲେ, ସାଧାରଣ ଉତ୍ସାହର ଯୁକ୍ତ କର
ଲେ ଖୋଜଲେ ଏବଂ ସମ୍ପାଦକର କଲ୍ପଣକୁ
ଅବଦେଶା କର ଅପଣାର ଲଭର ଚିନ୍ତା କଲେ
ଜାଗରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ଦେବା ଅସମ୍ଭବ । ଏପରି

ଲୋକରେ ମିଳି ଦେଲେ ସୁଖରେ ଦତାପି
ଶାନ୍ତି, କମ୍ପନ ଏବଂ ଚିନ୍ତାସୁବା ପାଠକ ପାହିଁ ।
ଏହି ଧର୍ମ ଏବଂ ମାତ୍ର ଶିଶାର ପ୍ରଧାନତା ଦେବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏହି କମ୍ପନରେ ବାଳକମାନଙ୍କୁ
ଶିଶା ପ୍ରକାର କଲେ ଗୁଣ ଗୁଣର ଉତ୍ସାହ
ସକ୍ତାତ ମିଳି ଦୋରପାରେ । ସୁଭାଲରେ
ଧର୍ମକ୍ଷ୍ମ ଏ ଦେଶର ସାମାଜିକ ଏବଂ ଧର୍ମଜୀବନର
କମ୍ପାନର ଥିଲ ଏବଂ ସେହି ଧର୍ମ ମନୁଷ୍ୟର
ପ୍ରକୋପ ଅବସ୍ଥାର ଚର୍ଚ୍ଚିତାଦର୍ମ ଓ ତାହାର
ଦାସିନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଗୁଣକରଣର କମ୍ପନମାନ ଶିଶା-
ଉତ୍ସାହ । ଗୁଣକରଣରେ ସୁଭାଲରେ
କମ୍ପନ, ଅଜ୍ଞାପାଳନ ଓ ମୌଳିକ ଶକ୍ତି
ଚର୍ଚ୍ଚିତା ଦର୍ମ ଥିଲ ମାତ୍ର ଏବଂ ତାହା ଅନୁର୍ଦ୍ଧିତ
ଦୋରଅଛି । ଏହି ବ୍ୟାପକରେ ଧର୍ମ ଓ ମାତ୍ର-
ଶିଶା ବ୍ୟତୀତର ଅବଗତ ଦୋର ସେ
ପୁଣି ଦୋରଅଛି ଏବଂ ଉଭୟ କରନ୍ତି ଦେଲେ
ଗୁଣକରଣର ସମ୍ପାଦକ ବ୍ୟାପକମାନଙ୍କରେ
ସେହି ଶିଶା ବ୍ୟତୀତ । ଧର୍ମ ସମ୍ପାଦକ ଅସଫଳ-
ମାନ ସୁବାକୁ ଗଭୀରମେଧ ଏ ବସନ୍ତରେ
ଅଗ୍ରସର ଦୋର ପାରିବେନାହିଁ ମାତ୍ର ତାହା
ବୋଲି ଗୁଣର ଯୁବକମାନଙ୍କର ଚରଣ ଧର୍ମ
ଏବଂ ମାତ୍ରର ଭିତ୍ତିରେ ଗଭୀରତାରଣ ପ୍ରକୋପ
ସମ୍ପାଦକକୁ ଉତ୍ସାହର କରବାରେ ଦେଖି
ଉଣା ଦେଉ ନାହିଁ । ଗୁଣକରେ ସୁଭାଲରେ
ଯେଉଁ ଶିଶା ବ୍ୟତୀତ ଥିଲ, ଯେଉଁ ଅଧ୍ୟାପକ
ଉତ୍ସାହର ଦେଉଥିଲ, ଯେଉଁ ସମ୍ପାଦକ ବ୍ୟ-
ତୀତ ଏବଂ ଯୁବକ ମନରେ ଯେଉଁ ସଦ୍‌ଗୁଣ
ଦେଖି ଦେଉଥିଲ ତହିଁରେ ଜାଗରୁ ପ୍ରଭାସୁ
ଏବଂ ସଫଳତା ବଢ଼ୁଥିଲ ମାତ୍ର ଏବଂ କଳାସା-
ଉତ୍ସାହ ସେ ପ୍ରକୋପ ଯୁବକ ଶିଶିତ, ଦେବା-
ପୁକ୍ତ ତାହାର ମତ ପ୍ରକାଶ ଦୋର ପାରିବ ଓ
ଯୁବକର ମତ ଓ ଜ୍ଞାନ ବହୁତପରିତାହାର ପ୍ରକାଶ
ଦେବା ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଅଜ୍ଞା
ଦେବାକୁ ବାହାରିବେ ମାତ୍ର ଦେହ ଅଜ୍ଞ
ପଲକେ ନାହିଁ । ଏବଂ ଯୁବକ ଅଗଣିତ ମତ
ଓ ହୃଦୟକୁ କରୁଥିବା ଶାନ୍ତି, କମ୍ପନ ବା ଉଦ୍ଧୃତ
ଅପା କରୁଥିବ ? ” ଗୀତା ମହୋତୟାଙ୍କ
ସେଷେକୁ ଇଂରାଜୀ ବ୍ୟତୀତ ଏମନ୍ତ ସୁଦର ଯେ-
ତାହା ସମ୍ପାଦକରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଗଭୀର ଅଭିତରଣ-
ବାର ଉତ୍ସାହ । ଅନୁମାନେ ତାହା
ଏଠାରେ ଅବଦଳ ଉକ୍ତ କରୁ—ଅଥା;
“ The lessons of ancient India,
the habits that she taught, the
qualities she developed and the
virtues she implanted in the
minds of the young were such
as led to national greatness
and national success; but in

these days, it was thought that
the opinion of every youth
could be uttered before he was
educated, and that the know-
ledge and temper of youth
need not be guided by the
maturity of experience, that it
was the duty of every one to
command and that it was the
duty of none to obey; and from
a chaos of such untrained
minds and hearts how could
they expect peace and order
and progress. ?”

ଉତ୍ସାହେ ଗୀତା ମହୋତୟା ଦାଉଦରାବାଦର
କଳାମ ଓ ମଙ୍ଗୁରର ମହାରାଜା ଅପଣା
ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟାପକରେ ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲମାନ ଓ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଗୁଣମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମ ଓ ମାତ୍ରଶିଶା
ଦେବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରୁଥିବା ଏବଂ ଗଭୀର-
ତାତା ଓ କାଚିଆନାକରେ ପୁଣି ଏହି ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତ ସୁବାର ଉତ୍ସାହର ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସୁଭାଲ
ଦୁଷ୍ଟିରେ ଗଭୀରମେଧ ଅପଣା ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟାପ-
କମାନଙ୍କରେ ସେହି ପଦ୍ୟ ଅବଲମ୍ବକରେ
ଧର୍ମ ଓ ମାତ୍ରଶିଶାର ବ୍ୟାପକ କଲେ ଅନେ
ଦେଶରୁ ଅପଣା ଏବଂ ଅପଣୋଷ ଦୂର ଦେବାର
ପ୍ରକାଶ ଦେଲେ ।—ଗୀତା ମହୋତୟାଙ୍କ ଉକ୍ତିରେ
ଚର୍ଚ୍ଚିତାଏ ସୁବା ଅଭିତରଣ ବାଦ୍ୟ ନାହିଁ ।
ପାଠ ଶେଷ କ ଚରଣାଯାଏ ଗୁଣର ଉତ୍ସାହର
ଶ୍ରମ ଏବଂ ପାଠ ଶେଷ କର ସମାବର୍ତ୍ତନ କଲେ
ମତ ପ୍ରକାଶ କରବାର ଅଧିକାର ଜିନ୍ଦେ । ମାତ୍ର-
ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟାପକର ଯୁବକମାନେ ପଠକା-
ର ପୁରେ ଅପଣାକୁ ଜିନ୍ଦେ ମଣି ନାନାପ୍ରକାର
ମତ ପ୍ରକାଶର ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସମର୍ଥନ କରବାରେ
ମୁରୁକ ଏବଂ ଗୁରୁଜନମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି
ନାହିଁ । ଦୁଷ୍ଟିର ମୌଳିକତା ଦେବାକ ଓ
ପରଣଚୁକ୍ତି ଦେବାପରେ କଳାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ
ମାତ୍ର ତାହା ଗୁଣମାନେ ଅଦୌ ପ୍ରଭାସାତ କ
କର ଯେମନ୍ତ ବାଖୁଲ ଦେମନ୍ତ ଉକ୍ତ ଦେଉ-
ଅଛନ୍ତି । ସେଇ ପ୍ରକାର ପରଣାମ ରର କ
ଦେବାର ଦେ ଗାୟାଉଅଛି ଏବଂ ସେଇ ଗୁଣ-
ହାରା ଦେଶର ଗୁଣ ଉଦ୍ଧୃତ ଅପଣା ବଜ୍ରମନା-
ମାତ୍ର । ଅନୁମାନେ ଗଭୀର କରୁ ଗୁଣମାନେ
ନିକ୍ଷୁରାରେ ଏକା ଚିନ୍ତା କରବେ ।

ଗୁଣର ଜାଗରୁକରଣ କଲେକା ।
କଲକତାରେ ପ୍ରଭାସୁଖୀ ଗୁଣର ଜାଗରୁକ-
ରଣ କଲେକା (National medical college
of India) ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀବାଗାନ୍ତେ ଗୋଲବାବନ
କଲକତା ଦାଉକୋଟେ ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଧୁରପତ
ସର ଲରେସେ ଜେକବନ୍ଦ କେ, ସି, ଏସ, ଅଇ.
ମହୋତୟାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ପଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଥିଲ ।

